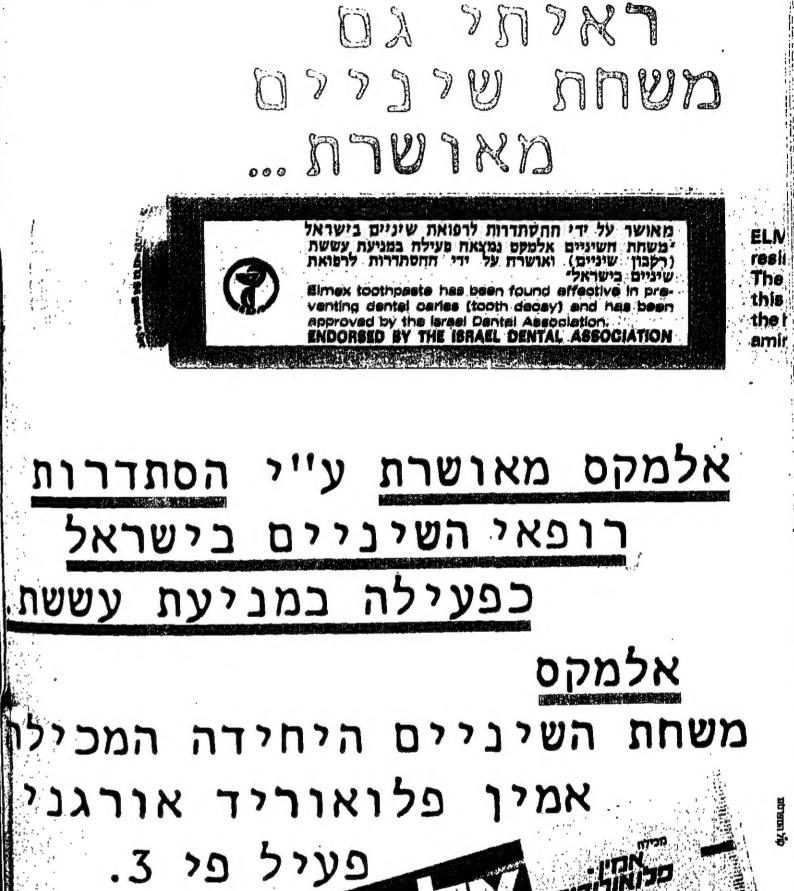
י"ט בחשון, תשמ"ז 21.11.1986 ליונרים על " וט השערה עשה נסגם אוצר ום הורוביץ, אידע לאהוב רצדק במעצר. בנין המעבט, ג-ון אלמוג. מביך אב

אודרה-משרר הבריאה קובע כי העישון מזיק לבריאה

יעילה פי 3 במניעת עששת עששת עם אמין פלואוריד

מודעת בריאות: West Hart חרש נשיקולדה - חענוג אישי שכולו שוקולו שוויץ. AABA שוויץ. אלמקם מאושרת ע"י הטתדרות רופאי השיניים בישראל (מיוצרת ע"י טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ברישיון

כרמיה סופר Q - חמה, קלה וטובה יותר משמיכת פוך, אבל עולה פאנת.

תוך כדי שינה:

משקולת כברה.

ברנתיה סופר ס - השמוכת היחידה בארץ עם שכנה של סיבים מסוג זה היא פי 4 מזו של סיבים מסיב המחפכני של דאסק-טם,

אנסיב אמחפכני קואלופול תוכנן וסותה במעבדות חברת

האסק-00 חבונלאומים, חברת ענק עם שם עולמי. "שמיכות כרמית" תם תיחידים תמשתמשים בסיבי יווברת דאסף טם בארץ. צידוף זה מביא לך את משמיכה הטובה ביותר בארץ:

תכונותין חמולודות של סיב הקהולופיל מבטיחות לך שמיכה העולה באיכותה על שמיכות הפוך עהכרה

עם שמיכה כזו ישנו על פסגתו הקפואה! של חר האברסט

ומאפשרת לך לכבס את השמיכת, דבר שאינו אפשרי

בעוברות כחלק מחניסוי

תענוג לישון כשחשתיכה לא לוחצה אותך למיטה בקו

משקלת של שמיכת' ברמית סופר מ' קל בתרבת ממשקי

שמיכת פוך, ולמרות זאת היא מהממת ב-22% יותר.

חבד תעוטף את חשקויכת חינו בד פרקל 100% כוחנ

בצפיפות גבוהה מאוד. זתו מוג חבד תיחידי חמו עיץ חברית דאסף עון לייצור שמיכת"כרמיה סופר מ

מגעו של השמיכה רך ונעים במיווד.

עיבוד סיבי הקואלופיל המחוזים את המילוי מאפשד פליטה מתמדת של הלחות וחזיעה שהגוף פולט קכח כמו נוצה, וללא נוצות

גדולות שברובן מיועדות ליצוא, ושיפוז

וכאן באח חתמתעת. ממחירת של שמיכת פוד. נשמע מונזם ל

נכון, לפעמים מגוע מחידת לכשליש ממחיח המחיר חמפתיע חוח חוא תוצאה של יצוה

ומיברפיל מרוכות לכם בדשתות

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן גרפיקה: נטע גריגשפן

ו כל תוכויות שמורות ל"מעריב"

צדק במעצר מאת מיכל קפרא

מליונרים על חוט השערה

מאת יצחק בן־חורין

11 מעשה נסים מאת יעל פז-כולמד

מאת מנחם תלמי

שחי אצבעות מסואץ מאת עירית שמגר

הוא ידע לאהוב. עכשיו כבתה האש מאת נורית ברצקי

ביקמארק – א־פרופו סיפור השער – מייחסים את האימרה שחמלחמה היא ענין רציני מכדי להפקידו בידי הגנרלים. אבל כשהיא נופלת לידיו של תסריטאי ונמאי מברוק מסונו של רפי בוקאי, יכול לצאת גם משהו מצחיק. כי במקום שמיאדם עומדים בו, לא רק בכיינים יכולים לעמוד. אפילו אם למקום הזה קוראים ישראל, חסרט שלו "אוונטי פופולו" זכה בפרס יוקרה בינלאומי לפני שיצא להקרנה מסחרית בישראל. זהו מסע הרבתקאות של שני חיילים מצריים שנשכחו בסיני אחרי מלחמת ששת הימים, שתי אצבעות מסואץ. קומדיה צ'פלינית על קצח האבטורד. החייל האמיץ שוויק ו"מ.א.ש" ישברו קופות על הגל הזה. רק שאצל מקאי זה בלי "הפי־אגד". שאלתי אותו מדוע לא הניח לחיילים לחצות את התעלה ותיה צויך לחדוג אותם על קו המים. הוא אמר: כדי שלא יחשבו שמלחמה זה

עורך: צכי לביא

מודעות: אורי דגן

עריכה: דניאלה בוקשטין

אין טעם לחטט אצלו. בוקאי הוא קצת חידה. יוצר סרטים כמעט אלמוני שוקן עם שחקנים תובבים שובחדו לפי הרגש, בלי מבחן־בד. עירית שמגר הלכה אה, עוב הקרנתו הפומבית של הסרט, אבל הצליחה לפצח רק קליפה אחת מתוך במה שעוטפות אותו. אפשר היה לעשות ממנו סיפור גדול יותר מכפי שהוא מרשח 'משוף מעצמו. בינתיים האיש חי בסדך בלי אגו-טרים, בלי צורך בטריקים של זסיציבור. זה גם לא חשוב כל זמן שימשיך ליצור ברמה של "אוונטי פופולו".

תנחה של מיכל קפרא הפותרות את המוסף תושפת את תצד השני של מטבע בתצדק, ומגלה טדקים במיתוט שכל חשוד או נאשם והוא בחוקת זכאי עד שלא ממה אשמתו. הדינמיקה של המעצרים לצורך הקירה או עד לאחר תום המשפט, לני ומאחורי הקלעים, צברה תאוצה במידה כזאת שרכים ניזוקים ממנה על לא של נכנם. שופט בדימוס, חוקרי משטרה לשעבר ועורכי־דין מתארים ומנחחים א שוש הרע של התופעה, וממליצים על דרכים לתיקון העוולות. נציגי המשטרה ושוקליטות מגיבים מינורית. אי אפשר לדבר עליח במונחים של שחור־לבן. דימוי ל מתר מאולף מתאים יותר. הלא אי-אפשר לחחזיק את המותר חזח בכלוב, לקיים מדינת חוק בלי מעצרים, גם אם על פניהם הם לא נראים מבוססים. היכן ששנים עצים ניתזים שבבים, כפרקליטות יאמרו לך ש"הריח של חליזול" – בית

מעצר בעגה שלהם – שבר לא מעט עבריינים שכלפי חוץ היו צדיקים תמימים. אגל מישהו צריך להשגיח שהחיה הזאת לא תנעץ שיניים למי נחמותיה. כרגע ממוויקים אותה קצר. מבקר חמדינה חתריע וגם האגודה לזכויות האזרח. קשח לבדר את התופעה שעלולה להתפתח כמו נידול ממאיר, מפני שהיא נובעת לא סלט ממצוקת בתי־המשפט ובתי המעצר החסרים תקציבים לתוספת מבנים ומחאדם. אבל יש שיפורים שניתן לבצע בלי תרבה כסף, ועם קצת רצון טוב ויחס רציו ואושי יותר לחרות חפרט. חתופעת עצמה וקברת היום בין "חשורות חקשות" של תתקשורת. מעשח של שיגרה שמוליד אדישות. על רוב המעצרים לא מדווחים, ובאפלת תואת מעוללים את רוב העוולות. מיכל קפרא שופכת עליה אלומה של אור.

31 שימודים

37 לאכול בחוץ מאת מאו"ל

פנטהאוז מאת ינאל לב

44 מעריב לפני 35 שנה

בעריכת גבריאל שטרסמן

מאת מאיר עוזיאל

מאת בילי מוסקונה לרמן מאת בילי מוסקונה לרמן

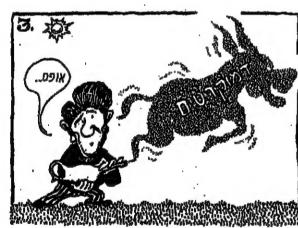
מאת יהודית חנוך

תמונת השער: מתוך סרטו של

רפי בוקאי "אוונטי פופולו".

כתכה בעמודים 26-24.

५ साम्बर्धाः

721/1277127

באולם המעצרים של בית משפט השלום בחל־אביב מתרחש חיזיון יומי שלעחים לא נוגע אפילו בשולי מושב הצדק. במקרים רבים מהווה המעצר ענישה בטרם משפט. אין ביקורת מעמיקה של בקשות המשטרה. נאשמים יוצאים זכאים אחרי חודשים של מעצר. הסחבת בבתיהמשפט גם הולידה מצבים אבסורדיים. אנשים מודים באשמות שלא ביצעו כדי להתחמק ממעצר ממושך עד תום ההליכים. העיקרון שהאדם הוא בחזקת חך מפשע עד להרשעתו, לא תמיד עומד כאן במבחן המציאות

מאת מיכל קפרא

ולם המעצרים של כית-המשפט כתל-אביב. תשע בבוקר. חרר קטן, כשלושים עצורים יושבים על שלושה ספסלים. ידי־ ים רפויות, מתעבגות על הנתק מהאזי־

לחשור בסמים. הוא מגיש לשופט חומר חסור, בבית־משפט השלום. ניתן לערער על הצו במחווי אנשים, שרוכם משתחררים ללא הגשת כתב אישום השופט מעיין בתיק (עשרים שניות על השעון). ובעליון הסוג השני תוא מעצר ער תום ההליכים, למשל, אם מצאו אצל עבריין מברג ממכונית, הוא

רוב העבודה מתבטאת. בכמות המעצרים ולא באיכותם. הרבה שוטרים

> להציץ בתיק. זה לא יעזור לו. הוא טוען שהסמים היו לשימוש עצמי ותוקר את בא־כוח המשטרה. חשוטר ממלמל. השופט קוטע. אין זמן. בהשאלה אם הסם היה לשימוש עצמי או לא תתברר במשפט," הוא אומר ומאשר את המעצר. משך הדיון: כשתי דקות. הבא בתור. שני תרשים־אילמים שנעצרו כחשר מכירת כרטיסי הגרלה ולקיחת הכסף לכיסם. אחר מהם מנסה בכל כוחו לומר משהו. השוטרים צוחקים. הכחור משפיל מבט. חבקשה לשחרור ממעצר מתקבלת. הבא כתור. אם היו תלמידים מגיעים לחדר הוה כמסגרת שיעורי האזרחות, היה עולה כנחיריהם הרעננים

לתקופה זו מחייב אישור בית המשפט העליון. לוכריהם של עורכי דין מנוסים ומכוברים ניתן אישור והתמימים ריח אחר של מושג הצדק. קיימים כארץ שני סוגי מעצרים: הראשון הוא וה כעניין שבשיגרה. קים. עורכי־הדין מתרוצצים ביניהם. מעצר לצורך חקירה המשטרה יכולה לעצור אדם טרים מרכלים. באוויר ריח שום קטלי. למשך 48 שעות לכל היותר. כדי להאריך את תקופת עימנו) את שלב המעצר הראשוני שנעשח ביד ני. השופט נכנס, אחד העצורים מגהק, עוד רגע יקיא. המעצר היא זקוקה לצו של שופט. הוא רשאי להורות המשטרה: "לצערי רוב העבודה מתבטאת בכסות כולם עומרים. באיר, מישהו דרך למישהו על הרגל. על מעצר הושור למשך 15 יום לכל היותר, כולל את המעצרים ולא באיכותם. כל בוקר מקבלים מפסד אכרן" אומר השופט ומתרווח בנינוחות על כסאן הרם. שתי היממות הראשונות. אבל אם רוצה המשטרה המחרו ושאר הגנרלים דרה יומי וכן מספר המעצרים בהארכת המעצר מעבר ל'30 יום, יש צורך באישור אם קורה ויחידת בילוש לא עצרה אנשים במשך כמה בא־כוח המשטרה מכקש חמישה ימי מעצר היועץ המשטרי לממשלה. הארכת המעצר נעשית ימים, נוצר עליה לחץ כבר. בלית ברירה היא שצרת הסנינור עומר כצר, החשור מאחנר. הסנינור מנסה שמתבצע אך ורק לאחר הנשת כתב האישום, ומאפשר נעצר על אחזקת כלי פריצה יש בהחלם מנמה לנפה

שלהם לזכויות וחופש "הפרט היא אפסיח. את החוקת הנאשם כבית המעצר ער גמר משפטו. המחוקק הגביל מעצר זה למשך שנה. מעצר מענר

טוענים שבית־המשפט

אינו מעניש די. המודעות

וכך מתארת קצינת חקירות לשעבר ושמה שמור

המשטרה אונים מול ומדת חסרת אונים מול המעצר, השופט לא יודע הרבה למעשה. אין לו זמן ל הפשיעה והיא רואה במעצרים כעין אקט של לקרוא את כל התיק. אני, למשל, הייתי מבקש לראות צישה והרתעה. הרבח שוטרים טוענים שבית המשפט רק את חצימוק. בבית המשפט אין די שופטים, ולכן מו מענים די: לצערי, המודעות שלחם לוכויות אין זמן לעיין בסבלנות בבקשת המעצר. כשנשיא בית "מיש הפרט היא אמסית." המשפט שוקל כיצד לחלק את העכורה, מדרך הטבע תונת המשמרה: נהמוך הוא. אין לנו שום עניין הוא מעדיף את המשפטים על המעצרים. לכן יש מעט לפו את ממיסטיקת המעצרים. שופטי מעצר ביחס לבקשות המעצר. את זאת יש להכין על רקע המצוקה הכללית של בתי המשפט

תא המעצר בהיכ

מיכה ברעם

המשפט בתל אביב (צילום

שאין לחם די שופטים להשתלט על כל סוגי העבורה.

שופטים לא נלחבים לעכור כאולם המעצרים. וכר

עצר המוני משיג ללא ספק הרתעה," אומר עו"ר רן שיינמן, הכר הווער המרכזי כלשכת השופט, נראה אולם המעצרים לא אנושי. השימוש עורכי הרין, "חוא מגריל את יוקרת המשטרה, מראה על כמילה חלטורות אינו צירוק, אלא התנצלות המערכת פעילות אפקטיבית, ובהחלט מפי". שון משונה להשיג יעילות גדולה יותר אם שהתענה שבועיים כאכרבכיר ולאחרימכן לא הוגש שהתענה שבועיים כאכרבכיר ולאחרימכן לא הוגש שהתענה שבועיים באל מקום, ויחפכו את מחצית שהתענה שבועיים באבו הביך ואחש שברים נותנים את ההבנה שבכל אלה טמון פנתר מאולף, מ

של למשל הדום הלפי האזרות ויש בה סיכון עלית את הרעת היותים ביותר בשלם בשלם אלה שנשלו טרבן למעצר שווא בלמשטרת יש בשלם אלה שנשלו טרבן למעצר שווא בלמשטרת יש בשלם את השופש בדימוס כנימין כהן אומרו בשלב קשה לבער ברצינות את המשטחה רוב הבקשות של

אחריות לשחרר אדם אם המשטרה טוענת שהיא זקוקה התרחשות כאולם המעצרים יוצרת לא

המשטרה מתקכלות, כי השופט לא יקח על עצמו

אחת מצבים הרחוקים בפועל מהליכי משפט תקינים. לחשוד ולפרקליטו אין יכולת להתגונן באולם המעצרים. כשלב זה מסתפק בית המשפט בראיות לכאורה שקושרות את החשור לאירוע. אין הוא נכנס למהימנות הראיות. זכך מתפתח דיאלוג כין המשטרה והשופט, כשלנאשם ולבאיכוחו כמעט ואין בו דריסת רגל. לפי החוק אין להם זכות לראות את תוכן החקירה. עורך־הדין מגשש כאפלה. הוא רוצה להגן על לקוחו כרי שלא יעצר, אבל אינו יודע מפני מה להתגונן. אמנם יש לו זכות לחקור את נציג המשטרה, אבל זכותו של האחרון לטרב לענות מחשש לפגיעה בחקירה. כל צד והזכויות שלו. נוסף עליכך, בשנים האתרונות החלה המשטרה להציג לשופט פעמים רבות חומר חסוי. לשימוש בחומר חסוי יש מקום וטעם במקרים מסויימים, של יריעות מוריעיניות, או כשקיים חשש לחיי עד כלשהו וכרומה. אלא שהמשטרה הפכה את השימוש בו לדבר שבשיגרה. גזה הופך את המעצר למעצר מינהלי, כזה שאין אפשרות להתגונן בפניו", אומר עו"ר שמחה זיו, וזה אינו הליך שמתאים למדינה רמוקרטית".

רוב המידע בחומר החסוי מאוד כוללני," מספרח חוקרת המשטרה, "למשל: האדם מכצע התפרצויות. אז מהז למה זה חסויז מידע חסוי, בררך־כלל, זה שטויות בריבוע. השאלה הגדולה היא, למה שופטים מאמצים

לדברי השופט בנימין כהן, התייחסות הציבור בעולם כולו ומררך הטבע גם במדינת ישראל, אל שירותי אכיפת הדין – משטרה, צבא, שכ"כ – חסרה

השוכם בדימוס בנימין כהן: .עופטים לא נלהבים לעבוד באולם המעצרים. וכך המעצרים הופכים המעצרים הופכים לחלטורות, וכאשר זו חלטורה של - לחלשורות, וכאשר זו חלטורה של השופט, נראה אולם המעצרים לא אנושי".

למו עצמה של השיבות המעצר הסיטוני בוצרת בגדו אפילו כתב אישום, היא שאנה לא מגועות לאותי אכל עריין פנתר. מאלף הפנתרים והציבור, לפי משל של למשר בדרק כלפי האזרח ויש כה סיכון עליה את הדעת. ההתנצלויות, אגב, לא מגועות לאותי בחוכמה אם יסיר מפנו את עיניו אפילו זה) לא יעשה בחוכמה אם יסיר ממנו את עיניו אפילו הצח המפש הדמוקרטיה."
הצח המשם הרמוקרטיה."
אלה שנפלו קרבן למעצר שוינמן ביתיהמשפט לרגע אחר, כי או הוא עלול לטרוף אותו. מצד אחר
אלה אות המעצר כו האמין שאם בית המשפט המעצר כוח עלום," אומר עוד שיינמן ביתיהמשפט לרגע אותו דורשים מתנופים הללו שיהיו פנתרי ציד, ומצר
שלפת אלא שנמציאות לא כד הם פני הרברים בכל החלטתו פונעת במירת ההתעמשות לבות המשפט שני נופים אלה צריכים לפעול במירה רבה בסוריות,
אלה שלפט ביימות לא כד הם פני הרברים בכל החלטתו פונעת במירת המשפחה רוב הבקשות של (חמשך בעמוד הבא)

(תמשך מהעמוד הקודם)

כתוך עצמם. אנחגו לא רוצים לוותר על הפנתריות, אבל יש צורך לפקח עליה בגלל הסכנה הטמונה בה. וזה הפרדוקס. על הציבור להחזיק את הפנתר הזה קצר. -לפעמים אני שואל את עצמי אם כל השופטים מודעים מספיק לפוטנציאל 'הטורף' של הגופים הללו." ניצב־משנה משה שרה־אור, ראש מחלקת חקירות

ותביעות כמטה הארצי של המשטרה, מבהיר שמירע תסוי הוא חלק מהטקטיקה של החקירה בשלביה הראשונים. ביש דברים שאי־אפשר לומר לנעצר", ווא אומר, גלמשל, מהם כיווני החקירה או מי עוד ייחקר. כל מה שאנו רוצים זה למנוע השמרת ראיות." הטיעון הזה בווראי מתיישר עם ההיגירן, אולם השאלה היא היכן הגבול. אמנם גם בית־המשפט העליון הסתייג משימוש מופרו בחומר הסוי, אלא שבאולם המעצרים הדתוס לא תמיד מדקדקים בפרטים.

-כמה ימי מעצר אכן מנוצלים לחקירה?" שואל עו"ד אמיר פלד, בעצמו קצין חקירות לשעבר במשטרה, -אני מוכן להנטית שאם יבדקו את כרטיסי העצורים יתברר שחלק ניכר מהם כלל לא נלקחו לחקירה, אלא לכל היותר פעם אחת בתקופת מעצר לא קצרה. גם הטענה כאילו במהלך המעצר התבצעו אלמנטים אחרים של חקירה, אינה מסכירה מדוע היה צורך לעצור את החשור למשך כל אותה תקופה. זה הרי לא מעצר מנע ולא מעצר ענישה."

מעצר אדם על אחזקת חשיש", אומרת חוקרת, המשטרה לשעבר, "הוא מעצר ענישה קלאסי. למעשה, תוך שלוש שעות אפשר לסיים את החקירה. אבל מה? במשטרה יש מריניות שלא לשחרר חשודים בעבירות סמים, וכדי לעטוף זאת יפה אומרים שהנימוק למעצר הוא הרצון להגיע למקורות המם. אם יבדקו בתיקים יתברר שדבר לא נעשה כדי לעלות על המקור. וכמובן, אחרי ארבעים ושמונה שעות משחררים."

משקיף על החיזיון המתרחש באולם המעצרים מקכל את הרושם שלא תמיד תקף כאן העיקרון שכולנו מתחנכים עליו. שאדם הוא כחוקת חף מפשע כל עוד לא הוכחה אשמתו. לא אתת נראה כאן שהאדם הוא בגדר נאשם, הרבה לפני הוכחת אשמתו. גם אם צו המעצר לצורך חקירה ניתן ללא ביקורת משמעותית של בית המשפט, וללא הגנה מתקבלת על הרעת, הרי שבעיית המעצר ער תום ההליכים, גרולה ממנו לאין ערוך.

לפני שלוש שנים ישכ האזרח נתי עפרי ככיתו עם אשתו, שהיתה או בהריון, ובתו הקטנה. בשעה עשר בערב הגיעה המשטרה. כמי שעסקיו עם המשטרה מסתכמים ברנ"חות חנייה, פתח להם את הדלת ללא חשש. "הם ערכו חיפוש ללא צו חיפוש," הוא מספר, עלא היו מוכנים לומר לי מה קרה. אל אשתי התייחסו כמו לגרוטאה, כמו רהיט. התפרצתי נגדם וכגלל זה שמו לי אזיקים על היריים, וכל אותו זמן לא ירעתי בכלל מה רוצים ממני. הם לקחו אותי לתחנת

המשטרה שם נודע לי שכעלה לשעבר של אשתי שהיתה להם היא שיחת טלפון שקייבתי עם המתלוגן מאשים אותי בפיצוץ מכוניתו וכנסיון לרצה. הייתי בהלם. לא עיכלתי את ההאשמות האלה. זה כמו לחשוב על בילוי של שלושת־רבעי החיים כבית הטוהר. נעצרתי לשבעה ימים. עצרו גם את

אשתי, ושבוע אחריכך את אחי. זה בפירוש היה מעצר לחץ. אם לא תורה, אמרו לי, נשאיר את אשתך במעצר. האשה והאח שודררו ללא הגשת כתב אישום נגרם. הארכת המעצר השניה שלי היתה לחמישה־עשר יום. כתום התקופה הזאת הוגש נגדי כתב אישום והוחלט לעצור אותי עד תום המשפט. הראייה היחירה

בבירוש מעצור

כיווץ, אם לא

תודת, אמרוקי

אשוור במעצר

נשאירי גם אה

גינדי בכה, בלם מתמוסס

מעצר גורם הלם ראשוני למי שמגיע מנהל בית לכאן", אומר שמעיה דפנה מנהל בית המעצר אילון, חשמור לעצורים עד תום החליכים. "החלם הזה מביא למצב של אי־יציבות נפשית, אי־תפקוד, לחץ, מצבי דיכאון ונסיונות התאבדות. כשגינדי נכנס לפה הוא היה בהלם רציני. הוא היה חטר בטחון, מלא פחדים, רעד בכל הגוף, לא הצליון לישון, וכל תזמן דרש תשומת לב. הראש שלו הירו מושפל, הוא גימגם, הוא לא היה מרוכז, והמשפטים לא תמיד חיו קשורים זה לזה. בעיקר הוא בכה. בכה הרכה. גם דוד כלס ומצא במצב קשה של חרדה ומתח עצום. כל יום שהוא יושב פה הוא מפסיד כספים ואז הסיכוי שלו להחזיר את התובות קלוש יותר. ההתנחגות שלו לחוצה מאוד. הוא מנדנד חרכת. מבקש ליצור קשר עם החוץ. זה לא

בלס עומד במסדרון. במכתב שכתב לעורך־דין חבר נאמר: "הכל הולך ומחמוטט. מתמוסס. את הילדים שלי לא ראיתי שבעה חודשים. לא רוצה שיראו אותי כאן. אני אדם נקי. אי־אפשר לעבוד כאן על התיק. יש לי עשרות קלטות שאני לא יכול להגיע אליהן. אתרי החקירה שנערכה בבית־המעצר בקשר להטבות שלכאורה ניתנו לי – ועובדה שהחקירה לא תעלתה דבר – עצורים ניסו להתוכל לי. יום אחד בא אלי עציר ואמר לי: יש לך מכתב מחווה יערי, תבוא לתא ותיקח. מח פתאום מכתבו נבחלתי. פחדתי שיחתכו אותי. במרפאה מישהו ביקש ממני אדולן, אחר־כך טכין. ניטו לתפליל אותי. תכננו לפגוע בי בקנטינה. מה אני, פושעו עשרים שנה עבדתי. אני איש עסקים מכובד. זו בושה אחד לא התלונן, יש הסדר אזרחי. למה אני

דוד בלס: "עצורים ניטו להתנכל לי". ובלס, אסור לשכוח, כמו שלוש־מאות העצורים האחרים באיילון עדיין בגדר חפים מפשע. העיקרון חזה הוה נראה קצת מנוחך על רקע אפרוריות בית המעצר. "החבדל בין עצור לשפוט נדול מאוד", אומר שמעיח דפנה, "צריך להתייחס אליו כאדם לא אשם". קשה להבין איך עושים את זה בכלא. גם אם

מתעלמים לרגע מהסורגים קשה לברוח מההליכה השפופה, החזנחה האישית, חמבט למדינה. למת: לא לקחתי כטף מאף אחד. אף בעיניים. "עשרים וחמישת אחוו מכלל חעצירים לא מורשע כסופו של דבר", אומר מנחל בית המעצר. ודי באמירה זו.

שעתיים לפני פיצוץ מכוניתו. קצין משטרה שצוחת לשיחה טען, שאיימתי על המתלונן וניסיתי לסחום ממנו כספים. כשנשאל הקצין מרוע לא הקליט אח השיחה אמר, שבאותו הרגע בדיוק התקלקל הטיים." נתי ישב ארבעה חורשים במעצר עד תום

ההליכים. במהלך המעצר והמשפט טען נתי שוב ושוב כי אין לו יד ככיצוע המעשים כהם נאשם, וכי המתלונן מעליל עליו ומפברק ראיות. טענותיו לג נחקרו על־ידי המשטרה. כסיום המשפט זוכו מומת חספק, ומכך עולה שהשופט לא האמין לגירסתו אך זיכה אותו כשל הערר ראיות. רצה הגורל ומספר שבועות לאחר זיכויו של נתי נעצר המתלונן בעניין אתר. כמחלך מעצרו הורה כי אכן פיברק את הראיות שגרמו לנתי עינויי מעצר ומשפט על לא עוול בכש. עפרי ועורן־דינו שמחה זיו, פנו לבית־המשפט ותבעו פיצויים על המעצר הלא מוצרק. הבקשה נידונה אצל חשוסט שטיינברג, שרן כמשפט עצמו והחלים לרונית את התביעה, גם לאחר שברור היה מעל לכל ססק שהראיות שהוצגו במשפט הראשוו היו מפוכרקות.

שמדובר במעצר עד תום החליכים, לעומת מעצר לצורך חקירה, יש לבית הבשפט תנאים נוחים יותר לשקול את הבקשה לעומקה. הוא משוחרר מלחץ הומן. התקירה הסתיימה, הוגשיכתב אישום, ואו / גם הכל גלוי לפני הנאשם וסניגורו. הנימוקים לבקשה בדרך־כלל הם מידת הסכנה שהאיש מהווה לשלום הציבור, שיבוש הליכי המשפט כגון השפעה על עדים, האפשרות שיימלט מהארץ, ונימוק נוסף שחדר בשנים האחרונות – חומרת העבירה. סביר להניח, למשל, שנתי עופרי ישב כמעצר בשל חומרת העבירה. כלומר, הוא נענש הרבה לפני ססק הדין. אם מחליטים לעצור אדם עד גמר משפטו בשל העבירה בה הוא נאשם – תקופה ממוצעת בין הצי שנה לשנה – הרי שמענישים אותו מראש על עבירה שהוא עריין לא (המשך בעתוד 32)

אילן סלומון מעלם 10 ש"ח ליום והעסק שלו מורח!

על הקטנוע והפלא־פון מצלצל, אני עוצר בזהירות, חונה בצד הכביש, עונה לפונים אלי ואח״כ ממשיך

כל הסיפור עולה לי 10 ש״ח ליום!״* (• לא כולל את מחיר המכשיר).

בואו לנסות את ה,,פלא־פון ללא התחייבות.

טלפון מהפכני נייד בחיוג ישיר

(המשך מהעמוד הקודם) זה שנתיים בערך ער ביני גילות ונפוחות ממריטות שהחלטנו שהקפיץ המסתובכ שעווה, כמאמץ להציג רגל חל- הוא הפטנט. היינו שפני קה ואסתטית. אבל שמעון וי-איר, שניהם כאמצע שנות הא- עצמנו. מרטנו את שערות רכעים לחייהם, הם הממציאים והשותפים, וכמעט כל סגל העובדים במפעל שהיה לסיפור אשה. בהתחלה זה צבט, אכל הצלחה בינלאומי.

הניסיון הראשונים של

היריים הרגליים, עד שהיו

חלקים ויפים כמו גוף של

די מהר התרגלנו והפסקנו

הגיטויים נמשכו שנים.

לפעמים הגענו למבוי סתום

והמכשיר שכב שנתיים

במגירה כלי שנגענו בו.

רשמנו פטנטים על כמה

כסף. כגלל זה אין לנו

גם אופטימיסט מושבע לא להרגיש את הצביטות. כשלא

יכול היה לחזות מראש את ההי- נשארה שערה על גופנו,

סטריה העולמית שיחולל המכשיר גייסנו את בני המשפחה, שהמציאו להסרת השיער. מכשיר הנשים והילדים, למעברת פשוט. מכשיר מהפכני. נכון שהסקר הניסיונות. עשינו בריקות רים המוקרמים היו מבטיחים. קהל רבות ושונות של דרך הנעת הצרכנים המיוער הקיף 85 אחוז מנשות ישראל וצרפת, הקפיץ, עד שהגענו לשיטה ו־90 אחוז כאמריקה. ובכל זאת חשבו הממציאים שהבטיחה מריטה ואנחנו שמכירת 15 אלף מכשירים בשנה תהיה הישג כביר. הפסקנו להרגיש את הכאב". אבל הכמות הזאת נחטפה תוך שבועיים וחומר הגלם אזל. כעבור שלושה חורשים נחטפו עוד 70 אלף. כל יאיר דר: -ב־1978 רשמנו את זה רק כישראל. התחזית של 100 אלף שיימכרו בארץ הפטנט הראשון. מעבר לזה עד סוף השנה היא אומרן זהיר וועיר.הוא נובע מכושר לא עשינן הרבה, כי מהר הייצור המוגבל בהשוואה לתשוקת הנשים למכשיר מאד הגענו למסקנה שצריך הפלא "סופט־אנד־איזי" (קל ורך), השם שהעניקה לו לחפש פתרון אחר. פיתחנו החברה המשווקת "הלנה רובינשטיין". עשרות מנגנונים משוגעים.

די להכנים סרר, החלו לארגן בחנויות את תור הנשים הממתינות. אחריכך הפסיקו למכור את המכשיר כאשראי. ככמה מקומות נדרשו הלקוחות להפקיד מקדמה. התמונה חוזרת על עצמה, ממש כמו עם מכוניות "סובארו": משלוח של 200 מכשירים מגיע לחנות ונעלם תוך חצי שעה. יש ככר הפקעות מחירים מעבר למחיר המירבי של 120 שקל שקבע משרד המסחר והתעשיה, אבל מי שם לב לקטנות. יאיר דר אומר שהמחיר המומלץ הוא 94 שקל, אבל אין לו שליטה על מה שקורה בשדה. בקושי הוא משחלט על המתרחש בביתו שלו. .אשתי תמר , מריטה בעזרת שעווה יעילה אם השערות באורך של 8 עומרת בחלית הואת. עושה רשימות של מכרים מ"מ לפתות. המכשיר שלנו מרט גם שערות קצרות שמצלצלים ומבקשים פרוטקציה. לא ידעתי כמה חברים יש לי. כשהיא מגיעה לכמות של 250-250 מכשירים, היא מזמינה מקיבוץ הגושרים ומוכרת להם תמורת קבלה". הקיבוץ קיבל את וכויות הייצור, ונאלץ לעכור שעות נוספות כדי להרביק את הביקוש. כ־5000 מכשירים מרכיכים שם בכל יום, ועדיין הם

> שני הממציאים הם שתקנים מרופלמים. לא מסייעים לפזר את ערפל המיסתורין סכיב נקודה אישית כהחלט, אבל תורו שגם מסקרנת: מצכ חשבון הכנק שלהם. ..ההמצאה הואת הוציאה לנו את המיץ־, אומר שמעון יהב, "אכל לא שינתה אותנו. נשארנו אותם אנשים. היא רק תיתן לנו אויר מכחינת היכולת הכספית לפתח המצאות נוספות בעתיר".

אומרים שדיא נותנת לכם דרכה מאך אויר... "שתהיה לי בריא. כולם עושים לנו את החשבון". שמעון יהב הוא הַאיש שבמוחו הכריק הרעיון לפני יותר מעשר שנים. ראיתי שהבנות עוברות קשה שהסיוע הממשלתי יממן לנו חלק מהוצאות העיצוב, להסיר את השיער מהרגליים וחשבתי שצריך לעזור יצור המערכת החשמלית, ותכנון השיווק. אבל משכו להן לפתור את הבעיה. היו כמה אופציות. אני לא אותנו כלך ושוב. הכל נאמר בעל מה. לא קיבלנו רוצה לדבר עליהן כי חלקן עשוי לשמש אותנו או אפילו מכתב תשובה רשמי. נתנו לנו להכין, גם זה לא אחרים בעתיד. לא עבדנו על זה ברציפות. כל פעם רשמית, שמוכנים לסייע רק בתשלום משכורות. לא

81283io 12

לימדנו אותם לעבוד ולמרגו מהניסיון שלהם. מהלקחים שיכללנו את הרעיון המקורי. אלא שבין הרעיון לכיצוע כקנה מידה המוני עדיין מפריד מרחק כמו בין יום ולילה.

היינו שפני הניסיון הראשונים של עצמנו. מרטנו את שערות

הידיים הרגליים עד שהיו חלקים ויפים כמו גוף של אשה.

להרגיש את הצביטות. כשלא נשארה שערה על גופנו,

בדיקות רבות של דרך הנעת הקפיץ עד שהגענו לשיטה

בהתחלה זה צבט, אבל די מהר התרגלנו והפסקנו

גייסנו את הנשים והילדים למעבדת הניסיונות. עשינו

שהבטיחה מריטה ואנחנו המסקנו להרגיש את הכאב".

שהיה לגו קצת זמן וכסף, עשינו ניסויים. שיחקנו עם רצינו לסרכל את המערכת שלנו וירדנו מכקשת

זהו השלב המכריע אצל כל ממציא. לגבי רבים הוא בלתי עביר כמו הרוביקון. לפני ארבע שנים, כשפנינו ללישכת המדען הראשי של משרר המטחר והתעשיה וכיקשנו עזרה כקידום הפרוייקט, קיווינו

יותר כאורך 2-3 מ"מ. הבעיה שלנו היתה איך להתמורר עם הכאב. גם מריטת שעווה כואבת. אבל את השעווה מורחים על שטח גרול, והכאב הוא קצר וחר־פעמי. אנחנו בגינו את המכשיר כך שימרוט פחות שערות וכמהירות גבוהה, להקהות את הכאב. מצד שני גילינו שאחרי שימוש שני ושלישי מתרגלים וחשים פתות את הכאב. אשתי תמר הסתגלה למכשיר אחרי הפעם הרביעית או החמישית ומאז היא משתמשת כו ארכע שנים. נתנו מכשירים גם לחברים ומכרים,

יאיר דר, מהנדם מכונות כן 45, ממושקה נעים הליכות, מסוגר וסצת חשרו. לכוש בפשטות, נוסע בסוכארו 84'. הוא גדל כרמת־אכיב ולמד בעירוני ר'. גמרתי בית־ספר עיוני, אבל כל השנים היו לי תחושות מכניות", הוא מספר. שיחקתי בפירוק אופניים ומשחקים אחרים. אף פעם לא הרגשתי שאני מסוגל ליצור דברים מיוחרים". היום הוא נשוי לתמה

שמעון יהב, טכנאי כן 47, גם הוא מרווכות. גם

מהפיתוחים שעלו לנו הרכה יאיר דר: "מצלצלים ומבקשים פרוטקציה. לא ידעתי כמה תברים יש לי".

כורסאות יפות במשרד. רק לפני ארבע שנים עלינו על הסיוע. די מהר הבנו שאם לא נעשה בכוחות עצמנו,

הרעיון הסופי. לחבר את הקפיץ למנוע תשמלי שיסובב אף אחר לא יעזור לנו. החלטנו להמר עד הסוף. בוגע אותו במסלול קשתי ומפותל, באופן שהשערות הבאות שהגענו להכרה שיש פוטנציאל שיווקי, רשמנו פטנט איתו במגע ייכנסו במירווחים הפתוחים, ומייד ייתפסו כ־32 ארצות. אני לא מאמין שיש עוד גורם פרטי וייעקרו כאשר המירווחים נסגרים תוך כדי תנועה שעשה זאת. זה עלה לנו הרבה כסף. רשם המסנטים אמר לי: 'רק אחר ממאתים זוכה'. לא נבהלנו, כי .המכשיר הזה עקר את רוב השערות מהשורש. הסקרים שלנו הראו שהאנשים מתלהבים מהרעיון.

מחטנו את עצמנו. אף אחד לא אנס אותי, ווו גם. לא היתה שאלה של כסף. יש בזה עניין. זה שגעון. יצירה מלמטה למעלה בכל השלכים. לא לקחנו הלוואות שלא נהיה מסוגלים להחויר. החלטנו לחיות ברמה יותר נמוכה. מההכנסות שקיבלנו מעבורות אחרות ומהחיסכון שהושג ברמת החיים המצומצמת שלנו, הצלחנו כסופו של רבר לממן את הפיתוח של

עולמם של שמעון יהכ ויאיר דה הַהמצאה הואת היתה חריג, מעין תחביב לשעות הפנאי. שונה מעיסוקם העיקרי שהוא בניית מכונות מיוחדות לפי הזמנה. הפעילות השוטפת היא של ו המומחיות שלהם היא בפיתוח סווי ייצור ודרכבה אוטומטים, של מערכות הזנה ממוכנות ופגים שונים של מכונות עיכור. בא לקוח, ומציג את צרכיו. יאיר ושמעון מעריכים את העלות וזמן הביצוע. כמעט כל דבר ניתן לביצוע. רק שאלה של זמן וכסף. אולי מסיבה זו החליטו שלא לייצר את המכשיר החרינ בעצמם אלא מסרו אותו לביצוע במפעל של קינוז

שהיא דוקטור למתמטיקה ואמא של שלושת ילריהם. הם גרים כמושב גאליה שליר רתובות.

הוא נשוי ואב לשלושה. חייכו, בעל גוף מוצק, ממעט לרבר, שקוע עכודתו, נוסע כאולדסמוביל 76'. אתה מבקש לשוחה אתו, והוא שולה אותר בחיוך אל יאיר. "שר החוץ" שלהם. השותפות שלהם - "שמיר מערכות", חיבור ראשי התיכות של שמותיהם – החלה לפני 13 שנה בחצר מוסך של חבר באיזור התעשיה של רחוכות. התחלנו בלי כסף, בלי ירושות, רק עם שני ראשים ושני זוגות יריים. שניגו היינו שכירים, מספר יאיד.

ום לא קורצו מהחומר של הממציא הרלפון הומני שפרץ לרחוב בצעקות "אאוריקה" (מצאתי) מקלה עשן מאחת המבחנות. אופי משותף הכתיב לת א נענון עבורה שיטתי. שני ראשים בראש אחד. השנה שמלאה של הפרייה הדרית. צוותא של שני מנית נוהים, כלי צוותי פועלים (רק שני עוזרים) הצילו ללא סיוע של מזכירות. הם לא אוהכים לתת פתרום בעיות בהרמת טלפון. מאמינים שרק

מקונה צישית וכלתי אמצעית תכטיח איכות מוצר מה ועמידה בלוח־זמנים. יאיר אחראי על התכנון ול פנע עם הלקוחות והספקים. שמעון על העיבור מעני וההרכבה. רעיון יכול להוולד במסיבת יום שי והצמר יכרוק אותו כיום ראשון בבוקר. יתווכח, ילום על דוכי ביצוע, עד שתיפול ההחלטה. אין לפר שני ער שלב ההרצה. אין סירבול של מפעל וול. המרחק מהרעיון לביצוע קצר אצלם מכל פורת תעשייתית מוכרת.

עד היום תכננו וכגו, על פי הומנה, כ־150 שנות ומערכות מכניות ייתוריות לתעשיה הצכאית האותית. מוצרים חדימעמיים, טכנולוגיה שונה, חפות ספיפית. מכונות להרכבת מפטפות, מכונות לפינור חלקי פלסטיק, מכונות להרכבת מכשירי ישאר. וזה רק קצה הרשימה. יצא להם שם של מליימקצוע מעולים, לא בכרי קיבל מפעלם ופניאחרי את "פרס קפלך" לפני ארכע שנים, כזכות תיומו להחרת אוטומציה לתעשיה הישראלית. משפל, המונח ארבעה עוברים, התמחה בהצעת שרונות מתקדמים לבעיות בהכנסת אוטומציה לונהליכי ייצור. המכונות שהמפעל פיתח ער כה מופיה ובמקצועיות, איפשרו במקרים רבים את חום ושנשונם של קור ייצור. אחרת לא היו מסוגלים לתורות בשווקי הארץ והעולם. 'שמיר מערכות'

פחוה הוכדה ומופת ליכולתו של מפעל קטן לקדם את פרוון נשיעודים ניכרים בעשרות מפעלים". אפר עליהם סמנכ"ל חכרת "לגר" (לייצור אביזרי מקיה דר נ. למלשטרייך: "הם כנו עבורנו מספר מנות אוטומטיות שממש הכיאו למהפכה בשיטות ויעור שלנו ואשר איפשרו לנו להגיע ליעול והסכון פלעיים לא היינו יכולים להתמחדר בתחרות בשוק אין מילים בפי לתאר את טיב התכנון. וביצוע של המכונות. ניתן היה להוציא פטנט על ממון המקורי. חברת "לגו" ייצאה באותה שנה

ציור השקייה ל-45 מדינות כ-2.5 מיליון דולר. ווו להנו הרבה הצעות לעבור לעבור באמריקה. וק ש זכלו לגרול עם מותות מכריקים כשלהם, כך לש לפחת אחם, כל ההצעות נירחו. אני לא יודע מו לא יוצאים", מתפלא יאיר דר על עצמו. אני לא מולול בצר הכספי. אבל אני בטוח

Pauau awa w. זה עינוי אמיתי"

שבאמריקה, על כל עשרים מכונות שפיתחנו, אחת היתה הופכת להיות להיט גדול. אצלנו זה מסורבל.

המרינה לא תומכת בתעשיה. היא יוצרת תנאים

שלילים. הייתי במזרח הרחוק וראיתי תעשיות

יפהפיות. יצור יפוד. יש שם חופש תימרון ומערכות

מיסוי מקילות. אתה מגיע למצב שטיוואן מציגה מאזן

מסחרי חיובי של 19 מיליארד דולר בשנה, למרות

שהיא מוציאה שלושים אחוז על צבא. וזה לא נכון

שהעבורה בטיוואן זולה יותר. הפועל מקבל שם כמעט

כמו בישראל, אבל הוא עובר. גם אצלנו אתה רואה

אנשים יושבים ועוברים. יש לנו כושר המצאה די

גבוה, אכל המאון הסופי הוא שלילי. משהו התעקם

כאן. אני בסוח שמסתוכבים בארץ המון נושאים

שאנשים לא יודעים להרים אותם או לא מסוגלים

להעריך פוטנציאל. צריך גוף יעיל שיעשה את

העבורה. צריך לשבור מסגרות. ישראל לא נוהנת כמי

שרואה את התעשיה כתור עיקר ולא תומכת

וא ושמעון יהב התגברו על הקשיים.

ו התושיה שלהם ראויה לפרס ישראל. את

, הכסף הגדול (על זה לא מדכרים) הם

עושים עכשיו מהפטגט העולמי למריטת

שערות הרגליים. "גם להכא אני לא אלך

ביותר מאשר זוג אחר של מכנסי ג'ינס. ההצלחה לא

שינתה אותי", אומר יאיר. פה ושם יש ביקורת על

המכשיר, שפעולתו איננה נטולת כאכים. אלא

שעוצמת הכאכ תלויה ברגישות המורטת ובמומחיות

שהיא מגלה בהפעלת המכשיר. הממציאים למרו

מהניסיון שהכאב פוחת ככל שמתרגלים למכשיר.

וחוץ מזה, מה משקלו של כאב פעום לעומת היופי.

תראו להם אשה שלא היתה מוכנה לעכור עינוי זה או

אחר כדי להראות מצודדת. מכל מקום, הביקורת

הכואבת לא ניכרת בנסיקה המטיאורית של עקומת

רבים אחרים שלא הצליחו", אומר ד"ר צכי גנור, נשיא

חברת מיטל בע"מ שעוסקת בשיווק בינלאומי. "מעט

כאבים ותוצאות פנטסטיות. כמעט כל אשה בעולם

המודרני (פרט לאסיתיות) זקוקה לו. אוכלוסיית היעד

היא עצומה. רק כישראל הקטנה יש פוטנציאל של

מיליון נשים. ממכירת המכשירים הם יעשו את הלחם,

ומהתיקונים והחלפים יעשו את החמאה. תמורת

' תמלוגים של אחוז אחר מהמכשיר הזה, הייתי עושה

"בזה שהיה יכול לפרוש לגימלאות", הוא זורק

יאיר דד, שהולך להיות מיליונר ברולרים, מחליף

בימים אלה מטוסים כמו גרביים. מסתער על השוק

להם את השיווק ופורש לגימלאות".

.הוא צודק", אומר יאיד דר.

המכשיר הזה הוא פריצת דרך אחרי ניסיונות.

הפירסום (שהוא מיותר בעיניהם) ואת

במערכות". אני מאשים של יאיר דר.

ולן קונות את זה, וזה גם עובד. האם מי שתולשות עבשיו שערות מראשיתן, חן הקוסמטיקאיות החרדות לפרנסתן:

אלין חן, קוסמטיקאית מרמת־אביב: "האמת שבהתחלה קצת דאגתי. חייתי בטוחה שכל הלקוחות שלי יקנו את המכשיר זיחדלו להסיר שיער בשעווה. אבל לאט־לאט נרגעתי. לקוחות סיפרו שקנו את המכשיר, ניטו, בכו קצה, ו...הזמינו תור לחסרת השיער בשעוות. אני משתמשת בשעווח קרה שיחסית אינה מכאיבה. יחסית למה: ו בדיוק הנקודה".

"ח"סומט־אנד־איזי" חוא מכשיר נהדר, יעיל, עושה את המלאכת כמו שצריך. עוקר את השערה נם השורש. אבל זה כואבו לאחת יותר, לשנייה פחות. אולי זה נשמע טמשי, אבל התכור לי שרוב תנשים מוכנות לסבול כאבים למען היופי בתנאי

ש'מישהי מוסמכת' תכאיב להן, ולא הן לעצמן. יש גם נשים שלאחר מספר פעמים זה הולך להן לאט. והנשים היום עסוקות. הזמן יקר מכסף, והן מעדיפות לחזור לשעווה – כשהחהליך נמשך רק מספר דקות. המכשיר גם לא מיועד להסרת שיער מחלקי־גוף אחרים כמו בית־השחי והמפשעה, ויש כאלה שעושות את החשבון שמוטב לחמשיך לבוא אלי ולהוריד הכל בשעווה כנת אחת. גם כשמסירים שיער בשעווה קיים כאב מסויים, אבל הוא קצר מאוד. במכשיר החדש, לעומת זה, תשים כאב עם כל שערה שנמרטת, ויש נשים רכות שבשבילן זה עינוי אמיתי".

לקוחה צעירה במסיכת־יופי לכנה־ירקרקה: "המכשיר דורש כוח סכל עצום. כשאת צריכה להכאיב לעצמך, את מעדיפה לשלם למישחי אחרת ש'תעשה את זה' בשבילך. חוע מזה, הביקור אצל קוטמטיקאית הוא גם אירוע בעל ערר מסיכולוגי. שעח קלה למולחן היופי, המסקה של רגיעה, הפונת־פינוק באווירה אסטטית וועימה, עם מוסיקת־רקע, ספל קפה והקשבה חדדית. אין לנו חרבה חזדמנויות כאלה. מעטות שחתרגלו לכך יסכימו לוותר על זה".

האירופי והאמריקני. הוא ושמעון יהב מזררזים להשיג חוזי הפצה טוכים כחו"ל, אולי לפני שמישהו יגנוכ את הפטגט. יאיר אומר שכמעט אין סיכוי לגניבה כזאת (-חוקי הפטנטים חוקים מספיק בשביל להגן עלינו"), אכל הוא לא היה רוצה להעמיר את התיזה שלו במכחן. רק נחת בנתב"ג וככר יוצא לעור גיחה כארה"כ. מנהל מו"מ סימולטני עם כמה חברות־ענק. מסדרים לו סיכוב פגישות, הוא לא יורע עם מי, וגם לא יורע אם יוכל לעמור בקצב. בינתיים הם זכו לריווח מפורט בשבועון העסקים היוקרתי "ביזנס וויק". מעט מאר ישראלים הגיעו לשם. הם עשו זאת. האחרים יכולים להביט עליהם ולמרוט את שערותיהם מקנאה, עם או

שמעון יחב, האיש שבמוחן הבריק חרעיון: "הכנות עבדו קשה"...

13 xipepio

אמרו כשקיבל את תיק האוצר כמתנת יום הולדתו. ה־51, .מה הוא מבין בכלכלה?" משה וסים עצמו ביקש רחמים, אבל נכנע לדין התנועה. היום הוא הפתעת העונה. אחרי סו פת מודעי, הוא הוריד על משרד האוצר שלווה של בית הבראה. כולם נינוחים, מחייכים, מקבלים חה עם נענע, יוצאים מלפניו מרוצים גם אם לא השיגו הרבה. הוא יודע להקשיב, חולק כבוד לכל אחד, ומכיר בעובדה שהכל פוליפיקה. מה שנסים כבר שכח ---האחרים טרם למדו.

"הם השתגעו שם לגמרי",

מאת יעל פז"מלמד צילומים: שמואל רחמני

שחרית ולשחק קצת עם הילרים, מתיישב משה נסים ככורסתו במש־ רד האוצר, ועושה כמיטב יכולתו לשמור לנו על הכסף. כך גם כיום רביעי, 29 כאוקטובר, שבע כערב, שיאו של מאבק האחיות. כלשכה החיים כרגיל. מזכי־ רת־הערב, ילדונת צעירה, משוחחת במתינות בטלפון, כמה עתונאים מבקשים מהרובר והעוזר המיוחד, איציק פיינברג, ערכון בפרשת האחיות. הגשם היורד לפתע, אחר: יום חמסין קשה, הוא הרבר היחיד השוכר את השיגרה־עד־כדי־שיעמום השוררת כלשכת שר־האוצר, שאנשיו כיצעו רקות מועטות קודם לכן מהלך ררמאטי: כקשת צרמניעה כנגד האחיות השוכתות. וכששר האוצר שומע את טיפטוף הגשם, הוא מרים את עיניו מדף מלא מספרים, מחייך ואומר בקול שקט: עזה בגלל שהתפללנו לגשם בשבת. בבית־הכנסת אמרו לי שזאת. פעם ראשונה ששר־אוצר מתפלל לגשם. אולי זה עזר"ַ. מטיים את המשפט, מסדר את עניכתו, מעביר יד כבלוריתו העבה שפעם היתה שחורה והיום ככר לא כל־כך, וחוזר לעיין כמסמך. איזו שלווה. שקט של בית־הבראה. כולם נינוחים, מחייכים, מקכלים תה עם

ועל השלווה הזאת מברכת מדי יום הפקירות הבכירה של המשרר. "איזה תענוג", אומך אחד מהם, חיוך של אושר שפוך על פניו. רק מי שעכר את שר האוצר הקודם יודע להעריך מה יש לנו היום". הרכה בו, מוסיפים שמי שמכיר באמת את האיש, יודע שבינו נקודות נזקפות לזכותו של משה נסים בגלל ההשוואה לבין עצמו הוא קיבל או החלטה נחושה – להצליה שובר כלים מהמדרגה הראשונה, קיצוני מאוד, הולך

> הומור של פוליטיקאים נואשים. נסים, שר משפטים לא שהוא חסר לכאורה אמביציות. האמת היא שתווית מבריק אבל כסדר גמור, ששמו עלה בעיקר בעיתות הבינוניות די רודמת אותו. להערכתי, הסכמתו לקבל הרציני ביותר לתפקיר שר האוצר במקום יצחק מודעי, 'אני לא כמו שאתם חושבים עלי".

Biagaio 14

לתפקיד. אני מבקש מכם, רחמו עלי, עובו אותי", השיב נסים, וחיזק עוד יותר את הטעם הרע שהיה ממילא מרגע ששמו הועלה. אהור אולמרט גייס את .מורנו ורבנו": .בגין היה אומר עליכך כי לכך נוצרנו. אתה נוצרת ליטול על עצמר את האחריות הזו".

כ־16 כאפריל, כדיוק ביום הולדתו ה־31, קיבל ליריו משה נסים את תיק האוצר, לא לפני שורק לאהוד אולמרט: "אני לא אשכח לך את זה". ממשרך המשפטים העביר אתו את שני עוזריו – יצחק פיינכרג וטוביה כלובשטיין. אחרי־כן הגיעו גם שתי המזכירות האישיות. זה, פרות או יותר, הצוות המאייש את לשכת השר. יש מעט מאור, אם ככלל, עוזרים לשרים שיכולים להתכרך בכוס כזה. כי תהיינה ההערכות על נסים כשר אוצר אשר תהיינה, על רכר אחד אין עוררים: הכבוד שהוא חולק לכל אדם, הנימוס, סבר־הפנים, הרצון והיכולת להאזין לכל אדם עד תום - מייחרים אותו ממרבית הפוליטיקאים המחזיקים בידם עוצמה. לרגע לא נעשה לבו גס בכני־ארם, רק משום שהוא יודע שיש לו היכולת לתפעל אותם כרצונו. כך זה עם מחלקת־התה, המזכירה, העוזר האישי וראשיהממשלה.

אצלו, הסגנון הוא האדם. ואיזה סגנון. כמשרד האוצר מספרים שהוא מעולם לא עלכ כאיש מן הכפופים לו. לא צעק, לא נכנס באמצע הדכרים, לא ביטל דעות שנאמרו. יש לו דרכים להעביר לכך שיחו את מחשבותיו. כך, כאשר התארכה השיחה בינינו וומנו רחק עליו, החל מדי פעם להפנות את מכטו לעבר נקודה מסויימת בקיר. כמובן שבנקורה זו היה תלוי השעון. המכט לא הותיר מקום לספק שהשעה

"אתה מסתכל בשעון כדי לרנצו לי שאלך״? נסים: "אני הסתכלתי בשעון? תס־וחלילה. מאור נעים לי לשוחח. שלרגע לא תחושי שלא כנועם. תשתי עוד כום קפה"ז

מה הפלא אם אחרייכן כולם יוצאים ממנו עם חיוך על השפתיים, גם אלה שקיכלו תשובה שלילית על כל תביעותיהם.

ו יצד קיבל הוא את העלכונות שהוטחו בו בימים הקצרים שלפני עזיבתו אָת משרד המשפטים וכניסתו לאוצרי הוא אומר שלא נעלב או מהגיחוך והזלזול שנלוו אל מינויו, הן בעתונות והן בציבור. נהרי אני הייתי המוליך הראשי של הקביעה שאינגי מבין בכלכלה. מה יש פה להעלב?". מקורכים לו אומרים שהענין די פגע לקודמו, יצחק מודעי. זה בעצם הדבר הטוב ביותר בתפקיד בכל מחיר. להראות לכולם שהוא מסוגל לשאת על כתפיו גם תפקיר כזה. האיש הזה שומר צריך שר אוצר כמו נסים. מורעי לא היה מצלית כשהכל התחיל, אפשר היה לחשוב שמדוכר בחוש הכל בבטן, אינו משתף אחרים בתחושותיו, ולכן נראה משבר במפלגה הליברלית, נהפך בין־לילה למועמר בסוטר־של־דבר את התפקיר נבעה מהרצון להוכיה: כפי שאנחנו יודעים מההסטוריה, קשה הרכה יותר

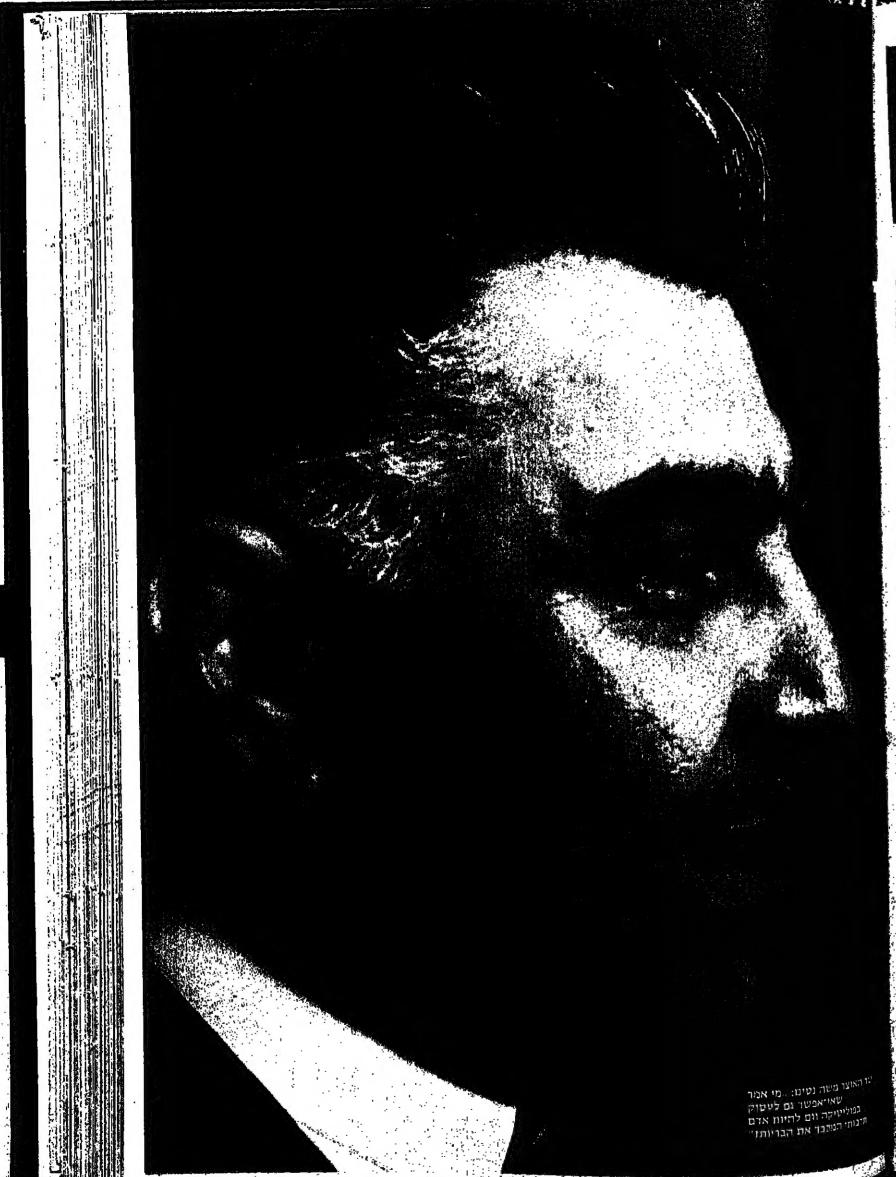

החיובית, המעוררת התפעלות במהירות כה הוא מוצא את הצפון, אותם חושים שסייעו לו כל-כך להתקדם בפוליטיקה – הם שעמרו לו גם במשרד האוצר. גם לכאן, כמו לכל מקום שאליו הלך, הוא לא הביא אתו כריזמה, כושר מנהיגות, יכולת־ביטוי, ברק. מה שהוא כן הביא אתו למסררונות האפורים של המשרר שאורותיו דולקים לילות שלמים, זה חריצות ער כלי קק, עצבי־ברזל, סכלנות כמעט לא־אנושית ויכולת ללמוד כל נושא עד תומו. כושר ההקשבה שלו מעורו התפעלות. הפקירות הבכירה של המשרד שרגילה לבלות את חייה כריונים ללא קץ, במשאים־ומתנים שמתישים כל בן־אנוש, עור לא ראתה תופעה כוה כמשך שעות יכול השר הממונה עליהם לשבת כריונים גורליים ולא להוציא הנה. רק להקשיב. כל הזמן להקשיב. מאות מספרים נזרקים לחלל החרר. סבינ השולחן הארוך מתחילים המשתתפים לנוע ככסא, לשנות תנוחה, לפהק פה ושם. ורק נסים יושב זקחי, על פניו הבעה קפואה, מצחו מכווץ והוא אינו מסיד את עיניו מן הרוכר ולו לרגע. כזה כוחו. בהתמרה, בשקט הנפשי, בחריצות.

הודעתי ליראש־הממשלה. שברגע שיבקשו – אתן את המערד ואחזור ברצון ובשמחה למשרד המשפטים

וכל אלת שעוברים איתו צמוד טוענים שזה מה שהמשרד זקוק לו היום. משה גסים הוא לא איש קונטרוורסלי. אין כמעט חילוקי־דעות כאשר לדוד שבה הוא מכצע את תפקירה כסדר גמור. לא יותר, אבל גם לא פחות. משהו מקביל להגדרת ארם כ-בוצר טוב". אין תלונות כלפיו. אין גם התלהבות יותר מדי גרולה. זה אינו שר אוצר עם חוון, עם תוכניות גרנדיוזיות, עם תקוה לשינוי. .אבל הוא כסרר. כסרו גמור. יש לו היום פקידות מצויינת, הוא נותן לה לעבוד יפה ובשקט, נותן לה גיבוי מלא. קשה להצביע

על בעיות מיוחרות". כך שר בממשלה כל ארם נוסף שמדברים אתו תומך ומחזק את רברי קודמו. אומר אחד מראשי משרד האוצר, שכמו חבריו אינו מוכן להחשף: "כנראה שהקרוש נרוך הוא בכל זאת דואג לעם ישראל. כאשר היה צריך לעשות מהפכוח, לשבור את כל הכלים, היה צריך ארם כמו מודעי. קאפריזי, מנתץ מסגרות מבלי לחשוב פעמיים בוטה מאוד, לפעמים עד כדי וולגאריות. מודעי הוא עם הרברים עד הסוף. אכל ככדי לשמור על המהמכה לשמור על הישגי הווכנית הכלכלית כמו נסים ואמור לשכוח שנסים משמש כשר אוצר כמעט מחצית הוגו (המשך בעמוד 17)

הזהב בישראל, גם מדריך עסקים ושרותים מסווג חמפרט את סוגי החנרות וההטבות שיוענקו ללקוחות.

חנויות, בתי עסק ומוסדות חבועוניינים לפתח את עסקיהם בקרב

בלבד. ברובת חנוכריע, זוחי אוכלוסיה פעילה ותוססת, המעורה בחיי החכרה ובעלת כח קניה והרגלי צריכח נבונים.

הזחב באזור תל־אביכ

שלח גם כרטים אישי

מדריך גיל הזהב יפתח בפנינו, אזרחי גיל הזהב. דרך קלח ויעילה לתכנון ומימוש כח הקניה תינם לכל אזרחי ניל

נציג דפי גיל חוהב שיניע בימים הקרובים לבית העסק שלך יסייע לו

לעמוד מקרוב על יתרונות חפרסום

מחפשים אותך

לנוחותך תוכל לחתקשר עוד חיום לשרח טל. 7532345 לתאום פגישה

בהאבק על נגידות בנק ישראל, אמרו משח נסים השתלט מחר

מפסח בעבודה, אבל לא צריך

שבחים, עדי אמוראי, סגן שר חשצר עוד מומי יצוזק מודעי ומי שנחסם עליידי נסים

סאד על חמאטריח, אם כי חצמת ניתוח לחאמר שכיו"ר ועדת שרים לענייני הקיקר, לא אוא משרח אווירה נותח

פלות כו, הוא לא מהוותרנים. לא אדם שמתפתה איות הוא יודע בדיוק מוזי

משר למעלל אותה. ובזה כוחו של נסים. הוא איש של מיה צים של פשרה, אדם שכל הקריירה שלו נבנתה על הליכה בין הטיפות".

איש כלכלה בכיר שהיה שותף להכנת התוכנית וממלה, הולך צער אחר קרימה ואומר שנסים היה מליו כשר אוצר גם בתקופת המהפכה, כשהתוכנית מלכלית יצאה לדרך, ואולי אפילו היה עושה זאת שנ יותר ממורעי. "אורך־הרוח שלו והיכולת שלו לפונו עם כל אחר, היו גחוצים לנו מאוד באותם-שם של ראשית המהפכה. בסופו־של־דבר, הצלחת מוננית נבעה מהתמיכה המסיווית והגיבוי ללא־תנאי שתניק שבעון פרס לשר האוצר. ואסור שהמראה תשים של נסים יטעה. האיש הוא פוליטיקאי משתשק שיורע לעמור על שלו עד המוף, רק שהוא קילה את זה בצורה שאינה משפילה את הצד השני, מתח לו הרגשה שהוא בכל זאת קיבל משהו".

שבועות הראשונים לאחר כניסתו לתפקיר הוא למד. הסתוכב במשררים השונים, ישב שעות בפגישות היכרות עם הפקירות, נפגש עם הבעיות. שתק והקשיב. אחרי שנמרו לנשום מושה בעקבות לכתו של מורעי, התחילה החבורה שלו הצצר להיות קצת מוראגת. נחמר, נחמר, אבל פד נם לקבל החלטות. ההחלטות הראשונות לא ישות ווכן דיברו על "לתת", במקום "לקחת". פקשה לוגל חג הפסח לכל עובדי המרינה; הארכת ששו של הנחות־מס לתושבי עיירות־פיתוח; החזר ושינשות לשכירים ברמות-שכר נמוכות: ביטול שווהדנוך וההיטל על קיצכאות הגימלאים.

ולשיוח כל זאת, אייאפשר היה לדכר על כשלון. מ זיו מעירות. .מה שקרה הוא שנסים, להבריל מוש, לא הלך על צעדים פופולריים", אומר אחד מנדי האוצר. באותם ימים היה פופולרי להראות קשנים, ואם אי־אפשר לקצץ בתקציב הממשלה,

אם מקבלים החלטות בלי מתח, הן נעשות טוב יותר, אם יש הקשבה וסבלנות ורצון ללמוד כל נושא עד תומו, יש בטחוו רב יותר שמגיעים למסקנות הנכונות יותר. אבל כבר חכמינו אמרו: אין שׂמחה כשׂמחת הטלת הספק. זה משפט חכם. אינני דוגל בהחלטות הפוזות. מוכרחים לשקול היטב דברים".

שהעתונות לא תאהב את צעדיו, אבל לא כליכך היה מול הידיעה שברגע שנתת לאחר – הכל. נפרץ. נסים אכפת לו. הוא ידע, ועליכך הוא שמע מאתנו כל הזמן, שההיטלים הללו לא יפתרו את הבעיה. והחליט לא להיות פופולרי. הוא אדם שכורה מחשיפה ומתקשורת, בניגוד מוחלט לקודמו. לא כליכך אכפת לו מה יכתבו

> ואז קרו כמה רברים שהבהירו לעוסקים במלאכת הכלכלה שהאיש אינגו ותרן כפי שחשבו: משבר האחיות פרץ, ומינוי נגיד לבנק ישראל עמד על הפרק בעקבות דו"ח בייסקי והתפטרות מגרלבאום.

משבר האחיות העמיד בפני השר החרש את הדילמה הקלסית של כל שר שהחזיק אי־פעם בתיק מנדים היכן שניתן – חינוך, קשישים. נסים ידע הזה: כניעה לסקטור שיכול להחויק את המריגה בגרון,

לא נכנע. בשקט, מבלי לזרוק לחלל האוויר והתקשורת הצהרות שיעליבו את הצד שכנגד, מכלי להקצין דכרים, הבהיר לכל הנוגעים ברבר עד לאן הוא מוכן ללכת. ולא יותר. אפילו לא סנטימטר. כדרכו, ישב שעות עם מסמכים, למר את החומר היטב, זימן לדיונים את כל מי שצריך, וקיבל החלטה המאמצת את עמדתה הנחרצת של הפקידות הבכירה באוצר. לכח לאחיות חודשים של עינוי החולים כדי להכין שנסים לא ייסוג, לא יוותר. והכל נעשה ברוה טובה, מכלי לשתף את העתונות. במשרד האוצר החלו לתפוש שאכן עידן חרש עומר בפתה.

מינוי פרופסור מיכאל ברונו לנגיד בנס ישראל הזכיר לכל מי ששכה, שנסים הוא כראש וראשונה פוליטיקאי ממולח: את מה שהוא כבר שכה – רבים טרם למרו. כאשר פורסם דו"ח בייסקי, החליט נסים, כמעט מכלי להתייעץ עם איש, שפרופ' כרונו יהיה הנגיד הכא. מראשי הליכוד היתה ההנחייה כרורה וחרימשמעית: לחסום את מועמר המערך, ערי אמוראי, בכל דרך אפשרית. נסים הוא חייל ממושמע. צריך לחסום, הוא חוסם. ימים מספר היה עסוק בניטרול ההתנגדות של שרי הליכור למועמר שלו. אתרי הכל, ברונו הוא יונה שביונים, מזוהה עם "שלום עכשיו", למה צריך לתת לו עמרת־כוח כואת? גאני רוצה איש מקצוע", אמר להם נסים, -רעותיו המדיניות אינן מעניינות אותי, כי הן לא תכואנה לביטוי בתפקיד של נגיר". אחרי כשבוע היה הצר הזה מסודר. הליכור תמך במועמרו של שר האוצר.

אז הלך נסים אל ראשיהממשלה, וניסה לשכנע אותו לרדת מהתמיכה בעדי אמוראי. פרס סרכ. נסים לא נכהל. אחרי עכורה מאומצת השיג את תמיכת השרים אריאל שרון ואמנון רובינשטיין בכרונו. אחרי זה הוא ירע שמינוי האיש שלו מוכטח. לפרס לא היתה ברירה אלא להודיע על רחיית ההכרעה, ואחרי שכוע מונה כרונו לנגיר.

אם נסים מתעקש על משהו, אין איש שיעמור. בית־הספר הטוב יותר לעניין הזה – המפלגה הליברלית, העוברה שבתוהו ובוהו השורר שם הוא הצליח להיות מספר שניים, ואולי אפילו מספר אחר, מראה מאיזה חומר הוא קורקו עור של פיל, עקביות, והעיקר - הוא תמיד מגיע למוסרות המכריעים כשההחלטה כבר בכיסו".

אחר מהמקורבים לראשיהממשלה הקודם, שמעון פרס, מספר שמרגע שנתמנה נסים לשר אוצר החלו (המשך בעמוד 20)

17 813ealo

לא מהווחרנים, לא מתפתה לאשליות"

תקציב המדינה ובו ייקבע גורלו יא פי של וחשרד, ומתי נסים כשך אוצר זותי הפחשו משינה של נטיבוה מודמנות. חיובית בשתר תיתרון הגדול בשר אוצר – טובאו לא טוב. משינה של קשה מאוד. הוא שלו שתוא הביא דגיעה ... וחוא זה שיצטרך לעמוד למפוד בשיא החצלחה, במערכת היחשים בין האוצר בפרץ, בלי הגיבוי והמעודבות

עדי אמוראיו "משימה קשה" חשו הוא של חמשרד, ומתי נסים בשר אוצר זותי הפתעה נוסר המוצר המוצרות, במערכת היחסים בין האוצר בשוץ, בין החוקה; בהקופתו הצלח עדיין של אותה למשרדי הממשלה, מערכת המאסיבות של מים, לכן המבחן שלו עוד הצלח עדיין לא היה נלוי. שהיחרו מאוד סוערת ועצבויה של מים, לכן המבחן של עוד הצלח של מדיר בכיוונים בתקומת מודעי.

יותר קשרה בכיוונים בתקומת מודעי.

מרום נקר הכל תוא עושה , נסים עדיון נהנה מפירות ולכן מולדם עדיון להערין את

עודה שובה באוד, ווש לו התוכנית הכלכלית. שהוא לא תימקודו כשר אוצר.

עודה מצוייות שמשייעת לו יום ולא הות חלק ממנה ובעצם ... אבל העובדה שהוא

עודה מצוייות שמשייעת לו יום ולא הות חלק ממנה ובעצם ... אבל העובדה שהוא

עודה מצוייות שמשייעת לו יום ולא הות חלק ממנה ובעצם ... אבל העובדה שהוא

עודה מצוייות שמשייעת לו יום ולא הות הלק ממנה ובעצם ... אבל המערכת למעולה

ם במערך מרוצים ממשרת חוסים, ואפילו חולקים

ומקר דרב היום רמון. עמר כומר שנוא איים בעורום נורמאליים היא אני ועדה מבספים: במשר רומבהן הגדול שלו יוזית מבחן בשלעצמת הישו גדול".

התור של מי עכשיו?

ואללה, איזה בלאגאן עשו הגשמים. איך נפלו עלינו אלה במכה מהסינריות, ההוא ממשרד הפנים, ההוא מהרבנות של הנוצרים וכל אחת. עד שהתחילו הגשמים היית הולך ברחוב, מרגיש שבא לך הצמאון, היית מסתובב לרתוב וולפסון, וכוס ישר לבירה של פלטיאל. שתי הדלתות היו פתוחות תמיד. עכשיו, בגלל הגשם שבא ביחד עם אחול־מניוקי של רוחות, סגורות הדלתות כמו בתולה ביום כיפור. צריך לדחוף חזק בשביל לפתוח. וכמו שנכנסים הרוח והגשם ופלטיאל סוגר תיכף ומיד את שתי הדלתות, מתחיל בן־חמו להגיד: טסט־אוחתום! שיפתחו לפחות דלת אחת. מה יש לך, בן־תמו, שואל אותו הרוסי הזה, מה שמו, לייב. משגע אותי הריח של הבצל השרוף שעושים במטבח בשביל התפוחי־אדמה, אומר בן־חמו. בחייך, אומר לו הרוסי הזה, מה שמו, לייב, בחייך, בן־חמו, אני מדבר אתך מנסיון אישי, מסירחון עוד אף אחד לא מת, מקור קפאו כבר מיליונים. אז תעזוב אותנו מלפתוח את הדלת. תראה איזה גשם, איזה רוח, יובטפיומאט, כמעט כמו אצלוו ברוסיה.

מתחילים הגשמים, נעלמים האחים חליווה, העראק הולך אצל פלטיאל יותר חלש. כל הקיץ אומרים האחים חליווה שיבוא כבר החורף. מפני שכל פעם שיורד קצת נשם במדינה הזאת הרמזורים הולכים לישון. המכוניות מתחילות לעשות מעשים מגונים, דופקות אחת את השנייה, על פי רוב מאחורנית. ואם הרמזורים במקרה עובדים, אז יש, ברוך השם, התחלקות על כביש רטוב שנהיה חלק. ואם הכביש לא מספיק חלק, אז תמיד יהיו פראיירים שוכנסים למים ובשביל לצאת הם כבר צריכים לקרוא לאוטו־גרר של האחים חליווה. מהבוקר האחים חליווה גוררים מכוניות שנדפקו, שהתחלקו, שוכנטו במים. והקופה, ילען חנושה, הקופה דופקת את הבוחטותעם נשיקה בעין. אז בימים האלה לא באים האחים חליווה לבירה של פלטיאל. אבל כל האחרים – כן נשם, לא גשם – באים.

אז כמו שהרוח בחוץ דופקת על הגשם וכמו שבן חמו צועק יאללה תפתחו לפחות דלת אחת לפני שהבנאדם נחנק מהטרחון של הבצל השרוף, וכמו שעזריאלי מהתיקון־גגות חותך חתיכות מהלחם הלבן הטרי בשביל לזרוק בתוך המרק שעועית, וכמו שגרשון מהחנות מנורות מריח בעיניים סגורות את הריאות במיץ ואומר בחיי, כמו הריח של הגן־עדן, בדיוק אז אומר ינקול: עוד מעט שתיים וחצי. גרשון פותח את העינים שלו ושואל מה איכפת לך שעוד מעט שתיים וחצי, יש לך פגישה עם ראש הממשלה או מהז לא, אומר יוקול, אחרי שתים וחצי מגיע החבר שלנו בן־ספרא.

ה נכון. כל יום, איזה עשרה רגעים אחרי שתים וחצי, מגיע למה בן־ספרא. אף פעם לא יגיע קודם, אפילו שהוא פקיד ממשלתי. את חיים שמבורה מהמטחר והתעשייה אתם יכולים לפגוש פה לפעמים אפילו בעשר ורוצי בבוקר. וכצנשטיין מהדואר אין לו בעיות בכלל. תגיד לו לבוא לפה אפילו בתשע, יבוא כתשע. הדואר עובד אצלו, לא הוא אצל הדואר. אבל בן־ספרא זה דבר אחר. בחיים שלו לא תראו אותו לפני עשרה רגעים אחרי שתים וחצי, מלבד יום ששי, שגומרים במשרדים של הממשלה לעבוד יותר מוקדם. טייב, אומרים לינקול, מה העניין עם בן־ספראז

אין עניין, אומר ינקול, רק שחשבתי, ככה, אולי אנחנו עושים לו איזה מברוק קטן. יש איזה שמחה משפחתית אצלוז שואלים.

רווק הבנאדם, אומר ינקול, איפה יש שמחות משפחתיות אצל

. אז קיבל קידום בעבודהו שואלים.

וואללה שמחה, וואללה דרגה, אומר ינקול, רק מה שאני חושב. שבתור אזרחים טובים של המדינה אנחנו צריכים להגיד לו איזה מלה טובה. ולשים על יד המלה איזה בקבוק וודקה, או משחו כזה. ראיתם איזה תפישות היו להם בזמן האחרונו איזה תפישותו שואלים.

בחייכם: אומר ינקול, ההוא מהבית חרושת, ההוא מהקבלנות, ההוא

האחרים. פתחו את הרשת, והציפורים בפנים. כל מכה זה ביננו. תמיד אנחנו יושבים פה ושופכים חרא על הממשלה. פעם אחת, שמגיע להם

אז מי שלא יודע, בן־ספרא עובד משהו במסים. לא יודעים בדיוק ובמשוד הזה החבר שלנו עובד.

למעלה, רואים שיש לו תחתונים ארוכים מה שנכנסים לתוך הגרביים. תגידו מה שתנידו, הבניאדם הרווקים יודעים איך לשמור על הבריאות שלהם. אבל עוד לפני שהוא יושב מוריד בן־ספרא את הצעיף ואת

איזה מלה טובה, אנחנו שותקים.

באיזה מסים. הבנאדם אף פעם לא ידבר מלה על העבודה שלו. אני עובד מדינה, זה הכי הרבה שיניד על העבודה שלו. פלטיאל אומר הבנאדם עובד במס הכנסה חקירות. גרשון מהחנות־מנורות אומר, מה פתאום מס הכנסה, הבנאדם עובד בכלכלית של המשטרה. מישהו אומר הוא חוקר מיוחד, ומישהו אומר איפה חוקר, בסך הכל עובד בארכיון, משחק קקה בתיקים. ומישהו אחר אומר מה פתאום ארכיון. הבנאדם עובד על תפישות. איזה תפישותז, שואלים אותו, והוא אומר, תפישות של מס הכנסה, תפישות של מס ערך בנוסף, תפישות של מכס, תפישות של היטל בטחון ומט קניות ומט מעסיקים ומס אממו. יש משרד ממשלתי של תפישות, לא יודע אם זה משטרה או מט הכנסה

ייב. עשרה רגעים אחרי שתיים ותצי נפתחת הדלח ונכנסים רוח וגשם. ותיכף אחרי הרוח והגשם נכנס בן־ספרא עם מעיל גדול רטוב, עם כובע צמר על הראש וצעיף על הצוואר ומשהו לכטות את האוזניים וגם כן כפפות. ואחר כך, כשהוא יושב והמכנסיים עולות קצח הכיסוי של האוזניים ואת המעיל הרטוב, ואז הוא רואה שעל השולחן

אוה שמחה יש היוםז הוא שואל. עושים מברוק לכבוד הממשלה, אטו לו עוריאלי מהתיקון־גגות. מה קרה עם הממשלהו הוא שואל.

חזין, אומרים לו, מה אתה עושה את עצמך, הולך לכם קלף משוגע מטן האחרון, כל מכה בינגו. אז חשבנו שמניע לך איזה מברוק קטן. מה מתאום ליז, שואל בן-ספרא. תיכף תשמע, אומרים לו. ואז כצשטיין מהפלאסטיקה־כצנשטיין־ובניו נותן עם היד שלוש כאפות על השולחן, ואומר: בבקשה שקט. עכשיו אנחנו מרימים כוס לכבוד הם שלנו בן־ספרא ולכבוד כל החברים שלו שעובדים ביחד אתו, אבל אנחנו בכלל לא מכירים אותם. אנחנו שותים לחיים לתפארת מיות ישראל ולכבוד התפישות האחרונות שעשו בן־ספרא והחברים, ניתוו ביוושלים והסביבה. התחילו מהבנקים, הלכו דרך הקבלנות, תיעועד משרד הפנים. אז נשתה לכבוד החבר שלנו בן־ספרא.

מחתעם פרוטות של גיפעקלט. יאללה, בן־ספרא, בוא תשב, אומרים

ולם מרימים את הכוסות שלהם ושותים, ורק בן־ספרא לא שותה. מה קרה לך, מהז שואלים אותו. אני לא יודע מה אתם רוצים מהחיים שלי, הוא אומר. בחייך, בן־ספרא, אומרים לו, תעזוב אותנו מהאוואנטות, אף אחד לא מדבר מלה. אבל כולנו יודעים. עליתם על הקבלן הגדול, על בקיו הנדול, על התעשיין ועל הנוצרי החשוב, ואם שכחתי מישהו אתביו לי. ובזמן שאנחנו יושבים ומדברים אתם בטח עולים על שושום שלושה מניאקים שעבדו על המדינה שלנו בעיניים. אז אם קהנים הם יודעים גם פעם אחת להגיד איזה מלה טובה. ולהגיד מהטובה בלי איזה כוסית וודקה וחתיכה דג מלוח זה כמו לא להגיד מו. יאללה, סתה, תשתה ושתהיה לנו בריא.

אבלמה אני שייך לכל זהזו מנטה בן־ספרא להתחלק מהעניין. מיין, אומר לו כצנשטיין מפלאסטיקה־כצנשטיין־ובניו, אנחנו לא ילים קטנים שעשו אותם בבקבוקים של תל־השומר. אתה חושב פאחוו לא יודעים איפה אתה עובד, מה אתה עושה? אולי לא יודעים מוק, אבל יודעים בערך. וזה מספיק. אז אל תסתכל עלינו כמו אחד לאיודע את מי תפשו ואיך תפשו ועל איזה בכיר התלבשתם עכשיו

האמצעי שמו מפה. ועל המפה שמו שני בקבוקים וודקה וצלחת עם ואולי עוד הלילה אתם שמים אותו על השיפוד החם שלכם. יאללה, הינוסל אחד מלא פלאצלעך חמים וגם כן צלחת עם גריוואלאך ועוד מספיק בירברנו, עכשיו נרים את הכוסות לשתות.

מרימים ושותים. ובן־ספרא, מה יש לו ברירהז מרים ושותה גם כן. והבירות מתערבבות בוודקה ועזריאלי מהתיקון גגות אומר לפלטיאל. יאללה בעל־תבית, תשים לנו גם איזה בקבוק קוניאק טוב, על החשבון שלי. ובן־חמו אומר ותביא גם כן בקבוק עראק על החשבון שלי. וטוב שמלבד בקבוקים יש על השולחן גם הרינג וגם גריוואלאך וכמה מלפפונים חמוצים מהצנצנת של החלון. אם לא היו אלה, היו

"בחייך, בן־ספרא, כולנו יודעים. עליתם על הקבלן הגדול, על הפקיד הגדול, על התעשיין ועל הנוצרי החשוב, ועכשיו אתם בטח עולים על עוד שניים־שלושה מניאקים שעבדו על המדינה שלנו בעיניים".

כולם אחרי חמישה רגעים נופלים מסטולים מתחת לשולחן. ועל כל שלושה בקבוקים שמזמינים לשולחן פלטיאל מביא אחד על חשבון הבית. ההַרינג והפלאצלעך חופשי, לא רושמים. בן־חמו צועק יאללה אולי תפתחו קצת את הדלת, שייצא הטרחון של הבצל השרוף, אבל מי שומע אותו. וגם את בן־ספרא, שכל הזמן אומר אני לא יודע מה אתם רוצים ממני, אני בסך הכל עובד מדינה צנוע, דרגה י"ג בסך הכל, אף אחד לא שומע. והוא כל כך מבולבל מהעניין הזה שהוא מתחיל לשתות פעם וודקה ופעם בירה ופעם קוניאק. והעיניים שלו, שתמיד עצובות, כמו עיניים של פקיד ממשלתי רווק דרגה י"ג, מתחילות לצחוק כמו עיניים של מנהל כללי שבכלל לא יודע שאלה מהחקירות הולכים לשפד אותו על חם.

, פה לפה עזריאלי מהתיקון־גגות מתבק את בן־ספרא ואומר לו, עכשיו, שאנחנו רק בין חברים והכל נשאר סגור בינינו, אולי אתה נותן את הקטע שלך, מספר לנו איך אתם תופשים אותם, ככה, אחד אחרי השני, איך כל חוט שאתם זורקים במים יוצא לכם דג כזה שמן. וכן־ספרא, שהאף שלו כבר אדום וחלשון קצת נפוחה, קצת יוצאת החוצה, אבל מבינים כל מלה שהוא אומר, צוחק ואומר: איך אנחנו תופשים אותם: פשוט מאוד. הרבה יותר פשוט משאתם חושבים. איך משוטו שואלים אותו.

אנחנו עובדים עם ספר טלפונים, הוא אומר.

זה פדיחה, אומר בן־חמו. תאמינו לי, עם ספר טלפונים, מתעקש בן־ספרא. איר עם ספר טלפונים: שואלים אותו.

אז זה ככה, הוא אומר, יושבים מסביב לשולחן. פותחים את הספריטלפונים. אחד סוגר את העיניים שלו, שם את האצבע שלו על השמות, מתחיל להזיו אותה. אחד אחר יושב עם עיניים סגורות. ברגע שהוא אומר 'עצורו', ההוא עם האצבע עוצר. השם שהוא עוצר עליו זה הבנאדם שיעצרו אותו מחר, בעוד שבוע.

ואם הבנאדם מה שעוצרים אותו הוא במקרה בסדר, מה עושים: וואללה, הצחקת אותי, אומר בן־ספרא.

למה הצחקווז, שואלים אותו. במדינה עם מיסים משוגעים כאלה, מחייך בן ספרא, במדינה עם חוקים ותקנות מפה ועד הודעה חדשה. עם פקידים שמטרטרים את הבנאדם מהרגע שהוא בתעורר עד הרגע שהוא הולך לישון, במדינה כזאת לא יכול להיות אחד שיהיה לגמרי בסדר. אין דבר כזה, ואפילו אם נדמה לו שהוא בסדר, תאמינו לי – לא בעייה למצוא עליו משהו. שהוא בכלל לא יודע עליו. זהו זה, חברים. לחצתם עלי, סיפרתי לכם. יתנה אתם יושבים פה עכשיו, מבטוטים מהשוגייה ומוזאוכג. בחוץ קו וגשם ופר חם ועלא כיפאק. אבל יכול שבדיוק עכשיו, בומן שאתם מתפננים פה, החם יושבים שם עם הספר טלפונים והאצבע הולכת על השמות. ובמקרה, באמת במקרה, נעצרת האצבע דווקא על השם שלכם וכבה, אולי מחר, אולי בעוד שבוע, העניון יפול הראש שלכם כמו פצצה. וואלאכן מה יש לכם אתם ומה אתם שותקיםו מה קיבלתם פתאום פרצוף של תשעה באבו שאלחם – אמרחי לכם.

क्षा गंदर्गाप

ישיבות הממשלה להיות משעממות. לפחות אלה שרנו בנושאים כלכליים. את מרכית הנושאים הוא סוגר קורם־לכן עם הנוגעים בדכר, בדרך־כלל במשרדו, בפגישות מועטות-משתתפים שבהן מרכרים גם על מזג־האוויר, זורקים פסוקים מהמישנה והתלמוד, מתברחים קצת על ענייני־ריומא. אחריכר מקשיב נסים לתביעות הצר שכנגר, מבטיח לשקול את הדברים ולחזור בהקדם עם תשוכה. רציני, מכובד, מפרק מתחים. והוא עומר כהכטחתו, חוזר אל כני־שיתו, "זורק להם איזה עצם", כהגדרת אתר הפקירים באוצר, וכולם מכסוטים. "האמת היא שהוא נותן הרכה פחות ממה שמורעי נתן", אומרים באוצר. -הוא רק עושה את זה כך שהצר השני מרגיש כאילו הוא קיבל הרבה". והעיקר, הכל כשקם, הרחק מעינם הפקוחה של הכתבים הכלכליים צמאי ההדלפות.

הדלפות לעתונות הן הנקודה הרגישה אצל נסים. לערוריו יש הנחיות ברורות לדווה כמה שפחות, לערכן רק במה שמוכרחים, וכשום אופן לא להדליף. באוצר מספרים שנושא ההדלפות הוא הדבר היחיר שגורם לנסים לאבר את שלוות־רוחו ולהרים את קולו. כשרק נרמה לו שמישהו מהמשרד הרליף דכרים, הוא מאדים מכעס ונוזף בכל מי שניקרה בדרכו. איזה שינוי זה לעומת מה שהיינו רגילים לו קודם במשרד, כאשר כל דבר הכי קטן היה מיד מועבר בגדול לתקשורת".

J"N - 23 |3 ללא תקדים

שת נסים, אחד משבעת ילדין של הרב מחראשי הספרדי, יצחק רחמים נסים, קגיע לכנסת (הרביעית) כגיל 23. אירוע ללא תקדים בפוליטיקה חישראלית. מפלגת־תאם – הציונים חבלליים. הבית שבו גדל חית בית של סוחרים. אביו היה שוחר בדים עשיר, עד שהחמנה כרב חראשי. בגיל זן חחל נסים ללמוד משפטים באוניברסיטה בירושלים. במקביל ללימודיו בישיבה. את חקריאה לבוא למוסת קיבל בשעוד שרת בצבא כקצין, משפטים. בכנסת החמישית היה בחוץ, החל לכסס עצמו מעורד־דין עצמאי,

ב־69'. לפני חבחירות לכנשת השביעות, שבו חבריו במפלגת הליברלית ואריה דולצ'יו בראשם וקראו לו חזרה אל הדגל. נטים טרב בתחילה, חטביר שרק עבשיו פחת משרך עצמאי, ושתיוח רוצה לבסס קצת את הביונס. אבל חבריו הבעירו, לו "שיהיה מעניין", והוא עוב חבל, וחלך, עד 78, כאשר נכחר כשר כלי-וניק בממשלת בגין. שמר נסים על משרדן . העצמאי, ניסח מדי פעם לחקדיש לו קצת ובן. בשובחר לשר עוב את העסקים חפרטיים. ב־80', אחרי ששמואל תמיך פרש ממשחד המשפטים, קיבל נסים לידיו את המיק וחחזיק בן עד שנבחר כשר אוצר

ב־69 נישא לרותי קורן, בתו של ח"ב ממא"י יצחק קורן, ששינתה את אורה חיים החילוני כדי לככת אחר בעלה. לרותי ומשה חמישה ולריםו ארבע בוות ובן. חבת חגדולה בת פו, נמצאת ברגע בשירות לאומי במקום שירות צבאי. חבת הצעירה בת שלושי יום אחד, כאשר ראחת את אבים מתרא ב"מוקד", קמצה משמחת: אנם לנו יש אכא לומה בוה אבל הוא לא בכיה", וסים צהראה יומר לדין כעיקר השבתות, חברים הוא כואה בים לדין כעיקר בשבתות, חברים הוא כואה ביעי מאוח את בכלל על עמונים עובר בשעות לולה, מאוחרות: מטלונוזיה איתנ צופה, למעט "מבע" אם מתאפשה במוצאי שבת אותב לצפות ב"מבע קפורע" מרכה לקרון, מסרות מקצועיות ועמר, הלכה ופוחת מפרוח ימה

Kiagaio 20

"כאשר היה צריך לעשות מהפכות, לשבור את כל הכלים, היה צריך אדם כמו מודעי. קאפריזי, מותץ מסגרות, בוטה מאוד. אבל בכדי לשמור על המהפכה צריך שר אוצר כמו וסים. הוא איש של בנייה, איש של פשרה, אדם שכל הקריירה

> האוצר מגלה עיסוק אחד דומיננטי: משאיומתן. ימינ משאיומתן. פעם זה עם האחיות, פעם עם החקלאים או עם נציגי מושבים וקיכוצים, עם שרים על קיצוץ תקציבי משרדיהם או עם תעשיינים המבקשים לעורד את הייצוא. ועוד, ועוד, רכים מספור. אחד נגמר, מתחיל השני. רוכם ארוכים, מייגעים, מכריעים. צריך להיות עירניים כל הזמן, לא לאבר שליטה, לדעת ער היכן ניתן ללכת־לקראת, איפה לסרב בתוקף. מלת המפתח היא נימוס כלפי הצר השני, ויצירת האווירה

לא נמאם אף־סעם? אין רגע שמתסללים שהדיון המויגע הוה כבר יסתיים?

הנכונה לומר – לאו

משה נסים: "את הסבלנות והכוח לוקחים מההכנה שכל אחר שיושב איתנו לדיון, מייצג ציכור שלם וגדול, או נושא רצינה אתיות, חקלאים, תעשיינים, קופתיחולים, התיישכות־עוכרת. מוכרחים להיות מאוד קשובים, להבין את חשיבות העניין. והחשוב מכל – צריך לכבר כל אדם, ואי־אפשר לכבר אם מפגינים קוצר רוח. נכון שלפעמים זה קשה, אבל ישנם רמוום תרבותיים שאפשר להשתמש כהם אם רוצים להעביר משהו לצד השני. הרמוים הללו הם יותר משמעותיים, לפעמים, מאשר צורות לא-תרכותיות של התנהגות. חמיד צויכה להיות תרכות. בכל דכר שעושים, איך זה מתיישב עם היותי פוליטיקאיז לדעתי אין סתירה בין הדברים. מי אמר שאי־אפשר גם לעטוק בפוליטיקה וגם להיות אדם תרכותי המכבד את הבריות:"

ן עדיין הקרכ האמיתי עוד לפניו: המאבק הנצחי על קיצוץ הוצאות הממשלה. הצלחתו בקרב הזה חלוייה ביכולת התמרון שתהיה לו כין שמעון פרס ליצחק שמיר. בין המערך לליכור. את פרס יצטרך לשכנע שיעוור לו כקיצוק תקציבי המשררים חשייכים למערך. משמיר יצטרך אותו סיוע לגבי משרדי הליכור. נסים אופטימי, אוסרים מקורביו. סבור שאין הר שאי־אפשר לעקור אותו בנשק הסכלנות. עור פגישה, עוד שיחה, עוד לחיצה קטנה. הכל אפשר לרכך. נסים, ועל זה אפשר לסמוך, יניע מוכן לכל פגישה. פשוט אין פגישה שהוא מגיע אליה לא מוכן. הוא ילמד את החומר היטב, יתייעץ עם מומחי המשרר, יקבע לעצמו מלכתחילה דרכרפעולה. הוא ידע לאן הוא רוצה להגיע, על מה הוא מוכן לוותר. הצר שפנגר יהיה כטוח שהוא המוביל את המשארומתן, קובע את אומיו. פחיושם הוא גם ישמע משפטים שיובילו אותו לחשוב ששר האוצר לא בריוק שמע את שהוא אמר, וזה יפיח תקוות לסיום מוצלח עוד יותר מזה ששיערו.

שלו ובנתה על הליכה בין הפיפות". עיון, ולו החטוף ביותר, ביומן העבודה של שר של נסים וגם ערביו ולילותיו עוברים עליו בניהול בסיומו של הדיון, יישבו להם ככירי האוצר, ינתתו את מה שניתן מול מה שנלקה, וינידה לגה

פתות או יותר ציפינו". ואת התסריט הזה, דוך־אנג, משרטט פקיד בכיר כאוצר. משה נסים, חלפו כמעם שבעה חודשים, ואומרים שאתה מאוהב בתפקיד, שלא תניח אהו

אני מאוד זהיר בדכרי. גם אם הייתי חושב כן,

. לא הייתי אומר מדוע לא לומרץ איזר הדירות צריך לנקש כאון כל תפקיר אני אמלא כאדריות ובמסירות. הרי

לא יעלה על הדעת שתפקיד שבו נמצא הרופק של המשק הישראלי – לא ירתק. אבל זה לא אומר שצריכים להתאהב בתיק". עריין מתגעגע למשרד המשמשים?

-תורעתי לראש־הממשלה שברגע שיבקשו אתן את המשרר ואחזור ברצון ובשמחה למשרה

יצא לך לתתייעץ עם שר תאוצר הקדם? רא, לא יצא". חמתה ושעות העבודה הארובות לא קשה

וה אכן מתח איום, אבל אם מקבלים אח ההחלטות כלי מתת, הן נעשות טוב יותר. אם יש הקשבה וסבלנות, ורצון ללמוד כל בושא עד חום, יד בטחון רב יותר שמגיעים למסקנות הנכונות יותר. אבל כבר חכמינו אמרה אין שמתה כשמתת הטלת הססף תראי כמה שזה משפט חכם. אני אינני רוגל בהולטות חפוזות. מוכרחים לשקול היטב דברים". יש לילות שאתה לא ישו?

אני ישן שלוש שעות ביממה, או כדאי שאשן. אותן היטב".

חצי שעה לפני חצות מתרומם נסים מכסאו מעמים תות בית שחיו ערימה ענקית של ניינהל אות את תיקו ונוסע הביונה, לאכול את הארווה הראשונה שלו באותו יום שהתל בחמש בבוקר. לבוור ריון מרתוני כנושא הקיצוצים כתקציב שעה לסני שעוב הודיעו האחיות שהן שבות לעבורה ומכבלות פחות או יותר, את תנאי האוצר. למי יש ומן לשמוף עוד שלושה ימים – שבת.

הצלה לעם היהודי, אומר נסים. אמילו אם !! מציל רק מרכיב אחר בעם היותרי, אותי וה כבר

- 72787373777 つがいりがいつ

יעל פו מלמד

333

באחו ומן, קוצצו שנה אחר שנה החקציכים למיתח מקורית. בעוד שדרושים בכל שנה 04.1 מיליון דולר לפיתח ולאחוקת משק המים הקיים - קוצץ התקציב ב-1984 מ-70 מיליון דולר ל-04 בלבד, וב־1985 מידורות, רק 30 מיליון דולר, אפילו לא רבע מהדרוש. ומסע הקיצוץ בתחם זה - נמשך.

בברו שלך ? מד מעוו עד שיאים מחסור על מי השעויה

החקלאים בישראי

TR'S IIIII III'S IIIII רונוסרם - מוצר של מפעל רינוטרם נצר סרני לטיפול מלחאדנת תגיפית. רינומרם

רינוסרון – פרי פיתוח של פרופי לבוב במכון פסטר בנוים מבון ויצמן למדע ברחובות. דעוסרט – פועל על עקרון של החדרת אויר חס ולח לווכי השימה. רעסרט – על בסים טבעי להלוטין – ללא השפעות לוא וללא ושרים חרופתיים

רישטרם - ניתן לרכישה בבתי המרקחת ברחבי שרכו, ניתן לרכום את המכשיר במשרדי חברות דקינת, המשוקת את המכשיר במסגרת הסדר מיוחד. צינקישת נו האפשרות להחזיר את המכשיר חוך שניים מיום האפשרות להחזיר את המכשיר חוך שניים מיום הכישה. ולקבל בחזורה 90% מחמוויר

דלינו, רוד ביאליק 137. רמת-גן (ליד גשר ההקבה). ופשנספים ניתן לעבל במלפון: 7514988–03.

(המשך מהעמוד הקודם)

הרי יודע מה זה סרט זכל. מעולם לא ראיתי סרט קראטה, סרט כחול או סרט אתני, הודי או משהו כזה. כך שלא הייתי יכול לראות את עצמי כמבקר. אני את הרברים, רוצה להתמכר להם ולא לחפש את הצדרים הרעים. זו בעיה מנטלית, לא ענין של יכולת

כלי גינונים של אגו־טריפ ועם סירוב לשחק לפי כללים מקובלים של יחסי ציבור, אין ספק שבוקאי יורע בריוק מה הוא רוצה, איך הוא רוצה את זה, ולא קשה לו להתעקש על שלו. זה פשוט הסגנון שלו, כבית, כצבא, באוניברסיטה. ואם זה מתסכל או מרגיו מישהו - זו כדיוק התגובה שהוא רגיל לה, ולא כל כד איכפת לו. לא מוכן לספק סקרנות שלא לענין, שונא חטטנים, ואינו מוכן לקחת שותפים שישתלטו לו על הבייבי שלו, גם אם יצטרך בשכיל זה ללכת בדרך הקשה. בקלות אפשר לראות אותו על הסט, מושך אחריו את הצוות שיבצע בריוק את הוראות הבמאי.

"אני לא רוצה להישמע כמו פיהרר. מוטב לראות את עצמי כמנצח על מקהלה. אבל ברור שעל הסט אני הסמכות, האיש הרע או הטוב. ובסרט הזה עברנו כתנאי מרבר איומים של חום, יוכש, אין די אוכל וכלי רכב, ודמצב הוא כזה שלא יכולים לתמקר אם האנשים לא רוצים להיות שם, ואין כימיה בצוות. כל תחומי העשייה התערכבו אצלנו. לא פעם השחקנים קמו מוקרם והכינו לכולם ארוחת בוקר. גם אני הייתי לא רק התטריטאי הבמאי והמפיק אלא גם עוזר הבמאי ועוד כל מיני פונקציות. מצבי לחץ כאלה שבסוף היום הייתי גמור, על הקרשים. מזל שאני יורע לתפקר במצבים של לחץ, של היסטריה קיצונית. כי במצבים של נירוואנה אני סמרטוט. כך שאם אני מרגיש היום שיש לסרט כוח משלו, הוא לא רק שלי".

מה הרקע של מלחמת ששת הימים: "מלחמת ששת הימים היתה מלחמה אופטימלית. מלחמה נהדרת. כל כך היינו צודקים, נעשה לנו כזה עוול, יצאנו להלחם למרות רצונגו – רק כך אפשר לא לעורר פרובוקציה, ולנטרל את הסכיכה הפוליטית מכל אלמנט פוליטי. כאן זו רק מלחמה. נטו. מיז מלחמה מיתולוגית. הכי צורקת שהיתה לנו. וכסוף יצאנו גם מנצחים וגם צודקים. אני לא רציתי להיקלע לשום ויכוח פוליטי, לא לעשות שום פרוכוקציה, לא לקומם, לא להיכנות משום מחאה פוליטית ולא לעורר שום נוגדנים נסתרים שהיו מתעוררים ככל מקרה אחר. אחרת היו מתחילים להתייחס לפרובוקציה ולא לסרט. מה בריוק רציתי? לסלוע לעצם הענין, להוציא את הערמונים מן האש, ואז נשאר הסיפור עצמו, נקי לחלוטין.

כי זה לא סיפור על טוכים ורעים, על יהודים. וערכים. לא כזמן העבורה ולא בהכנות, מעולם לא היו מתחים ושיחות על הנושא הזה. השחקנים, היהורים והערבים כאחר, התייחסו לסיפור רק כאנשי מקצוע ולא ערכו סימפוזיונים פוליטיים, כי הסרט הוא לא סרט פוליטי. בתפקיד הקצין המצרי, למשל, שבתחילת

כערבית והוא עושה אותו כלי להבין אף מלה".

סלים דאו וסותיל חדד במירוץ

לסואץ: לא סיפור על יהודים

ראמר: אני כא". זה ערכים. איך כחרת את השחקנים? לא הכרתי אותם קודם ולא ראיתי אותם כשום.

סרט או הצגר. אני פוגש אדם, משוחה איתו כמה דקות ומרגיש אותו. אני מסתמך על האינטואיציה שלי ובורך כלל איני טועה. אם נוצרת כימיה בינינו, אם יש לנו אותו ראש, אז נוכל גם לעבוד כיווד. חיפשתי שחקנים הרכה מאר זמן וכאשר פגשתי את סלים דאו, ידעתי שהוא מתאים לי. כך גם סוהייל חדר. אתה הסרט רוצה לתקוף סיור ישראלי שנקרה על דרכו רואה בנאדם, מחליף איתו שלושה משפטים, בשבילי

מקה נזירית. תסריט, בימוי והמקה של איכות לא מצאה ענין בתסריטו של בוקאי. רפי בוקאי. צוות ושחקנים שעבדו כולם

הצילומים החלו לפני יותר משנה. וסוהיל חדד. בוגרי בית־צבי, לא ממש מוכרים. הוא לא ראה אותם מעולם לפני כן מרכת אחרות, נעשתה כאינטואיציה.

שהסרט היה מוכן וכבר הוקרן בפני עיתונאים ואנשי קולנוע וזכה לתגובה חיובית. מרכז חסרט מימן – 10 אלפים דולר בסך־הכל – את

אבל עוד לפני כן חוא זכה לעזרתה של ארכיון חסרטים כדי לעשות עותק סופי. כך בשלבים שונים של כתיבת התסריט פנה חגיע חשרט לפסטיוואל לוקרנו. מחירו תסופיו

פחדתי, חששתי מכל הענין, ולכן רציתי להתניים עם חברים, עם אנשים שאני מביר. בסוף זה יצא קצולים

וחיילינ הורגים אותו – מופיע שחקן ישראלי, רני תורג'מן, קצין צנחגים במילואים. יש לו שם נאום ארוך

שני החיילים המצריים, גיבורי הפרט, הם לעומת

אני זוכר שאבא שלי התביים, ושהיו שירי קוםה. אחא' ברדיה. 'כשאתה שומע אח השירים האלה, סימ שתהיה מלחמה, אמר לי אבי. והוא לא אמר את זה מאיזו זווית אירונית או משהו. זה בא לו מראיית שה מאר מפוכחת. אבא שלי חיה לוחבו, נועו, פלמ'וגיק כות. איש מאר בסיסי. וצא גויים ולחבו בגיצה היחנה בחברדן ובכל האזור ההוא".

ללא שכר. כמה שבועות באזור בקעת תמנע קסטל השותפה היום בהפקה עם חבמאי. וגרופית, אירוח באיזור. כמעט כל אנשי קצוות מתוך חיסכון צילמו אותו ב־16 מ"מ. כמרכז חדשים במקצוע. חברים. נציין לעובה את הסרט הישראלי נרתמו לעזרה רק אחרי המוסיקה של אורי אופיר, הצילום של יואב קיש והעריכה של זהר סלע.

התסריט היה מושלם אך לא נמצאו השחקנים ה"בלו־אם" (ההגדלה ל-35 מ"מ) כדי המתאימים. לבסוף בחר בוקאי בסלים זאו להתאימו לחקרנה במי ולא עשה להם מבחני בד. גם בחירה זו, כמן ליאה ון־ליר, מנחלת סינמטק ירושלים, ושל

בוקאי למוסדות שונים וביקש סיוע כספי, אך מדברים על 60 אלף דולר. כנראה עלה פחות. לא נענה נשום מקום. גם הקרן לעירוד סירטי

עדיין לא הכניס אגורה.

-טוב, זה שוב פיפוד אישי שאני לא רוצה לפשל (רזמשך בעמוד (43)

ISMAR

זה מספיק. שניהם למרו בבית־צבי, תופיעו פה ושם

בהצגות ובסרטים. סלים ככלל חזר לצדפת אחרי

שתתראינו, וכששלחתי לו את התסריט, הוא קדא אותו

המלחמה פרצה, נרמה לי, בשמונה והמש רשת בבוקר, ואני הלכתי לתומי לבית הספר. אני זוכר איך מצאתי את עצמי, ילד כן עשר, לבד

כרתובות הריקים. הכל היה ריק. הלכתי לחמש איפה כולם. כנראה שמצאתי את כל בית־הספר

במקלט. זו היתה הרגשה נודא מוזרה להיות לגמרי

לבד. כולם יצאו לפני מן הבית, אני תמיד יצאתי.

אחרון. לכל מקום הייתי מאחר. רק היום נעשיתי קנה

לא. אני עושה הכל בעשר שניות, אבל ברנע

התגייסתי לנח"ל שנתיים אחרי מלחמת יום

הכיפורים. אני לא פייטר גרול. לפני הצבא נודא

זה לא בגלל שאתה עושה הכל לאטז

לצבא התבייסת בתקופה לנמרי אחרת.

מה אתה זוכר מהמלחמה ההיאז

האזנה אחת שווה אלף מילים

JIO קומפקט דיטק

הראשון בצליל הדיגיטלי

הקומפקט דיסק של סוני מתוכנן לא רק לאלו המעריכנם [נתונים | טכניים ושכלולים עכנולוגיים ברמח גבוהה ביותר אלא לאותם האנשים היודעים להעריך מוסיקה "מעולה והזהה

באיכותה למקור ַלטוני 🦫 שׁ "גַּוּמפּקט - דַנָּטקּ שיתאים בסוג המוסיקה (שאתה אוהבל לסגנון החיים ולמערכת הסטוויאו שלך סוני מכירה את השיטה: הדיגיטלית טוב יותה מכל חברה אחרת ביא המציאה

ורשים ביותים במושחל בחורום ביותו

SONY

Blacalo 26

דוא ידע דאדוב, נשיו כבודו האש

שתו משהוז אולי קוניאקז אני לא שותה קוניאק מפני שאני מוגכל, אכל עראק אני

שותה. כל בוקר כוסית. זה ממריץ לי את הדם. הכי טוב זה עראק לבנוני, אבל אין, אז אני שותה מה שיש לי בבקבוק. עראק ישראלי, צפתי. למרות שהראש צלול והעיניים כהירות, אני רומה כעת לילר קטן או לטמבל. נאגי באופיי לא מסוגל לספר מעשה לאך. או תשאלי שאלות.

כושק כפר גלעדי חוגג 70. אתה חגגת 92. אף טעם לא רצית לגור במקום אחר? היתה לי יפיפיה אחת שניסתה למשוד אותי

לעיר. ויתרתי עליה ועל העיר. כוח מיוחד בכסר גלעריף

הישוב הזה עשה מעשים מיוחרים, ויכול היה לעשותם רק מפני שהיח מייסורו של "חשומר", אשר יהר עם הקמת יישוב הקלאי תבע אחריות לצרכי העתיר של העם והארץ. מה שאני וחכרי חצלחנו, דרך משק כפר גלערי, לולא הצורת הקיבוצית לא היינו יכולים לעשות כשום אופן עשינו בשקט, על אחריות עצמנון, לפעמים כניגור לדעת המוסרות. למשל, לא השלמגו עם רשלנות המוסדות העליונים שנכנעו ודרש – תפסיקו, אתם מפריעים בזה לסרפיפיקטים. לדרישותיו של חיימון, שייצג את הבריטים בענייני אמרתי לו - שמע נא, חבר, אתה טיפש גרול, אתה לא עלייה, בכל הררכים ותאמצעים העלנו יהודים, על מסוגל לתשש את העניין אין לך מח לרבר איתי, לך

נחום הורוביץ

זקן "השומר"

נחום הורוביץ (92) ואשתו יהודית (90) ומנו על מייסדי כפר גלעדי, החוגג החודש 70 שנה לחקמתו. נחום, מראשוני העלייה חשנייה, הגיע ארצה בויף והצטרף לארגון "השומר" בגיל 17. גר במשק, ומקדיש זמנן להנצחת הארגון שהיה "הסבא של צה"ל". מונו דיאלוג.

סאת רואה אותי לשבת, אלי בא נציג החסתורות קשרומפידור היה אחד. האנשים שבראי להפסיד אגלי אפם רעל חמתם של המוסדות שלנו והאגלים. כמן ממני, ולא - אני אגרש אותר והוא הית חבר פוב שלו. מכל הפסך למדת משחניי

カフか מהצמרת של תבועת העבודה.

מות את התקופת, ולחיות אתר מאלה שעיצבו את כרי לעלות יהודים היה צריך כמי, המוסרות לא נתנו כסף ציפצמנו עליתם. שרונו נחון יוחדית עבדנו קשה והבענו עד הלום, נחום ואני. וציו כל תאויניה יצאה יש לבו שלושה כבים, 12 עם מצפון נקי. וכאשר נדרשתו לתח תשובה לא משים תנו ניות הניתה הקטנה, כה שלוש, באה כל הכחשתיו שימעו רכותי, אמרתי להבו, לקתו את ובשי ואני גיובר חכסף והכסף יוצא עד הפרוטה האחיתה לי לשות רומינו עם נתום. את יודעת שהוא חיה מלך לשני דברים - לנשק, ולתעלאת יתודים, נה היה האופי חלח ניהל את פרוייסט הוכנה לייבוש, אח"ב שיקם המיותר של כפר גלעדי. כשהרתנו שהערבים מתמונים אינן את בית הקברות של בקר גלעדי, עם חלקה לשחיטה גדולה ביחודים, אמרנו למוסדות - הבינו ש תנות השמרים. אחרי ניל 80 הוא שיקם את חצר הולךו למה אתם שקטים! כמי אתם בוטחים: אמו לי ורון יהדים את מדוייקט יבית השומר". לפני מספר מושים עו היה הולך לשם עכשיו קשח לת נחום, אתה מגוים... לא עבר וכן רכ השחיםה הזלה היינו היחידים שהיו מאורגנים לקראתה עד ירושלים נוים כשאנון רואה רבר חיובי, וה מרענן את העברנו נשק מפה. מביה (שוחטו סירות אמבולנו לעזרהדאשונה, ולמסה הובילו לכל הישוב נשק למה עשינו את זהז לשם מסחרו לשם .כובר: כבורה עשון

מל לחלידו יש לי סנטימנטים, עוד מימי התורכים. שלעת הרה מאמץ כדי שתליחי תהפוך באמה מלידי שהתפתה למיכו רותני. היום תלידי היא את זה מפני שהיינו גוף מאורגן עם איראולוניה לותר ממרךגה ראשתה, ונאותר על בן אסלת שם חרות של תנועת העבורה, תליחי היא יהודית, ציונית, לאומית, מעמדית, וזה החבשה לשי לחשמו מסיימן במחשבה ובנכונות היהודיה. ווי פנו כדי להבסיף את הנאון ותנאווה היוקדית.

יומיניות בא

פושר פרקנו את "השומר", דאגנו להקים

משב לתכשרת קצינים יהודיים. כשבאו מהתגנה

ל- ה לא מתפקידכם, אמר להם אליעזר קרול

- האם אני שואל אתכם אם זה תפקידנו או לאז

ש ששים תרצו – תשתמשו באנשים. לא תרצו –

ושחקשו. האמנו שיכוא יום שתהיה הבנה יותר

מו בישוב, תפיסה יותר רחבה, יותר נכונות

אור אבוי לי אם זו רק אפיזורה. התנועה הזו, 🛣

ת הנשתה את קיומה. אני מאמין בייעודו של

המרכז את הצד היפה של בניין העם המאדץ.

שותילה תעלם התנועה השיתופית, לעם היהורי

חומ לבנות את עצמו – יחיה תכור מכשיר חשוב.

ו יכול להיות מאוכוב

מה בנים שגדלו בקיבוץ

ובו, אבל לא מיצירה של

מה מכל חביוונים, מעל

תבר למה שהתכוונו".

חות בשנים שהוכיחה את

מודאנ או מאובוב ממה שקורה היום

אני יכול להיות מאוכוב מכמה כנים שנדלו.

וו ועובו, אכל לא מיצירה של עשרות בשנים

ביהו את עצמה מכל הכירובים, מעל ומעכר למה

ע התמונו. כשאני אומר באנחנר אני חושב על

יקם בני גילי שהיו ממייסרי הקיבוץ. הקיבוץ נה

לחבית למדינה ואין הרגשת נחיתות כלמי

ער אני שרוצה מעל ומעבר ושמח שנסל בחלקי

שו של פרי המתשכה שלבו.

אָן אַ שתמשיך ותתפתח?

ל שמת אמר שרוממלוור לפני שמתז עות יומר השתדלי לקבל כרסים לאותה אומי שווא נמצא כה ותשאלי אותו... אמר מה אין מל באם מעשי היה מח ללמור ממנו, היה

שלפים שנועדו להבטיח את היישוב היהודי אתר האנשים שכראי להפסיד אצלו. מכל הפסך אצלו

. האם זה נכון שלא הלכה לאסמות להתווכה על סרוייקטים, ואף מעם לא שאלת אנשים מה לעשות? להפך. אני תמיר שואל אנשים, שומע רעתם עד הסגף ואחרי־כן אני עושה מה שאני תושב. הכוח שלי בזה שאני מעז. לכל בן־ארם יש העניין הספציםי

בשדיברת על בית־הקברות אמרו שאין בפף. מושבת. "צרת" מרעונה הקיבוצית היא אפיוורה לא תתחשבת. "צרת" מרקמוריסטים אחרי יום עבודה ליישר שמה, שנוררת בסף ממוסדות,

כן. ואיך יודו לחיי. הם ירדו לחיי ואני את שלי עשיתי. רציתי להנציח את האנשים איתם חייתי ולרותם פעלתי. ראיתי עצמי חייב לתכורה הואת. כשסגרנו את "השומר", החלטנו שיש לאסוף השומרים מבתי־הקברות בכל הארץ ולעשות נחלת קברות השומר בכפר גילעדי. כשדיברתי על זה, תכרים צחקו. נתום יבנה את בית־הקברות. היא חיה ער חיום. אני לא

אצלי כסף אף פעם לא שיחק תפקיר, למרות שלי, אישית, אף פעם לא היה כסף. כסף תמיד משיבים כשתעניין מוצרק, וכאשר העניין חיה מוצרק, שום מומך לא יכול היה לעמוד נגד נחום. וזאת עוברה. תמיד כשהמצב חיה קשה באיזור באו להתייעץ איתי. האנשים השונים שטיפלתי בהם ירעו – אצל נחום אין "מרולולולי". דגא כורק את העניין, וזה קרוש אצלו. שמי הלך לפני. כעת אין לי כבר צורך בו, כי אני לא עוסק בשום דבר.

אכל כמן שאת רואה אותי, הייתי בךבית בצמרת. הנציב העליון כא אלי פעמיים, באופו מיוחר לרבר על תבעיה היתורית־ערבית. תמיד הכיטו עלי באמון רב מפני שידעו שמלתי היא מלה. לדוגמה, בומן המאורעות אני יושב יום אחר ומשוחת עם תנקין במלון בחיפת פתאום מגועה הצמרת של קק"ל ועוד מוסדות ציוניים. אוי, מוב שאחת פהן נחום דוצים להחטעץ איתך, ומספרים לי עניין הקשור עם פרקע וכסף שתוששים שילך לאיכור, אמרתי – שמעתי אתכם, אבל לא את בעל הקרקע. חנו לי אמשרות לגשת לרמשק וכשאחוור אתן תשובה כרורה, אמרו - איד, בזמן המאורעות: זה לא עיסקכם, אמרתי, סדרי מקום באווירון לביירות בקיצור, מצאתי את בעל הקרקע. צ'ריקטי מקונטרה, הוא הראח את הניירות והחשבונות שהגיש ולא שילמו וסימר לי הכל. חורתי מלא מרירות אמרתי להם - רבותי פה יש לוכלוך. זה רוה רוצים לודוויה מחצר. בגלל שני מספרנייקים מאנשי הקק"ל שכל אחר מהם רצה לגנוב מהכסר ואחר לא ידע מושני, עוכב עניין של גאולוו שוקע

מבל חבריך בשומר, את כי אובת במיותר היונה לנו בשומר אולכה משפחוית ראינו עצמנוי ערבים אתר לשני. הערצנה את ישראל ומניה שוחט ישראל גלעדי, שמולים אפשר הם היו עמודי התווך שלאודם הלכנו. בין האנשים היחה אהכה בשנ אחריות משפחתית וריב משפורוי כפי שהיינו כולנו יתר גוף קשוד עורף, כן גם כל את באומן פנימי עמד על שלו חוקיחוק. היו ווכוחים ולא אכנס לפרטים. היינו כני ארם נורפלוים, בריאום ברעולנו, ועמדנו על

שמרוכז כתוך גופו, כתוך מותו. אני בריה כואת. עושה מה שצריך. לי סיפרו שכשנולדתי, אמא שלי צחקה מה הנענו לזה. כשקם הפלמ"ח, רווח לנו. ראינו מרוב שמתה. ואני צוחק עד היום. זה עניין של אופי.

התעקשת. כך גם עם בית השומר.

חברה אחת אמרה – שיצמחו לי שערות על כף היד אם מרבר איתה. כשאני רואה אותה אני מסתכל על היד, אם צמחו שערות או לא...

הרעה בתנסה לפעמים גם בקבת (פות) בקללות. באיון יפסה קילתבה

לאמא שלי. אהכתי אותה מאור והיא אהכה אותי.

גם אכא. נו, ואם אגיר לך שאני מתגעגע לעלות על סוס ולרכוב, אז מה, אני אשיג את זהז כנתי התחלת לגדל זכון?

מה זה עיסקרו מה יש לך עם הזקן שליו... כשהייתי צעיר לא יכולתי לגרל זקן, הרי הבנות היו אומרות – נתום, איראפשר לנשק אותך... כעת אין מי שינשק אותי. אני קצת פנוי ויכול להרשות לעצמי לתחליק עם היד על הוקן. אז אני מגדל זקן.

"כשהניתי צעיר לא יכולתי לגדל זקן, הרי הכנות היו אומרות - נחום, אי-אפשר לנשק אותך. כעת אין מי שינשק אותי ואני קצת פנוי, אז אני מגדל זקויי.

הבנות של היום יפות בעיניך? בעיני, כל בת ישראלית יפה כמידה שהיא כארץ ישראל. היום אני זקן וכא בימים זאין לי כל מגע עם בנות. לא מפני שאני לא רוצה. הן לא רוצות. הן לא באות אלי בכלל. ואני אוהב לרבר מהנסיון, לא סתם. הערכה תחמשל אצל גבר אחר, לא אצלי. האם חוו יחסים חופשיים בין חבחורות

לבחורים בשומר? האשיננו אותנו והיה יסור לזה, לפתות כלפי תוץ: היו כיננו חברים צעירים אשר זילולו קצת כיתם לחברוו, בריבור, אבל שמרנו מאור על המוסריות. עסקת בהרבה ענינים סידיים. לאשתך סיפרת

כנה ארוה עושהד חיו הרבה חברים שאפילו לחברים לא סיפרתי. זרבה דברים לא היו כשרים, אכל כשראיתי כוח צורדי עשיתי. לא כולם ידעו הכל, כל אחר ידע בתחום. שכו עסק לא היה "טרולולול", מה שמוטל עלי אני עושה - ווה אני יודע. ובעניין זה, החברות חיו כמו

ויותייתו תגירי לו שאשה זה יותר מתכרת. בדרם, אשה זה לא יותר מחברות? מי אמר לך את השפות הואתו הברה זה יותו

וידורית: הוא דתנהג כמו בערות המזרח נשים לא צוייכות לדעת ככה הוא חשבי רק כשיצא מאיזו סכנה, אורר שנמצע, חיה כא ומספר, היה פה "סליק ולא ידעתה איפה, עד שלפני כמה ומן פתח אותו. את יורעת, הייתי שרה לן "עיניים שחורות" הוא אוהב שאל שרה לו "עיניים שחורות". בדוםן מה את מדברת על דבר שאני צריך להגידו

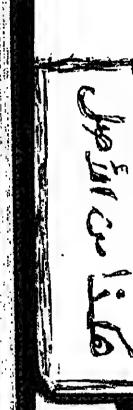
[ירודיתו אתה לא אומר, או אני אומרת]. נורב: את כתארת לך שאני אוחב. מה עוד אתה אוהבין

בדוום: אולי לא תגרדי איפה שלא צדירו וידעדיים הוא אוהב, הוא אוהב. הוא ידע לאהוב.

> ראיינה: נורית ברצקי צילום: שמואל ורומני

> > Ribebin 38

29 Bineain

תעודת המכון לחכשרת נרגול ועבודה מעשית כתינות תשמכת של משרד תעבודת לקראת התואר הכניתן 1 מערות מקמות עבודה קלטו מאות בוגרים על הקורים השונים במשך 13 שנה מעילות המכון בשטחי מדעו המהשב חלק מחלימיד מינדק לענודה בצקית חדבול עליוני מחשבים נחילת והרצת תוכניות ע"ב מחקבים סקנים ללומדים נסירן רב ומאפערים לרם לחיקלט בחצירה בעבידה, מיר קורסים לעובדי מוסדות לחיילים משותררים

יקר ושמה חלן מהסוטדת והקמעלים אשר שבירום האלבו באמצעות ומכון שבירום האלבו באמצעות ומכון שביר המקאר והוגעטיה, ממוסד לביעות לאמר, ששד חבייעת, משדר וקליכות אוגיבישים, הראת המט, עירת אשרד. אלביעים בל מדק. ביח"ח שעיו צדק אלשינט, סדכו מדק. ביח"ח שעיו צדק תואר ראשון במדעי המחש תוך שנתיים נוספות בארה" 10 סיבות טובות ללמוד

במכון להכשרה מקצועית!

הכחונה לעבורה למסיומים השחלמות גאנגלית ושנ כתנהלת אבתות למשוניינים – ללא תשלום נוסף שעות נוספות רבות שלהרוול על גבי מא

סידור מיוחד למשרתים בנוילואים

18 תנאים שיוחדים לחיילים משוחררים 19 בית חספר חיתיד בארץ התאתם עם הלומדים על חטכם מאושר עייי חוק הנומדים, צבר המנדיר ושאמר את 19 בית הלומדים, דבר המנדיר ושאמר את

לויות הלומדים 1) שכר הלימוד הומוך ביתור בארץ

נפתחים קורסי בוקר וערב

* קורסי ערבשנתיים – 2פגישות שנועיות * קורסי כוקר חצי שנתיים – 3-4 פגישות ש

ינותר 2+2 שפות התיכנות הנפוצות

ל שפת תכנות במקום נ חבות לסיונ ממשלתי 15: יאנית נסיון בתשלתי 16: יאנית נסיון בתפנית

הקורסים המורחבים לחכשרת מתכותים ככירים מוכרים ארתייב עייי מספר אוניברסיטאות: בוגרי הקורסים בעלי חישנים טובים יוכלו לתמשין כארתייב בשנה שלישית

לכב המנון להנשרה מקצועית ת ד. 126 מ'ת. מיקצו 184 מ למם 1111 ומינלמיל אין לדייי מנוין מהק

צידור מיוחד משרתים במילואים

יעוץ תעסוקתי לבוגרים

יניכיו ניכיים מחלקת ליעור תעקוכו בטייעת לבוגרים למציא יכחקקט

חינם – קורס אנגלית או הנהלת חשבונות

D-100 ウ3 つりりか

המכון להכשרה מקצועית 25 שנות נסיון יותר מ־100,000 בוגרים

מזכירה רפואית

מזכורה בכורה

אגקשבע לשלוח אלי חיכם עלק המכר

בקורס אחד"

לעשרדינן מתורוים בין השעות 2007 פול 2007 מין 20

קריית אותו אישרוד וימוד בי פני סבור מבון בי פון מינו בי פון מינו בי פון מינו בי פון מינו בי פון בי פון מינו בי פון בי פו

תקיד , n.h.a. אז, כשמו העממי: ניגוב מה הא פתרון דראסטי לנולת. כמחקרים 83ינשח עד תום השנה יוכח שי-183 מאיכלוסייה הבוגרת שתנגב את אפה תרגיש פלה מידית בנולת. בילרים - 72% מאלה ליפחש את אפם ירגישו הקלה, 20.7% מאלה שאמא שלהם חבחם להם את האף ירגישו סבל.

. (niguv haaf) n.ha. Tan

למוקר ה יהין גם נתונים מרעישים נופסים

כתב לי ישראל ליכטמן: הלכתי ברחוב בקרית ביאליק,

"אי־אפשר להאמין בבני־אדם, תאמין לי״.

וכשעברתי ליד שני אנשים ששותחו ביניהם, קלטתי:

משה אחות אתי כשאני רואה שכהן אחד ולוי אחת וויול אחד זכו כפרסי נובל, ואני כלום. לג נאמת. אתה לא שם לב, מזלזל, ופתאום פלושה יחדים שאמורים להיות אחיך מפתיעים צוון מאוורי דבב.

אבן, לפעמים צריך האדם להתחיל להשקיע לקות את עצמו ביריים. אף פעם לא מאוחר מין וצני מתחיל כאן, אם כן, לעבוד לקראת פס תותל של השנה הבאה. בהחלט שווה את ומצמץ. פרס נובל אחר, ואתה מסודר לכל

ובי קל, נראה לי, לזכות בפרס נובל לשלום. נשנם האדונות קיבלו אותו כל מיני אנשים שתוי נוצץ קמטים רכים מן המחשבה מה השר שבונם לבין שלום. לפעמים יש קשר בינם לנין צדק מסויים. אבל צדק ושלום אינן מלים שדשת ברוב המקרים הן מלים הפוכות. מתוך משל קרה שפרס נובל לשלום מוענק בזמנים מלה לבערים סימפטיים בעלי נסיות תוקפניות

אלא שפרס גובל לשלום זה קל מדי, ואני משק שיותר מדי מועמרים יש שם. אולי אפילו ים כמה ניתך, ואני רוצה פרס בלי שותפים. תשה, אם כן, מעשה בשטח הרפואה. אמצא קופה לנולת. הרי זה רעיון מצויין ופשוט. זהו מם האתרון, כמעט, שהרפואה טרם הצליחה. לשיא לו תרופה. יש לי ערב פנוי, לצערי. מלה אם כן, על הכתב את הפתרון שלי לנזלת. כדי להיות בטוח, לא כראי להתעצל. אעלה מה שנדונות. אם אושי לא יצליוז, השני בטח כן, בי נוסע לשמוקהולם לגבות את המגיע לי.

ישות אין תהליך .N.I-I.A:

שקלול כל הנתונים מראה שמכלל פתלוסה 1.25 ירגישו הקלה מיירית עם תום

שקבי. זו תורה בדיקת שיטה נוספת, שיטת ל איטה ה, הקרויה גם שיטת הגריפה, kala פלכת ככה נפיוצי חוקה בכל נחיר לחחד, תוך מימה מתחבמת של הנחיר השני. ה־.k.n.l. פרא להקלה מיידית גבוהה אף יותר. עד

22 האחוז העודפים מתקבלים מאותו חלק מן המהפכנית, התרבותית והמתקרמת כיותר. עיקרה – כפירה בקיום הבעייה. אין זה קשה כלל האוכלוסייה שמרגיש לא רק הקלה, אלא ממש ליצור מציאות שהמציאות איננה חלק ממנה. זו תענוג עד לסכנת התמכרות. זו היא הסכנה הפעם הראשונה שדרך חשיבה זו מגוייסת לתועלת מדע הרפואה, ועל כך יקכל ממציאה את פרם הנובל לרפואה, כולל הכסף זלא רק

שיטה בי: N.T: כיצד נכטל את הנולת בעולם? "n.t. - בקיצור - "nana treatment" ראשית יש להתחיל כמנויי התיאטרון. זהו

טיפול בגענע, כולל מינון גבוה של תה עם נענע. אין לְהוֹניח גם מוצרי מנטה אחרים. מהם הגלקחים בדדך אוראלית, ואת אומרת – הופ לפה, או כדרך נוסטריאלית, ואת אומרת – תחיבתם לאף.

ה־אן.טי. מביאה להקלה מיידית ולריפוי מוחלט זמני כ־87% מהמקרים. בשילוב של שיטות אן טי עם תהליך אן איי.טי. נמצא ויימצא בקרוב, זאת אומרת, מיד לכשאתפנה), שההקלה מגיעה לשיעור של 97%, ר-3% הנותרים נובעים מטעויות בחשבון. בסך הכל הרי לא באתי לקבל פרס נובל במתימטיקה.

שיטה גי: אין נולת:

היחירה כשיטת ה-k.n.l.

(kol nechir lechud)

אם אקבל את פרס נובל בצרק – יהיה זה בשל פיתוח שיטה זו שאעלה עכשיו על הכתב no - לראשונה. זו שיטת ה־אין נזלת־ אין נזלת היא שיטת הריפוי . nazelet

בטיפול בחינוך הילדים. יש לבער מספרי הלימוד כל משפט שכו מוזכר אדם מנוזל. סמינרים מיוחדים מטעם מכונים למלחמה בנזלת

בסדרז".

יכשירו את המורים לפחד כהוגו מפני העונש שהם יחטפו אם איזה תלמיד ילשין עליהם שהם הזכירו נזלת. אחרי כל זה לא נותרה אלא שיטת הדיווח

קהל קל ונוח לרברים כאלה. מקיימים סידרת

ערכים, במקומות שונים, כנושא "האם הנזלת

באמת קיימת?". אחרי סקירת הערבים כעיתונות

המתאימה. כל איש תרבותי פשוט יצחק או

ינשוף בבוז או – לפחות – יכצע בעיניו תנועות

חשוב ביותר כאן הוא לזרוע את הזרע

"נו נו" כל אימת שמישהו ידבר איתו על נזלת.

הראשון, כך שכל פעם שתווכר המלה נזלת יהיה

מי שיענה: "זה לא כפי שוה נראה", או "יש

לעניין הזה עור צררים". או "ומה? אנחנו כל כך

אחרי חינוך המבוגרים צריך להתחיל

התקין כדי לחסל את עקשני הנזלת האחרונים שעדיין יטענו שיש נזלת. לדוגמה - ראיון בעיתון צריך להתנהל כך:

(המרואיין): בעניין הנזלת, אני חושב שהיא קיימת. רק אתמול ראיתי בעיני שלושה אנשים מנוזלים".

(הערת המראיין): דעות מסוג זה אופייניות לו. לפעמים נדמה שהוא אפילו איננן תופס את המובן המביש של התבטאויותיו. בשיחה עם שלוש נשים במכולת ליד ביתו שמענו אומרים שהוא גם נוהג לפתוח ולטעום באצבע חמש או שש גבינות לפני שהוא קונה אחת.

זההפד. זאת אומרת, מרואיין שידוע כמעשיו למען הכחשת הנזלת, יתואר מיר בהמשך כבעל ברק זוהר בעיניים ופרופורציות מושלמות של בפות ידיו.

בטיפול נאות ושיטתי בשיטה זו תעלם בעיית הנזלת אחת ולתמיר, ותהפוך לנחלת העכר החשוך והרחוק.

שינת השלולית

ים צור נאה לשלולית נסיכה וזרשה. בעצם ם לנוסיכה ממש.

איך שואים לךז" שאל צפררע זקן בקול פון משות היורית צורכת. "שלוליטה", ענתה

הנסיכונת בקול מתוק, ולא הראתה שום טימו שהתפנות החיזורית מפריעה לה. להיפך. שלוליטה", סעם הצמרדע את טעם השם, שלוליטה, שלוליטח", והטעם היה ערב יותר.

מכל ובוב. כך התחיל סיפור יפה, או לא תלוי בהשקפת

הקורא

הורשע בה. מי שרוצה להמחיש את משמעות הביטוי "לרתום את העגלה לפני הסוסים" שילך לכית מעצר.

שופט בדימוס בנימין כהן אומר: גם קיום ראייה למעורבותו של החשוד בעכירה עדיין אינה עילה מספקת למעצר. לפי שיטת המשפט רק הכרעת הרין יכולה לקבוע אם הראיות מספיקות עד כדי הרשעה. כיצר אפשר לקבוע לפני פסק־הרין אם הראייה מרשיעה? וגאמר והראיות מרשיעות – מי ערב שהשופט יפסוק מאסר דווקא?

הוא ימצא שם הרכה עגלות רתומות כצד הלאינכון.

אולי הוא יסתפק במאסר על תנאי, או קנסז מבחינה עונדתית, הוא מסביר, השימוש במעצר עד תום ההליכים נעשה רב יותר ככל שהעולם נעשה אלים וגורא יותר, וככל שגרל משך הומן שעובר עד תחילת המשפט. בציבור שוררת מועקה. הוא שואל – וגם השופטים אינם מנותקים מכך – איפה התגובה המיידית? מרוע הנאשם מסתובכ חופשי כרחוב? כשחיפשו עוגן חוקי מצאו את הטעיף שאומר: כאשר אדם נעצר באשמת רצח, אסור לשחררו בערכות. אהה, אמרו, המחוקה נתן כאן סימן שבמקרים חמורים מותר לא לשחרר משודים אפילו כאשר אין נגד החשוד חשש שיכרח או ישכש הליכים. יש להרגיש שמעצר בבית כלא הוא, למעשה, עונש. כיוון שכך, יכול המעצר לכוא רק בעקבות משפט שכסיומו ניתנו פסקדרון וגזר־דין. אבל בחיים יש אילוצים המחייבים כליאת אדם כשהוא עדיין בחזקת חף מפשע. לכן השכל הישר אומר שיש ליישם זאת כאיפוק וכצמצום רב ככל האפשר. דברי השופט בדימוס בנימין כהן.

סיבה נוספת לריבוי המעצרים עד תום ההליכים נוכעת מהסחבת הקיימת בבתייהמשפט. זכות קדימה ניתנת למשפטים כהם הנאשמים יושבים במעצר. לכן, המשטרה והפרקליטות יעדיפו לעצור את הנאשם כדי לזרו את משפטו ולהשיג תוצאה אפקטיבית יותר. אם הנאשם ישוחרר בערכות, יש סיכוי שמשפטו ייסחב על פני שנים ותיגרע אפקטיביות העונש. כך נוצר מעגל קסמים. המעצרים גוכרים כרי לזרו משפטים, המערכת המשפטית מטתרבלת, ועקומת המעצרים ממשיכה לעלות כדי לעקוף את הסירכול.

עו"ד עוזי שרטר, סגן בכיר ראשון של פרקליט מחוז תל־אביכ, מגינ על כך: "עם כל הרצון לעצור אני לא חושב שצריכים לגזול אפילו יום אחר מחרותו של אדם בגלל שיקולים אדמיניסטרטיבים. הגישה המעשית היא לא לעצור ער כמה שאפשר. אתריכך אני מתפש למה המקרה הוא יוצא רופן. למה לי למלא את בתייהטהר? צריך לזכור שיש לתופעה תוצאת־לוואי חיובית: הרוות של ארם עצור עד תום ההליכים מתכטא בכך שמובטח לו משפט מהיר."

ם תגובת המשטרה דומה. נצ"מ שדה־אור: צריך להבין שהחלטת מעצר כזו אינה. החלטה של מה בכך. המשטרה לא רואה כוה ניצחון גרול. הניצחון שלנו הוא כהרשעת החשרר. אנחנו מנסים לאזן כין טובת הציבור וטובת הפרט."

המעצר, עד תום ההליכים נוצרו היום במדינה מצבים "הכקתה" בתל־אביב. בירי המשטרה היו ראיות שקשרו אבסורדיים", אומר עו"ד אמיר פלר, "למשל, ירוע בי את החוקרים לאיתור הארם, אבל לא למכות. מכיוון בבית המשפט העליון יש תורנות שופטים לריונים שמדובר בעבירת אלימות, סביר היה להניח שייעצרו בעררים על מעצרים. התורנים ידועים מראש. יש נהם השייכם לבית הלל וכאלת המחמירים מכית שמאי. לכן, מוטב לעתים לעציר לשבת זמן ממושך במעצר ולכוון את הגשת הערר לשופט הידוע כגישתו המקלה בנושא. אני מכיר אנשים שחיכו חודש כרי שיתחלף שופט. יש חומרה בעצם העוכרה שגם התכיעה וגם ההגנה מכוונים את פעולותיהם כהתאם לשופט הנוח לעניינם. חייבת להיות גישה כרורה יותר בנושא.

graeaid 32

לדמוקרטיה.'

עו"ד יעקב ויינרום: מעצר עד תום ההליכים. נותן כוח אדיר לפרקליטות. עצם המעצר הופך לאיום

יתר על כן, קורה לעתים שהנאשם מעריף. להודות כתיק כדי להמנע מעינוי המעצר עד תום ההליכים. כיוון שחרב המעצר תלויה על צווארו הוא עושה תישוב קר: אם יסרב להורות יקבל מעצר ער תום הליכים, וישב לפחות שבעודשמונה חודשים עד לחירוש המשפט. ואם יצא זכאי בטופו של דבר, הרי שהוא גענש בינתיים במאסר ממושך. אם יורה, אולי יוותרו לו על כמה סעיפים, יובאו עדי אופי ויוגש תוכיר של קצין מכחן שימליצו על עונש קל, והתוצאה: או שלא ייענש במאסר בפועל או שיכלאו אותו לתקופה קצרה מזו שייאלץ לשבת עד תום ההליכים. פשוט, לא כן:"

ברילמה חזר התנסר שלושה חוקרים פרטיים, שותפים כמשרר אחר. לקוח מאנגליה הגיע אל משררם וסיפר שארם השוהה כישראל גנב ממנו מאה וארבעים אלף דולר. המשרד איתר את הבחור, אבל שלושת החוקרים נעצרו והואשמו בנסיון לסחוט בכוח וכאמצעות ביריונים את הכספים חשייכים ללקוחם. ואמנם הכתור נמצא חבול ושבור עצמות ליר פאב ער תום ההליכים, כלומר למשך שבעה תודשים לערך. לכן הם העדיפו להודות גם באותן האשמות נגדן יכלו להיאבק במשפט. בסופרשל־דבר נגזר עליהם עונש של שלושה חודשי מאסרו פהות ממחצית תקופת המעצר ער חום ההליכים.

מעצר עד תום ההליכים נותן כוח אדיר. לפרקליטות", אומר עו"ד יצקב ויינרוט, בצריך לזכור שחומר הראיות המוצג כבית המשפט כבקשת המעצר,

עו"ד דן שיינאן: בשיטת המעצר. הסיטוני נוצרת כמות עצומה של איצדק כלפי האזרח ויש בה סיכון חמור

עו"ד שמחה זיו: המשטרה הפכה. חסוי לדבר שבשיגרה שעושה

נורא, ולו רק מחמת הקושי העצום בניהול התיק, אומר המשפט שיושבים כו עוד שלושה־ארבעה סניגורים אין

ולתנאים חללו יש לתוסיף כמובן את מזנו

VISA

שוקו פלא 500 גר'

פסק זמן חלב

טחינה 500 גר'

קפה 18 קראט

ל ותושת אוור התעשיה

22.00 77.07

14.00 17 1 1

WANT THE

סוכריות עדשים 100 גר'

את השימוש בחומר את המעצר למעצר ווינהליי.

עצר ער תום תהליכים הוא דני

הוא רק 'על הבייד', ולא עמד למבחן אפילו רקה אח בחקירה נגדית. בשלב זה צריך להגיש רק ראיות לכאורה. לכן, גם כאן הפיקוח השיפוטי הוא פונגל מאוד. אבל עצם המעצר הופך לאיום פרמננטי ולאמצעי לחץ. אם לא תודה – תשב עד נמר המשחם ואמילו תצא זכאי הרי ישכת שנה עד שנה וחצי."

גיורא אדרון, האמשרות של העצור להתגונן נפנעת נאום דרספי, ופה מדובר נסיכויין להצליח במשפט. ניהול חיק מסובך עם עשרות מומחים, מאות עדים ואלפי מסמכים, לא רק מצריך שיתוף הפעולה של הנאשם, אלא שכאן הרבר הברחי. כאשר הנאשם יושב כמעצר קשה לנהל מיק כאום: תקין. הכל נעשה בטלפון שבור. ביום המשפט הא ס בחמש בכוקר, וחוזר עייף ורצוץ לכית המעצר. מתי נותר לנו זמן להתכונן להמשך המשפט כיום המחתו גם כשאנו כאים לכית המעצר, הדיון נערך כתר קס

פרטיות. איך אפשר לעבוד כד? כבית המעצר איילון הסמוך לכלא רמלה והמיוער לעצירים עד מום ההליכים, אפשר לייב לחדר עורכרהדין, כפי שמכנים את חדר המפגשים שולתן אחר, ספסל אחר. .עם יד על הלכי, אומר שמעיה דפנה, מנהל כית המעצר, אין כאן תנאים לעבוד על תיק. אם עצור רוצה לקרוא בלילה בשקט את חומר המשפט, הוא לא מסוגל, כנלל שיש כתא עוד שבעה עצורים. אין לי פינה כשבילו."

(המשך בעמוד 41)

עד 20% הנחה על כל המוצרים:

סוכריות טופי פירות 500 גר' 2.57 רק 2.19 ש"ח

"שתף" 15% הנחה על כל המוצרים.

0.59 רק 0.47 ש"ח

2.89 דק 2.46 ש"ח

7.12 רק 6.06 ש"ח

1.03 רק 0.83 ש"ח

בית מרכזים אזור התעשיה

יום יום עד 20.00

D'ITAT D'ITY'

מוצרים: 15% הנחה על כל המוצרים: ושם צודי תה שקיקים 1גר' 100 שקיות 3.41 רק 2.90 ש"ח תה תפזורת 74 1.31 רק 1.12 ש"ח תה לימונית צנצנת 200 גר' 1.51 רק 1.29 ש"ח

מבצע יצרן עד 35% הנחה:

1.19 רק 0.78 ש"ח סבון מור 140 גר' 1.65 רק 1.32 ש"ח משחת שיניים סמייל פוקום גוזל לכלים 1 ליטר 2.56 רק 1.98 ש"ח 3.11 רק 2.34 ש"ח 3.44 רק 2.58 ש"ח קצף גילוח ממ 2

'גולדפרוסט" 20% הנחה על כל המוצרים.

בריזה מטהר אויר

是的温度"主

Sing Manager !

CHAILEGIE VY

דרך יבנה, אזור התעשיה יום יום עד 20.00 יום ו' עד 14.00

אזור התעשיה הישן כביש בית דגן יום יום עד 22.00 יום נ' עד 14.00

יום ו' עד 14.00 פתוח במוצ"ש

ות אלמוג, כלת פרס זאב לספרות ילדים שכותבת גם לגדולים. הנשים בספרה החדש מאד מיניות ולא מסופקות, נכנעות לבדידות וחיות בהרגשה שנקלעו למבוי סתום. משהו מהשתקפות שלמה הפנימי של הסופרת, כפי שהיא חושפת מוצלח. בלי תקווה רבה אבל באופן מוצלח.

> חית הבגירה. למדתי את זה היום. זה התבהד לי סוף סוף". רות אלמוג מנסה לשחזר את הרגע שהביא

אל למוב את המשפט הוה. אולי הויכודון של הרגע ינא מו את התבנה שתביא את היכולת להסביר. מנוה ולא מצליחה. .המשפט לקוח מהסיפור יפלומית", היא אומרת ולא בטוחה. מדפרפים , ועיעים לשורה המודייקת. במשפט לא מבוקר", ביש מוסיפה, בהאמירה הזאת לא נבדקה. משפט שיש כו הרבה, אבל אני מפתרת

הנוכחי שהיא כותכת. גם שם היא מוצאת את עצמה כודקת את משמעות וחצמש. בהאם החופש של האתר שולל את התופש של השני. האם חופש הוא רבר שמתרחש כתוך המציאות או שתוא דכר פנימי. אני תושבת שתופש פנימי זה תדבר היחיד שנשאר, אבל גם אותו מאר קשה להגשים. כחיי היום־יום בנו וגממסר ובן הווג הזילדים שכל הזכנן גוזלים אנן מעצמו. ובחיים הפנימיים שולטים כנו חרדות, יוות, פראומות, היסטריות וכיוצא כאלה. כך

וסקר שלומית: סוס שותה שוער, תבצלת ואור שמיע נספרה האחרון "נשים" שיצא לאור לי אה שתוצאת "כתר"ו, ספר רק עם כריכה ורורה מיפו דנים בתובים ומחביאה הרונה אפור. שבעה פולם על שבע נשים מיוסרות, חילות, מתפתלות, מיות ולא מסוסקות. ברוב הסיסורים קיימת מות אל והמינסית. הנגיעה בדמות האם מאר משל נפעם כלתי מורגשת. יעל פלדמן, הוקרת

אומות שניכד כהם תסביך אדיפוס. את אלמה ארבעים ותשע וחצי, מכירה את ישור ארבעים והשע וחצי, מכירה את ביינול להמתכל עליו די בכיוור מבחץ.
שנה יעלה להמתכל עליו די בכיוור מבחץ.
שנה מה להל לרצר עליו. הבית שנולרה כי
שלה היו רופאים
האת היא עברת בתור אדם מצמיר וקפרני,
מצמיר נערה מדרנית. כשהיתה בת
המנות שלו נערה מדרנית. כשהיתה בת
המנות של ניתוק בסיפורים שלה גלווים
המנות של ניתוק בסיפורים שלה גלווים
המנות על רברים עמוקים של רנשות.
המנות ועשיות שלה נכנעות לברירות, לצער.

בשחה גלויית־לב. .ראיתי כמה הרסני להיות ושוני, ואם את אומרת לעצמך שכל החיים זה מו אשפה אחד גדול, זה מאפשר לך לפעול

מקום הצר הדא שבו אפשר שאין כהם תקווה וגם לא שמחה. יש בהן משהו משמים, חיוור, עצוב, קרוב מאד לכאב. תפאורת הסיפורים עכורה, טחובה, ולפעמים מצחינה. כשמפתמו צל של תקווה - מישהו או משהו שיבול לשנות את המצב, כמו גבר, אתכה או מין – התקווה הזאת נקטעת מיד במחלה או שינעון. למה נקודת המוצא התמידית היא של חופר

רזה אלמוג: _היו לי מצבים אחרים וראיתי כמה ונרסני להיות רומנטי. כך שואת נקודת מוצא נמוכה ככוונה, אני תושכת שאם את נמגה לעמרה של חוסר, תקווה, את מכניסה את עצמך למצכירוח של תקווה אמיתית. אם את אומרת לעצמך שכל החיים זה פח אשפה אחד גדול, מגרש גרוטאות, את נותנת לעצמך: אפשרות לפעול בתוך זה בלי תקווה רבה, אכל באופן מוצלת כך את מציבה את עצמך לא בעמרת תכוסה ונטיגה אלא כעמדה של יש תקווה. אם את יודעת שכבר לא תמצאי את הנסיך על הסוס הלבן, זה מאפשר לך ליהנות מרברים קטנים רבים אחרים".

אלא יודעת מה זאת אהבה. ניסיתי לענות על השאלה הואת בכל אחר מהספרים שלי. לכל אתר מאיתנו דימוי אוטופי של עצמו. איך היה רוצה להיות במיטכו, חה לא רימוי שיש לו כיטוי בחיים. בחיים את קיימת עם כל תמורכבות שלך ולא איך היית רוצה להראות. מה קוו ה באתבה: בהתחלה, כשאנשים מגלים שהם . אוהבים אחר את השני, הם מתייחסים לדימוי אוטופי גם של עצמם וגם של זולתם. זה השיא של האהבה: ואין לו שום קשך למציאות. כי ברגע שמתחילים

היחסים, הויכר הזה הולך לאיבור". כלומר, אין תקוות לנישואים שיש בחם אתבה? יש דכרים אחרים כמו כבוד הערכה וירירות. בעיני, אידיאלי הוא המצב בו כל אחר מבני הווג יכול לשמור על העצמאות שלו. כלי תלות ובוודאי בלי היטמעות. כשצעירים יש, כמוכן, תשוקה עצומה

"בטח שאני אגואיסטית, והייתי רוצה להיות יותר זה דבר גרוע לסביבה אבל לא לאישיות, אלא אם חונכת לשרת אחרים"

להיטמעות. אבל לחפש נשמה תאומה זה מאך רומנטי אך לא ריאלי. זה לא ייתכן, זה לא נכון, וגם לא עומר בשום מכחן. כי ברגע שאנשים מתחככים זה בזה, צפות התכונות האישיות כמו האגואיסטיות. זאן באים האנשים לידי התנגשות. אי אפשר אחרת".

גם את אגואיםטית? אני חושבת שכן, בטח, והייתי רוצה להיות יותר. זה רבר גרוע לסכיבה אכל לא לאישיות. אלא אם כן חונכת לשרת אתרים, וזה האידיאל שלך. או את חיה בתוושת אשמה מתמרת. לי מאר מפריע האגואיום של הירה שלי. אבל אני גם מברכת עליו. אתמול הירה לי שיחת טלפון עם אמא שלי שאמרה: ילדים אף פ .ם לא מכינים את הקשיים של ההורים שלהם. עניתי לה שאולי זו דרך הטבע כדי להגן על הילדים. אם כל הזמן יבינו, הם לא יוכלו לעשות למען עצמם. האגואיזם הוא אחד האמצעים לכך".

ות אלמוג נשואה למשורר אהרון אלמוג ואמא לשתי בנות בנות ארכע־עשרה וחצי וחמש־עשרה וחצי. בזיכרון שלה מקופלת תמונה שלה כאישה צעירה, מסתוכבת ברחוב, דותפת עגלה ככרה עם שתי תינוקות ומרקלמת בעליפה וכקול רם את מרים ילן שטקלים. כך שנים. היא ילרח בגיל מאוחר יחסית, כשהיתה בת שלושים. קורם למדה ספרות ופילוסופיה והתכוונה להמשיך. בדקה התשעים עצרה ועובה קריירה אקדימית שהיתה אמורה להיות מכטיחה. הרגישה לא מספיק מוכשרת ולא מספיק

לצירה בבית חי אדם שכבר פירסם ספרים. כשהחלה לכתוב, היא זוכרת, היה החיכוך הראשוני היצירתי איתו מנקורת מוצא של נחיתות. כינתיים התאזנו הרברים. אחרי שפירסמה ב־1969 את קובץ הסיפורים "חסרי הלילה של מרגריטה", ואחריכך את "בארץ גורה" ואת "הזר והאויב": ואחרי שוכתת לכיקורת מהללת על "מוות בגשם" - היא עכשיו כלת פרס זאב היוקרתי בתחום ספרות הילדים על ספרה "צוענים בפרדס", והיא עומדת לקבל גם את הפרס לספרות גוער על שם ארריאן תומא מטעם אוגיברסיטת חיפה

היא גרה ברירה לא גרולה בבית משותף ברחוכ הומה בתליאביב. על השולחן בסלון ערימה של ספרים בעברית וצרפתית ולידם דף עם הוראות להקצפת ביצים בשוקולו וסוכר. הכתיבה משולכת פחות או יותר בפעולות יומיומיות כמו בישול ואפייה וסידור הבית: ארבעה ימים בשבוע היא עוברת כסגן עורך המוסף הספרותי של "הארץ".

קשה לך עם הדיים האלה? מאר קשה לי הרעש, למשל רעש שגוול אותר מהקשב שלך לעצמר: מכריחים אותר כל הומן לשמוע דברים שאת לא מעוגיינת. שומעת גם היום משפטים כמו אמא תעשי ליי, ראמא תעורי ליי, והכנות רוצות לספר, וצריד להקשיב, ולי אין הרבה סבלנות לשמוע שהילר חזה בביתה עשה ככה וההוא ככה זה באר קשות חייתי רוצה ומן ללמור, לסייל בעולם, לשרוא. להיות אמא טובה עקרת בית טובה ונם לכתוב. מרגישה שמתנועעת כמו בחוד כלא סגור, בלי יבולת לפרוץ אותו"

את כרובה כרירות? ביש מרירות נוראה והילדות השות כוה לאות.

יש מרירות גוראה ההילדות השות כה, לאחת מהן, לפתוח, יש שענה כרורה שהיא מרגישה איך באושהו מקום היא מפריעה לי היא אומרתו רק הכתיכה כראש שלך" "המשפט חזה מבנים איתן ירצאי אשמחל מכנים, האן מתגתנת אני עונה לה שאר עושה את המקם מול שיכולה ילעשות, וכך אני האפת המלור בעמור הבאו

35 Hipeold

מרגישה. נכון שבומן אחרון, למשל, אני יושכת איתן פחות על השיעורים שלהן. הן אמנם תובעניות אכל גם אני אשמה. לחררה שלי יש חלק נכבר. אני אמכיציוזית והישגית ורוצה שהן תהיינה בסרר. כמוכן שיש לזה הד אצלן והן מגיכות בהתאם. הן כאילו אומרות: אם את רוצה שאני אהיה בסרר, תעברי איתי. זה לא דברים שנאמרים אלא שדרים שמסתובבים

היית רוצה לצאת, לסגור אחריך את הרלת,

.כן. היתה תקופה שממש רציתי ללכת. עמרתי על סיי הרלת. כמעט שהלכתי. אבל לא היה לי כוח. אני פשוט לא מסוגלת להפקיר אותם. התחושה של להפקיר היא כליכך כברה. ויש לי תחושת אחריות כליכך חזקה אליהן שאני פשוט לא מסוגלת. אולי אני

תאווה שלה לפרטיות תמיד היתה יותר מחזקה. היא ביקשה שיסדרו לה חדר לכתוכ בו. הוצאת "כתר" היתה קשוכה בל למישאלתה. היום יש לה חרר משלה. חדר קטן נכנין משרדים גדול. "הפעם הראשונה שהלכתי לשם עשתה את אתך

הימים המאושרים כחיי. אני לא מכירה שם שום איש, הגעתי, ואישה אחת נתגה לי מפתח. יש שם שולחו, כיסא, שתי כורסאות ומזגן. זה הכל. אין תמונה על הקיר. זה רבר גפלא שאת באת למקום שאיש לא מכיר אותך. אף אחר לא אומר שלום במסררון. אני פותחת את הדלת לחדר ריק, לכן ונקי. מרגישה בתוך חלל סגור מנותק מהעולם. הרגשת ניכור ניפלאה במוכן זה שאין שום סימן או תו לחיים פרטיים של מישהו. לא גוגע כי כלום".

בחרר הריק, הלבן והנקי הזה, היא כותבת כל יום במשך מספר שעות. הכתיבה כשכיל רות אלמוג היא הפיתרון שגיבורות הטיפורים שלה לא זכו לו. הכתיבה אצלה היא טוג של תיראפיה. מגיל צעיר כתכה יומן שקראה לו "אוטו אנאליוה". ניסתה לשחזר מאורעות וחוויות ילרות, לזכור ולנסות להבין אותם. שכחתי כל מה שקשור באני. הרחסתי ומחקתי דברים, רציתי לברר לעצמי למה שכחתי. ביסיתי לעשות טיפול שלא היה מוצלח. אכל הדברים לא כרורים עד היום".

הנשים האלה שאת יוצרת בסיפורים, מה הן

גציגות של החיים. לא כהגזמה, אולי אפילו בהמעטה. במקרת הייתי אתמול בערב של פנויים ופנויות, כגלל שהבת שלי הוזמנה לנגן שם. היה מאר קשה לראות את זה. את רואה יאוש כזה, ואת המאמץ של כל האנשים שכאו לשם להראות יפים, איזה קושי היה בזה. את ראית את הפנים המאופרות עם הכגדים הכי יפים. כל־כך קשה ועצוב. אני אמנם נשואה וכל זה, אכל אני לא רואה בינינו הכרל כל כך מהותי כרידות יכולה לפגוע גם כתוך משפחת".

התקשורת שלך עם נשים שונה מאשר עם

כן. אני חושבת שנשים נחברת גכרים נכנסות ללחצים. יש לי נסיון מאד מעניין עכשיו עם קכוצת חברות שאנחנו נפגשות כאופן קבוע אחת לשבוע. נשים רווקות, גרושות, גשואות, מכל המינים. מה שמאפיין את המפגשים האלה זוהי נינוחות גרולה מאר. גם פתידנות. לפעמים הריבורים נושאים אופי של קבוצה טיפולית. ברור לי שזה כגלל שאין שם גברים. לא יכולה להעלות על הרעת מפגש כזה שישתתפו בו גם גברים. זה עניין של אמון. של פתיחות. אני מרגישה יותר נוח עם נשים. כשאני איתן אני חיה סתם. קיימת. שום דבר לא מלחין או מחייב. אני יכולה אפילו לשתוק כל הערכ, והן מקכלות אותי. כחברת גכרים נכנס למשחק המאמץ שכרוך בצורך לשאת חן, להתלהכש, להיות נשית, להיות סקסית וכל מה שקשור לזה. היום אני יותר משוחררת מזה, כי אני בתור לא יכולה להתאפק לפעמים ואומרת לה: כמה מות אבי היתה העובדה, שמותו, ככל שהדבר עי יותר מבוגרת. אבל לא לגמרי. הייתי מדמה את זה את יפה אז יש כדרך כלל תגובה של תדהמה אבל אני הביא לי את החופש. אמא לא החמירה כמוהו ודק אתר למפגש עם מצלמה. כאילו הגברים הם המצלמות ואת לא מצטערת. שמחח להגיר. זאת מכסימום מותו יכולתי לצאת בערבים לכל מיני דברים אמורים ואת שאחראית לצאת טוכ כתמונה. מתעוררת גם הספונטניות שאני מרשה לעצמי". איזושהי תוקפנות סמוייה. אולי נגד המצב הזה. נגד ההילחצות הזאת. כגיל די גבוה כשמחילים להרגיש למין ייאוש. גם זה קורה לי. בהחלט קורה ליף.

- הספונטניות, החזקה ביותר שאני מסוגלת לה

साम्बद्धांत ३६

רות אלמוג / שלומית

建筑的基础。在这种数据,在14年的100万元,是为1946。100万元。

מוניאון עלמה שלומית מיד אל הקומה השניית.

חיא נכנסת פנימת ונעצרה לפני הסוס הלבן. "נה מה שבאתי לראות. תתבוגן היטב. הראת כמה תנועה יש בציור חוה. אינו זרימה חופה הנוף כאילו שקט מאוד, אידילי, וכון: אבל תורימה של האור מכניסה בו אי־שקט איום, אי־שקט מפחיד. תנסת לחרניש את זה, את חוסר־המנוחה, את תקדמת של תמות, אה תהרפוניה המאגית הזאת שבין התרוצצות לדוממות..."

"חוא חיה טיפיליטי. אין פלא שהמוה שלו קדה. זה היה מוה גגוע." שלומית שנתת אלין בחדות, אגרומית נקמצן סמוך לחזה: "איך שהכול מסודר אצלכם בראש. אתת בדיוק כמו בעלת הפנסיון שלי, סתם בורנני מושתן." קולה תירו רוני איבת.

"אני מצטער. לא התכוונתי לפנוע בך," אמר עמנואל. "אני משונעת אחריו... כל הציורים שלו, אבל זה במיוחד. אני מרגישה אותו כאילו יצא מחוך החלומות שלי, כאילו תוא נוגע בגבול תאתרון של תאני שלי, במקומות שאני לא מכירה ולא יודעת עליחם כלום, רק מרגישה שחם ישום, מרגישה אותם שתם זורמים בתוכי, איוח המונוח לגמרי ראשוניות שאני לא יכולה לזהות למרות שאני רואה אותן. איך לתסביר לך את זה... יש לי מנישה אתו דרך השחור שהסוט תזה שותה, כאילו מעבר לשתור האעום הזה יש מקום שאליו זורם תאור ואמשר לחגיע לשם..."

"זה בגלל שחוא חיח סימבוליסט, שהוא מצליה לעשות לך את זה."

לומית הביטח בו בייאושו אות מוכרון לתת לך משהו, המלית האלח, הרי אחרת לא היית משתמש בהן. אבל אני תוהה אם אתה יודע מה זה נותן לך... כמה שאתה מפחד מכל גילוי של עומק. כאילו שזו איזו תתום שיכולה לבלוע אותך. מוכרת לטיית ולשים אבנים על פי תבאר."

"תראי, אני לא יודע אחרת. אני באמת נורא מצטער שאני לא בדיוק מבין על מה את מדבות."

"זח חבל... ואולי לא. אולי זה צריך להיות ככח... איך שהוא חיה תמיד מאותב, חמיד ושבי אף פעם לא ראה את עצמו מחויב לפשהו מחוץ לעצמו. אגואיסט ללא וקיפות מצפון. וחדנד שאני הכי הכי מעריצת בו זו חבעיטה שבעט בחיים חמסודרים. 'אני שני דברים', אמר, 'יכד ופרא'. תילד הספן שברה ממשפחתו המכוכדת אל מחוץ לכל תקשרים, המוסריים והרגשים."

"אני מכיר את הסיפור. קראתי: 'הפרוטה והירח'." אני אצרח עוד רגעו ושלא תוביד לי עוד פעם את האידיוט הזה מוהם. אין אף מלח של אמה

בספר החוא, אתת שומעו". "טוב... אבל הוא חיה אמן, וכון: והאמנים האלה תמיד מחשיבים את האמנות שלהם פעל

שלומית נשפח נשיפת של בוז: ...חמלים האלרוו 'אמרוו 'אמוה'ו איך שאני שונאה אוחן. זה רק מכחוץ מדברים ככת. מדובר מה בתיים. קודם כל בדרך של תיים, בתכרעה מסוימה, וואה הכרעה שיש לה מחיר. לפעמים מחיר גבוה. ושלא הטעה, אני לא מאמינה שיש בחירה חופשית. לגמרי לא. אני לא הושבת שלאנשים כאלת יש ברירה. ואני לא בטוחה בכגל שתם לא ניוונים כל תחיים שלחם מאיזו שנאת נוראת..."

אחריכר אמרת: "בחיים מדובר ובמוות מדובו. במות בתוך חחיים ובחיים שבתוך תמות. אמנותו פוי, מלח גטמו זה כמו ללכח לגותיות ולתצביע על תחיה חהיא ולומרו זה שימפחת. קוף מאוד אינטליגנטי." "אין לנו שמת משותפת, מותו"

"אוחנו מדברים, לאו... אם אחת רוצה לדעת את האמה, או מה שתוא היה, זה שיפוד מחורבן שהחנהג עם החברים שלו הכי טובים בצורה חכי נבנית שאפשר ואה אישתו עוב ואר חילדים שלו עוב וברוז מפני שלא היח מסוגל לחיות בשלום עם שום אדם, כי תיו לו כל חומ

ואחריבן אמדרוו הכן, ודון ז'ואן כפייתי. כמוד וכמו האבא שלף." עמנואל צווקו "אבי באמה הית דון זיאן גדול בשעתו. חדבה יותר ממני." שלומית אמרה: "אתה מצחיק אותי, דוקטור, מה אתרו חושב לך, שוה עובר עם המלו לפעמים זה רק מחריף. מתוך חודה זה רק מחריף."

שלומית אמקוו: "לא חיו ווטרים אף פעם שום נוירים פרוצים." חיא תזרח ושותה אל הציור ואמרה לוו יתביט. תראה כמה הרבה סוד יש בציור חוה לשאר מסחבלה בו אני רוצת לעצום את תעינוים שלי ולשמור בתוכן את תתמונה לחמודי אולו אוסף חית שבן־אדם ייכוס לחוך עצמו. אז זה מה שחייתי עושה, הייתי לוקחת אה נה אתי לבמים.

ומחור ישלומית: סוס שותה שחור הגצלת ואור זורם" בקובץ חסיפורים נשים" עוצא לאו לאורונה בהוצאת ומורים

מתבטאת כרכרים דלי ערך. כשרואה אישה יפה לידי פתאום הכנתי אותו. אהת הבעיות שהטרידו אותי אות

-המשפט ההוא עם הכגידה", היא אומרת, עכשיו

"לא אצל אבא שלי. הוא תי ממש כמו נויר."

. פתאום היא גזכרת לציין שבכל הסיפורים שלה רברים. הוזר דגם מסויים של נטישה, כמו אב שעוזב את הבית. שמורקנים, והמשחק המיני נעשה פתות חשוב, נכנסים כשהיא מסבירה את הרגם הכפייתי הזה היא גם נזכרת, קלה של רוותה וקצה של חיוך. קשרים הזקים

הוידוי הזה לא נאמר בעצב. להיפך יש נשימה מוטררת משהר, כמשפט על החופש והכגירה איתר ומפותלים ניתרים אשראט, אדרי שנים ארוכות, כמשק רות אלמוג מדברת פתוח. כן, מאד ישיר. נפתחה השיחה, ובחוסר יכולתה לחגיע לשורשים שלו. דקות סתמיות של יום. אולי הרוחנו סיפור, אלי

חשונים "תחדר של מיקוויק" – מסערה בללוח" בסומה העליונה – מסעדת דגים לשלים, שלים חמחירים. אבל כדאי. אוכל שבי לא דע, פיצוב שוים שמכנים אותך מיד ימעוה הכי זול. חבי צפוף. ככל אוויה ישים עבדו, גוף המעננים והגשר מי יודע כמה אשמה סחבתי איתי, ומה הפלא ששחלהי

את לעודה הצהריים שלנון טעדנו כדיוטה פיות ביחרו של פיקוויק", מתחת לקורות ען נחלת וכבדות התומכות בתיקרה. ומול תח לו עעל האחת כתוב "וודקח" ועל ושויהן יבין". פונחנו בעדין של ברווזיבר, עם

"חמומים של דיקנס" הוא פאב אחד ושהי

סמד דקעות מעץ כבד, החזולש על מעוני

אצמה וספינות עתיקות. בקומה הראשונה

פאב עם תוכח שתיית ומקומות לאבילה

בקטרה, צפוף וידידותי. בקומה חשניה,

פיצה ביפו

רתוב לואי פסטר ביפו, הרחוב שמוביל אל תוך יפו התיירית, בפינת הרוצב היורד לנמל, _ עמר במשך שגים מיבנה נעול־עזוב. יום אחר תניען למקום שני תברים. אחר רני, שהוא מקרו סבנאי חשמל, והשני סמי, שהוא כמקורו סוחר ב משת כוה. המשילו שני הצעירים את השרוולים תחלו לפנת מתוך המיכנה הגדול והוגוח טונות של פָּגנוג אוורי שניקו, התחילו לשפץ ולשפץ ולשפץ. ש עברו שם המון זמן והתחילו להראות כחלק משינה והנוף ואיש כבר לא ציפה שיקרה משהו קדים קץ לתמונת המצב הזו ושיום אחד יחדלו למד שם אבל יום אתר, תתפלאו, זה קרה. שני מנים תפיעו במקום לא כבגדי עבודה כי אם בבגדי ששב תלו מעל הכניסה שלט הצועק: "שואו־בים, מויון הציטלקית", והחלו מנפיקים לקהל הרעבים לתת ומאכלי פאסטה למיניהם, הכל על טהרת תשבח החלבי, כלומד ללא כשר – ומי שמסתפק מניצה הון – מסבה כשר.

ספדה גדולה מאוד. חצייה אולט־אוכל, הצייה מום משחקים עם כל מיני מיתקנים חשמליים, מולע, ליצו מרקד וכיוצא כאלה. עובדה זו מבטיתה למנים שלוות נפש ותופש מילריהם כזמן שהם שונפים על פיצה עתירת־מרכיבים או על מנת עלוני שאין כה פירור כשר אתר, אבל ככל זאת היא הוייה כתואים לאכילה והנאה.

מי שמצין דרך הפתח שמעבר לדלפק הארוך סל לואות את תבור הפיצות העשוי לכנים שרופות אוהמת. בצקי הפיצות סבורים במיכלים הרמטיים הלא תפתח. שולפים את כדורי הכצק ומגוללים

הפונדק של דיקנט בלונדון

'שואו־ביס, החווייה האיטלקית" ביפו: דני וסמי ובצקי הפיצות – יותר טעם, יוהר פריכות.

תבניות, אלא ישר על האבן הלוהטת, וזה מעגיק יתר גדולה ועמוקה. הבסים הוא ירקות טריים ועליהם – בהתאם להומנה – קוביות גדולות של גבינה מלוחה,

אותם רק עם ההומנה. מכניסים לחנור לא בתוד טעם ופריכות לבצקים הנאפים. אכל לפני הפיצות ולפני הפאסטות פתחנו כמנות ראשונות. היינו מה שנקרא ,שולחן גדול", ויכולנו להומין את מירב הפריטים המופיעים בתפריט.

לדוזור למאה הקודמתו "הפונדק של דיקנס"

פטריות וכבד. מולנו הזמינו הבשיל חם של מריים בדוטב שמיך ומיקנטוי ב רוגיעה אל שולחננו קרונית ועליה מיכל בסוף ובורק, שעם פתיחתו מחולה לנגד עינוך נתח. גדול של צלי עגל, ממנו פורט המלצר במאכלה גדולה נתחים-נתחים לצלחתך. אחרי־כן הוא דולח מציר חבשר ויוצק על פרופות הבשר. חמנת חנו מלווח בצלוחית עם חזרת לבנה חדיפה מאוד. קינחנו בעונת שיפון לימונית ויצאנן לעיול באיזור תנחמר חוה, שהמונדק ותציורי ניצב בלבו

או לבבות ארטישוק, או טונה מעוכה. לחם לכן מוארך, טרי וחם וצלוחיות חמאה נילוו אל הסלטים. כל סערת סלט כזו – 6 שקל. אחרי הסלט הגיעו מרק בצל ומרק ירקות (3.5 שקל), שניהם טוכים. מרק הכצל היה מתון קצת בהרכביו ו-צפיפותו". מעטה הגבינה המוקרמת שמעליו היה חסכני מדי לטעמנו. הפיצות שהגיעו ו"רגילה", "ספיישל טונה" ו"מתפנקת") היו טוכות מאור. הכסיס לא עבה מרי, ריחני, פריך. הגכינה המוקרמת עוטה אותו במידה טובה ולא חסכנית. הטעמים בטרר גמור. 12י9 שקל מחירה של כל פיצה בפולה. ה"מפונקת", שכה כמה וכמה סוגים, היא היקרה ביותר – 14 שקל למנה זוגית. מן הפאסטות טעמנו את הקנלוני, הלאואניה והחציל. כולן בסרר גמור. מגיעות לוהטות ומוקרמות ישר מן התנור. כאמור, זוהי מסעדה ללא בשרים, ועל

בגבינה ומחית תפורים. מחירי הפאסטות (12 סוגים שונים) בע בין 5 ל־8 שקל. מי שרוצה לקנה בכלינצס יוכל להומין בלינצס ממולאים בגבינה, פירות יכשים ואגוזים, עם הר קטן של קצפת מלמעלה, או כלינצס ממולאים בריבות,

להזמין גלירה בטעמים "דרום־אמריקנים" – הרכה ליד רו"טאואר" בלונדון. צבעים, הרבה מתוק. מי שיש לו נשמה של ילר יכול להצטרף בתום הארוחה אל הואטוטים המכלים את

פתחנו בסלטים. כל סלט מגיע בקערה לכנה,

כן הקנלוני שלנו, למשל, היה ממולא בחצילים,

פסריות וגכינה. מולנו קיכלו קנלוני שהיה ממולא

בשוקולד, בגלירות וכיוצא באלה (8 שקל). אפשר

37 KIJEJIO

אובוד

החליפה של חורף 87-86 מזכירה יותר מכל נושא מוסיקלי שקומפוזיטור מוכשר מתרגל בסולמות שונים. בין גשם לרוח נפגוש את הגירסה הקלסית, החליפה הסקסית, המערכת הגברית וזו הרכה, הלא־מחוייטת. בצמר ובכותנה עבה, בפשתן וקטיפה, באפור, לבן ושחור המסורתיים וגם בגוונים חמים ועליזים.

מאת יהודית חנוך

מימין: מקטורן קצר עם מכנס"ם, משמאל – חליפה נוספאלגית בסגוון שנות הארבעים עם תוספת בד בירכיים (האני

קלסית ומרובעת – כבר הגברית שג'ורג'יו ארמאני ואיב

אזורין עליא. הפאריסאיות רומה החליפה העכשווית למה שנשים האלגנטיות אימצו אותה השנה צמורה מחוייטת, מרגישה את הגוף, בשחור אבל בכל זאת שונה. כמו שהצערות

החליפה, סמל המרובעות הקלסית כלפי החליפה, שונות מאמדותיה שחזרה למקום טוכ באמצע האופנה, מי שזוכר את השנים הק - יוה מציינת יותר מכל בגר אתר כמה אותן. מי שאוהב נוסטלניה, יוכל האחת – לכיוון השמרנות של פעם. כמעט בכל יום על מרקע המלודוה אחרת: שינוי כתפישת הכגד בסרטים שמציגה אחר הצהריים כמוצר־צריכה של .קנה לכש זרוק", התחנה הלבנונית. ביאון קראופורו בגד לעונה או שתים. נוספת: ניגוד ודכורה קר, ריטה הייוורת וניינגד גמור לסגנון הורוק־מרושל־מאולתר. רוג'רס לכשו אותן צמודות־צמודות. היא גם מחזירה אלינו מונחים שכמעט והצליחו להיראות בהן תמירות נשכחו כמו אריג משובת, תפירה ודקיקות. האם באמת היתה לכל

נטי ריגן אוהבת אותה קפרנית, פרטים מחוייטים, תפרים

גד־עכורה. טינה טרנר, סאך-לורן סחבו מהצד הגברי של הארון. חליפות השורף 18'-86' הן כנד המתרחק מ"יוניסקס" ומפריר, שוב, שעיצב ותפר לה ידידה, בין גשים לגברים. מדהים לראות כמה לכשו בשנות ה־50" וה־60. רומה -של היום, שמגלות אותה התלהבות

תליפות השנות ה'60" העליוות ועליוים: אדום, כחול, בד ולבן. המותר השיני של מדי קוואנט. חליפה זה לא כנד שאפשר לתפור **תגיעה אלינו השנה**

נפתקניות של או גיורה של מיועדים באמת רק לגברים, צשה וכימה על תוכר השלמות של שהתביית באופנה כצבע הפופולרי

שד. היא כמו נושא מוסיקלי

המנותה רק התמרוקת המלחוה. וש תלפה גברית עם תצאית או תל-אביב, ולחפות על תפירה לא מפוים, מאריגים שפעם היו מקצועית במסמרים מבריקים וטלאים

סטדונל; או שהחייטות המעולה במשבצות שחור לבן והרכה אפור ביותר של הסתיו, ומקטורן כגיורה באליפה של תורף 87' אינה כגד גברית, סטייל בלייזר. פתרון טוב לנשות קריירה שמחפשות כגד נוח

לשמפוזיטור מוכשר מתרגל ונאה, קל ללבישה והחליפה הרכה מולמות שונים – קלסית, עם שפעם קראו לה בהרפיים" (בצרפתית נקשון בק ישר, ארוך עד מעבר – שתי התיכות), כשהכוונה למערכת לדנים או, בנירסתה החדשה, קצר רכה ולא מחוייטת בשני חלקים, עם ל לפעים צוארון, ולעיחים כאיפוי מקטורן קצר, צמוד למתניים, לעיתים עם תוספת אריג על הירכיים וסלסול ל הליפה סקסית עם מקטורן צמור בגב. לנוף והצאית צרה מאוד, מלווה הארינים: צמר שטוח, צמר קר, מעלי סידה וגרביים כהים, שתככב כותנה עבה, פשתן, וגם קסיפה שבנד של שוב ויש הליפה שובבה וברוקאד וסאטן, לא רק בצבעי שמלשה ארוך וצמוד וחצאית מיני החליפות המסורתיים (אפור, שתור, מקפה ביכיים, העתק מדוייק של לבן־שחור) אלא גם כצבעים עזים מישת בשנות ה־60' העליזות ועליוים: ארום, כחול, בר ולבן.

ל"פולנת" אין אצלנו מתחרים ה"גימיקים" המיוחדים שהחליפה במיבחר ובאיכות המעולה, שהיא זקוקה להם כדי להיראות איכותית, תמורה מלאה לתווית המחיר. הסגנון זגם יעזור לכם לחסוך הרבה שקלים העכשווי של "ליידי בגיר" עדיין עובים. קלסי, עם נטייה קלה לחירושים, בעיקר בצבעי החליפות. חליפות המחירים: מ־300 ש"ח ומעלה. מחוייטות מציעים גם ז'ק לימור, דור ממוצע של 400־450 ש"ח לחליפה מני, האני מוראר (ירושלים), רחל מאיכות טובה. היקרות ביותר – אהרונוביץ, עודר פרוניזור, עודר 1000-800 ש"ח.

צבעוניים כמו שעושים ברבים גרא, גרעון אוכרזון. ככוטיקים מהבגדים הנמצאים כיום בחנויות. כדי מוצעות חליפות מיובאות או לתפור חליפה צריך מיומנות מחוייטות בידי כמה חייטים ששררו מקצועית, והיא העושה אותה לכגר אצלנו מהימים שבהם אנשים היו איכותי ויקר שרק מעטים יכולים מזמינים חליפה לפי מירה. אם אתם מוצאים חיים כזה, התלכשו עליו זאל תרפו ממנו. הוא יודע את כל

הקלאסית העחויינות כמתפרה קטנה בעזה או בדרום גם בצבעים עליזים

३९ साज्ञ्यांत

הרייליה היילת היילת היילת היילת היילת היילת היי

כבריאה — עם s שנות נסירן רפואי ו־100,000 הוכחות לחצלחה בהרזיח ובסילוק ריכוזי השומן -- הינה חב׳ מרזי מורית, המביאה לידי חציבור מדי־יום (3 שנים כרציפות!) הוכחות

מצולמות להצלחה. הצוות הרפואי כ"מרזי מורית" חקר ומצא את הפחרון המושלם היחידי, שנכרק והוכח כבריא: זוהי תכנית הרזיה אישית משולכת, המזהאמה לנחוניך ע"י דופאי החברה כנוסתה מיוחדת, כיחד עם המשקה הבלעדי והתכשי-רים לאיזורי ריכוז השומן, המכטיחים לך הצלחה מלאהו בכל 10 ימים ימחית נוסך 3-10 ק"ג בקלות וביעילות - ודווקא באיזורי השומן חכעייתיים.

התאמה אישית וייעוץ

השיטה הבלעדית למרזי מורים במיקוח רפואי כוללת: חכניה תרזיה אישיה. תכנית התעמלות אישית, תכנית לשמיות המשקל לתמיד, תכנית לסילוק ריכוזי השומן, חכשירים כלעדיים ומשקה טבעי – ללא תרופות, תכנית ייערץ יום יומית. קסטת להצלחה ומעל לכל -הבטחה של רופא להרזיה מחירה ובריאה.

צוות יועצות מנוסה עומד לרשוחך בכל יום ומעניק לך יערן ועדוד בכל חקופת ההרזיה רשמירת המשקל.

חינמ -- 24 שעות ביממה

כל שעליך לעשות הוא לחייג ככר כרגע זה לטלי 126 630423, 20-663126, 20-663126 או לשלוח את התלוש המצורף ולהומין ללא כל התחייכות: חומר המבר לשיטה + שאלון הרשמה מדעי + הוכחות מצולמות + הסבר למשקה ולתכשירים לאיזורי השומן.

יישלח אליך כל החומר.

שידונו נויוחור להרשנוה מיידית

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות, הטלפון, בין השערת 16:00-08:00.

תכשירים בלעדיים לריכוזי חשומן ומשקח מהפכני – משולבים אישית בתכנית חהרזיח שלך ובפיקוח רפואי.

חגולי פרידה, חולון, הגר"א 17/3

• חגולי פרידה: "ריכוזי השומן בירכיים געלמו בקלות. רזיתי 27 ק״ג ללא גם כלילות ובשבתות תוכל להחקשר, למסור רעב - והכל בפיקוח רפואי".

• סמני רוני: "הכרס געלמה לחלוטין! הפחתתי 40 ק"ג מהר וקל – עם התאמה לצורך מילוי שאלון ההרשמה, כאמצעות אלשרת ורוערץ יום יומריי.

• נסים שולה: "ללא תרופות 13 - ללא כדורים - רזיתי ק"ג בשיטה הבריאה ביותר – מרזי מורית".

• חינם - מרזי מורית שולחת עכשיו לביתך חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות להצלחה. ,02-663125 :חייג: .02-630423 או בחלוש.

ניסם שולח, בית־שאן, טירת צבי 8/18/8

הורוסקופ

מאת איילת השחר

קשתים עריין נמצאים בתקופה של חשבון נפש. מזה שנה הם סובלים ממיגבלות חיים וממיסגרות לוחצות המחייבות אותם ל בהתמורדויות מסוג חרש: עבודה מפרכת, שרות כבדה מדי וחוסר טיפוק ממעשי ידיהם ימשיכו

מי מהם שטרם עבר שינוי רציני במסגרת חייו – של לכך השנה: יתכן סיומו של קשר מתסכל, ומצר שני היתכן הקמת משפחה שעם כל השמחה שבה -חיצו מיגבלות הרשות. הנסיבות יובילו אותם למינווימוצרש של אורת־החיים, אולי בשל צורך. . שיני שיתעורו כהם. אך יותר סביר להניח שתהיה זו יה הנקרה שתובילם לכך. לא עוד יוכלו לסמוך על ומול שנורך כלל כה היטיב עמם. הקשתים יגלו ששתו מול הפנה להם עורף, ועתה עליהם להשקיע

מעתה יהיה הבית כמרכז חייהם, והם יתפלאו אלולות שהם נהנים מתומו ומהמסגרת יוצרת הבטחון 🤄 שנא מעניק. יתכנו שינויים במקום המגורים או וחבת הדירה הנוכחית, מעבר לסביבה חדשה או לעיר אה, עם טיפוק והנאה מהמקום החרש.

הרי, אינו אוהב להיות לבר. סביר להניח שהבית יהיה מלא אורחים וכרצמבר יימצאו לפחות שתי סיבות טובות כדי לערוך בו מסיבות רבות־משתתפים. לאות מנת תלקם גם כשנה הקרובה.

העיקרית של הודש ינואר. אולי הבטתות לתשלומים שלא יקויימו, או הפסרים כמקום כו היה מוכטח רווח. אך בעיות אלה לא יצליחו לקלקל לקשת את מצב רוחו הטוב. צפויה לו נחת מיוחרת מעיסוק בילדים או בתחביב חדש. עסקיים וחברתיים מחוץ לבית. העניינים הכספיים מתחילים להסתדר, בתנאי שתינקט גישה דיפלומטית ומעודנת לכל הבעיות הכרוכות בכסף. סוף החודש

אינו סימפטי בכל הקשור לבית. יתכנו אייהבנה עם קרוב משפחה או סדרה של קלקולים ותקלות ונה פאמצים אם ברצונם להצליח. חשמליים, צנרת, כיוב וכיוצא באלה. ממוער זה ואילך יהיה פשוט יותר לבצע את התיקונים הדרושים. מרץ יהיה חודש קשה ומעייף גם ככל

> כל זה עד חודש מרץ. ממרץ תתחיל תקופה יצותית מצין כמוה. לסופרים, לאמנים וליוצרים בכל תום צפוייה פריחה: השראה והצלחה עם פרסום מידן לקשתים אחרים צפוייה הרחבת המשפחה ותאה מילד נוסף. כמו־כן ייתכן עיטוק אחר הקשור נילוש גם הרומנטיקה לא תפסח עליהם וצפויה השורות רגשית מרעננת.

מתום הכספי עריין צפויים כילכול ואכזכות, אך מו שני - החל בחורש מרץ יוכלו הקשתים לחזור לשות הרנילה שלהם ולסמוך על המזל. כשנה הכאה יות יעמור לצירם ככל הקשור להימורים ועשיית חתים קלים הכנויים על מזל. תנופה זו עלולה

טלה (12 במארס עד 19 באפריל)

שור (20 באפריל עד 20 במאי)

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)

מישהו עלול לנסות לשכנע אתכם לשנות את

דעתכם לאחר שכבר החלטתם חחלטה בנושא מסויים: אל תניחו לו – הגנו על עמדתכם. בתחום

תבילויים, כדאי לכם לעשות דברים שונים מהר־

גיל. חשבוע אתם עשויים לשמוע ממישהו רחוק.

ייתכנו ויכוחים במישור הביתי, אך ביכולתכם לפ־

עול לחרגעת הרוחות. אחריות נוספת מוטלת עכ"

או חן בעיניכם. אולם תוכלו להמציא תוכנית

אם פגעתם ברגשותיו של מישחו קרוב, מוטב לשי

להיעצר כין אמצע אוגוסט לאמצע רצמבר 87', אך

שותפים בעבורה או כבית גרמו לקשתים למפח נפש.

אנשים הפרו את האמון שניתן בהם והיתה אכובה

הבלתי־לויאלית של אותם חברים, מה שיביא לחידוש

ההבנה עימם. זה יהיה חודש שמח עם הרבה תוכניות

חרשות ותקוות לעתיר. הבית יעמוד אז במרכז, והקשת יהנה לשהות כו שעות ארוכות - לא לבדו. הקשת,

בילכול מסויים בענייני כספים הוא הכשורה

סברואר הוא חודש של נסיעות קצרות ומפנשים

במכשירים ואביזרים הקשורים לבית: מכשירים

הקשור למקום העבורה. על הקשת יהיה למלא משימה

מיוחרת בדיוק בתקופה כה הוא לא יהיה כליכך להים

אחר עבורה קשה.

כך יהיה גם כמרין, לפחות עד אמצע החודש.

אפריל מציב אתגרים בכל הנוגע לקשרים עם

דצמבר יגלה את המניעים שמאחורי ההתנהנות

חודש נובמבר היה קשה ומאכזב. בעיות עם

עריין השמחה תשרה במעונם.

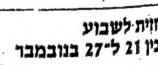
תחוית לשבוע שנין 21 ל-27 בנובמבר

(זב בעבמבר עד זב בדצמבר) מוש של דבר תמעלו למי צו המצמון, אבל למי ללה אתם נוטים לנהוג אחרת. יתכן גם שתחבקי לו למעץ למישחו. חוכלו לצאת לטיול מהנה בלי לובו יותר מדי כקף. אולי בעצם אתם רוצים לח־

(ברצמבר עד 19 בינואר) ברצמבר אם מוקים לא לפנוע ברגשותיו של ידיד, אבל ינחם של דבר תיאלצו לעשות כן, וזה לא יהיה מששתם חצעה בתחום הפיננסי דורשת בדיקה מוקוקת, אין ספק, אתם מוכנים עכשיו לנסות

(במברואר) לי (20 בינואר עד 18 במברואר) סקישין כדאי לפנות ליעוץ. זה זמן עוב לחיי

(פו בפברואר עד 20 במארט) אור התבטויות רבות לגבי הדרך הטוברו ביותר מון בעיה, תעשו משוט כמיטב יכולתכם; אולי אורן יונה יותר, בנסיבות הקיימות. חצעה של יותר, בנסיכות הקיימות. חצעה של מני א חהיה לעניין, אך שיטות חדשניות יועילו

לוח שותולע השבוע יוכל להיתתר באמצעות את שלושוי בראו למוות לינונע. זה זמן עוב לחיי ה מעוכים בפעילות קבוצתית. אל תהיו תחרו מדי ביחסים עם מישחו קרוב. אפשר לערב קסקים בבילויים.

מור בינתיים מרחק ולא לדבר על זה. לפני שאתם שוקעים לחלוטין בפאנטזיה שלכם, כדאי לחאזין לרעיונות המסעירים של ידור. אפשר ליהנות בלי לברוח מחמציאות. סרטן (21 ביוני עו 22 ביוליו בימים אלה רצוי לחשאיר את תכסף ואת ברטוסי

להתנהנות יותר מתחשבת מצר הקשת, ולטיפוס אוהב החופש הזה יהיה קשה למלאן. יחר עם זאת, בעניינים שבלב מתחילה תקופת פריחה. לפנויים ולפנויות – זה הומן לצאת מהכית ולתת להזרמנויות הטובות למצוא אותם. זו גם תקופה של עיסוק בתחביב חרש או בתחום יצירתי כלשהו. גם ילדים יכיאו שמחה למעונו של

שותפים לעבורה או עם בזרהזוג. יתכנו תביעות

במאי יתבקש הקשת לבצע עבודה בשעות נוספות או למלא מקומו של עובד חסר. זהו חורש מעייף שכו יהיה צורך להשגיח על הבריאות יותר מתמיר. לא צפויות בעיות מיוחדות – וזה נכון לגכי כל השנה - אכל מיחושים קלים הנובעים ממאמץ ועומס ייתכנו בהחלט, אף שאפשר יהיה למנעם.

סכלנות רבה בכל הקשור למערכת יחסים עם כן־הזוג או שותפים לעכורה חתכקש שוכ בחורש יוני.תגובותיו של בן־הזוג הן עתה חשוכות מתמיד, ועל הקשת יהיה לכלכל את מעשיו כך שלא יפגעו בו. הוא הדין כאשר לאנשים הקשורים אליו בענייני עכורה, שגם כהם יהיה עליו להתחשב. עוד צפוי הפסך כספי, וזה בשני מוערים: בתחילת התורש – ובסופו. ביניהם יש סיכוי להכנסה, בתנאי שהפעם לא יכמוך הקשת רק על המול.

כך גם ביולי, עד אמצע החודש: הזהירות תשתלם במניעת הספרים כספיים. בימים אלה לא כראי לכצע עסקות כספיות, לא לחתום על חוזים ולא לרכוש

רכישות גדולות שאחרייכן יתכררו כהפסד. החל בשבוע האחרון של יולי וגם באוגוסט צפוייה נסיעה לחו"ל, אם כענייני עסקים או לנופש. למי שאינם נוטעים מוכטה ביקור של אורחים מעכר

לים. זהו חודש של קשרים עם חו"ל. הקריירה תעמוד במרכז העניינים במיוחד בחודש ססטמבר, והקשת ייאלץ להשקיע הרכה זמן, סכלנות, רצוז ונכונות אם ברצונו להתקדם כתחום זה. עתה רצוי להתייתם לממונים או לשותפים כעלי מעמר במקום העכורה בהרבה סכלנות וטקט, שכן תגובות

פזיזות או אגרסיכיות מרי עלולות להזיק לו. אוקטובר הוא חודש הכילויים, המסיכות והפריחה המחורשת כחיי החברה. הפעם בעיקר מחוץ לבית, באירועים אליהם יוומן הכשת.

בנובמבר יהיה על הקשת להיוהר מאוייבים נסתרים ומאנשים שינסו להשמיץ אותו או להבל בהישגיו. זהו גם חורש מעייף שבו מומלץ להאיט את הקצב ולמצוא זמן למנוחה.

האשראי בבית, שכן אין ספק שתבוכוו הרבה אן תקנו משהו שאין לכם צורך כו. אתם שוקלים עכ־ שיו רעיונות כיצד להגדיל את הכנסתכם – עכודה נוספת, למשל.

אריה (23 ביולי עד 22 כאוגוטט) בעיות בחזית הביתית עלול להטריד אתכם. הו לא רציניות, אך מהוות מטרד. בימים אלה כדאי לחפש משהו מרגש שלא עשיתם קודם לכן. הש־ בוע הזדקקו לשיתוף פעולה נוסף מצד הקרובים

בתולה (23 באוגוסט ער 22 בספטמבר) אתם רגישים עתה יותר מהרגיל ונוטים להיעלב מחר מדי, עבודות שונות וסידורים בבית עשויים לחסיח את דעתכם. מישהו שעובד יחד אתכם יְהַיַּה תחרותי במיוחד, אך הקסם שלכם ורעיונו־ תיכם המגובשים יעורו.

שיו על כתפיכם. תוכניותיהם של אחרים לא ימצ". מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) בעיות קטנות עלולות לצוע בין ידידים. אם תהיו ובקניים ומתונים, תוכקו קפונור י לשבת בבית ולחכות. כדאי לקכל הומנות ולהתוו דע לחברים חדשים. זה הזמן להרשם לקורס בנו־. שא חדש.

עקרב (23 כאוקטוכר ער וג בנובמבר) השבוע לא מעשו את העיסקה חגדולה של חיים כם. התמקדו בעבורה השוטפת, ואל תחשבו על תחומים חדשים בינתיים, בנים יצטרכו להיות מאוד זהירים ביחסים עם הורים. חפשו דרכים לחיטיב להביע את עצמכם.

41 8122210

יד מתוך הקבר

מש ברגע האחרון אמא הטילה וטו על נישואיו. להשתגע מהאמא הזאת. לעולם לא יבין אותה. תמיד כל־כך חופשיה. ליברלית, נותנת לו לעשות מה שהוא רוצה. אבל מאז שהתחיל לצאת עם דינה, כת הכפר שלו, דומה היה שאמא מתחילה להשתנות: כאילו הזדקנה כבת־אחת. את לחייה חצו קווי מרירות חדים שלא היו שם לפני־כן. הברק הזוהר של שערה הבהיר אבר. פתאום כמו ירדה עליה עייפות. לא. בשום אופן היא לא מסכימה שרני, בנה, ישא לו לאשה את רינה, בת

רני, ששירת יחד עם ניר בצבא, חזר עם תום השירות לכפר, והשניים שמרו על ידידותם, מקפידים להתראות לעתים מוומנות.

דוא לא מבין את אמא שלו. משהו קרה לה, סיפר לניר. -אתה הרי מכיר את דינה. גדלה בבית השכנים. עוד כשהיינו ילדים אהכנו זה את זו. אף פעם לא ראיתי את עצמי כלי רינה, ועכשיו אמא לא רוצה לשמוע על חתונה... היא כנראה יצאה מדעתה".

בעצם, לדני נדמה היה שניר, חברו, עריין צעיר מכרי להבין בעייה סכוכה כל־כך. שניר בעצם נותר גימנזיסט שגמר את הצבא וממשיך את לימודי התיכון שלו באוניברסיטה. עד עתה עדיין לא חש באהבה גרולה ולא ככאב אמיתי. אולי כגלל זה חש יותר כנוח כאטר סיפר על בעייתו לגליה. אליה תמיר אפשר היה אשה זרה, נוח לה להיחשף. היא אפילו חייכת לדבר, יפנות ולוכות באוון קשובה.

את חושבת שאמא, אולי, מקנאהז", שאל את גליה, .קשה לי להאמין. יש בינינו יחסים ממש נהדרים. או מה זה יכול להיות? דינה עצמה? הכאתי אותה אליכם כמה פעמים. ראית אותה. ילדה נהדרת. כטהיתה קטנה תמיד היתה אצלנו בת-בית, אבל מאז שהתכגרה והתחלנו לצאת יחר, נדמה לי שאיזה תתול שחור עבר בינה לבין אמא שלי. אני לא מצליה להבין למה". גם גליה לא הכינה. היא אמנם הכירה את דינה, נערה נאה, כהירת שער, תכולת עיניים, נשית וגבונה. קטה להעלות על הדעת אם שתתנכד לנשואי כנה עם נערה כוו, "אלא אם כן אמא שלך מצפה שתתחתן עם

רני חייך. "המצב שלנו מצויין. אני לא חושב שזה מה שמציק לאמא. כשום אופן לא".

בחור נאה. גבה קומה, והוב־שיער, עיניים בהירות. צוחקות, שעכשיו הביטו בגליה כמבוכה: "לא הייתי רוצה להכאיכ לה. בדור שלנו, כמו שאת יודעת, כבר לא כל כך טורחים לבקש את הסכמת ההורים דני שלי הוא פרי אהבה אסורה... אהבה לשכן שממול... לניסואים. אבל לא הייתי רוצה לפגוע כאמא".

ומה שמשגע את רני במיוחר היא העוברה שאבא שלו דווקא אוהב את הינה. הפרשה נהפכה לסלע ההלוקת כמשפחה. גם האב אינו מבין מרוע רורה, האם, כל כר מתנגרת לכת השכנים היפה לא פעם עולים חטונים ככית כשרני מוריע לאמו שהוא ישא את דינה ולא חשוב מה בעתה של האם כנדון.

על גופתי המחה", מסננת אז רורה כמין תקיפות "אני באמת לא מבין את אמא". חזר ואמר לגליה. תמיד היתה מין אשה רכה כזר, עדינה, ופתאום היא כוו עקשנית". גליה הציעה לדני להכיא את אמר לפגישה עמה. "תשאיר אותה אצלגו ותצא עם ניר לכלות. אולי, כשיתה כינינו, אצלית לברר את העניין".

(המשך מעמוד 32) כמבט אחר יכלה גליה לקבוע כי האשה שלפגיה שלו ואי־אפשר לצפות את התנהגותו." ניר, משאיר אותה בחברת אשה כמעט זרה העוטפת אותה כאריבות דאגנית.

משפילה כל־כך?

ממקרים את רגשי האשם כמשהו רע אחר שעשה

בצעדים לטווח קצר וארוך," ממליץ עו"ר שיינשו בתיקמשפט להגביר במירה רכה את התעיכותם בעניין המעצרים, ולהיענות בצורה מבוקה ומצומצמת יותר לכקשות המעצר ובמיותר לנקשות

הזרעזעה. נרמה היה לה שהשיחה הקצרה הזו נמשכה שנים ארוכות. האשה שמולה כמו הזרקנה פתאום. תהליך ההרם שחילחל מבפנים נגע סוף-סוף בקרום דורה ניסתה לצחוק אכל צחוקה היה נורא מדמעותיה. .את לא מבינה איזה גיהנום אני עוכרת.

יש מימרא של החזוראיש", מצטט עו"ך ויינוס. ברגע שמירת האכזריות עונה לה שביתה באיון פינוס.

נושאת איזה סוד עגום. היתה לה הבעת מבוהלת, עצבנית, מסרת־מנוחה. לכאורה, אשה נאה בראשית שנות ה־40 לחייה. אבל גליה יכולה לראות את ההרס המתחולל בפנים, מעין תהליך כימי הפועל ברקמותיה ובקרוב יפגע גם בחיצוניותה. לדורה, מצידה, היה מאוד לא נות. לא הבינה מרוע, כעצם, השאיר אותה דני בפנטהאוז של הורי ידידו ומיהר לצאת משם עם

עיקשת שלא הכיר אצלה מעולם.

גליה הזכירה את החברות הארוכה שכין הכנים,

סיפרה על הצלחותיו של ניר בפקולטה למשפטים, על

כך שמחינה מסויימת הוא עדיין לא התכגר: "את

יודעת, אילו היה כא בא אלי היום ואומר 'אמא, אני

רוצה להתחתן', הייתי חושכת שהשתגע. מה רע לו

בבית? הוא אוכל, מתלבש, אנחנו אפילו משלמים חלק

משכר הלימוד שלו. למה לו, בגיל כזה, להעמים על

עצמו אשה וכית? בכלל, אני חושבת שגבר צריך

להתחתן רק אחרי שסיים את לימוריו והוא יכול לבנות

מתחתנים די צעירים. יותר נוח לנהל משק בשניים".

להאמין שצעיר כן 23 כבר בשל לנישואים. מה בוער

לו? שיראה עולם, שיסתובב קצת. היום הצעירים

מתחתנים מוקדם. 23 זה גיל לא רע לגבר. דני לא

ורינה כשלה, מרכרת כמי שכפאה שר: "בכפר

רורה דיכרה ביוכש: "דני לא לומד, ואצלנו בכפר

גליה המשיכה לחפור, בעקשנות נשית: "קשה

לעצמו קריירה".

מתכגרים מאוחר".

רוצה ללמוד. הוא חקלאי מצויין".

לומר את הרברים לפני שהם ירעילו אותה.

עכשיו נדמה לי כאילו העבר הרחוק נפתח ומתוך

הקבר נשלחת יר... חשבתי פעם שהדמיון שלי יכול

להיות גיהנום אמיתי, אבל המציאות נתבררה כגיהנום

גורא יותר. להחייסר לילח לילה... אומרים שגם

לאלוהים יש גיהנום משלו, והוא – אהכתו לכנייהארם.

לפתע היפנתה אל גליה את פניה וגליה

הגיהנום שלי הוא אהכה אטורה...".

דינה, לכן, היא אחותו של דני....

תנאי המעצר עצמם הם ללא ספק מרכז המותה.

יינרוט גם על תוצאות המשפם. במי שמתייהם אל שופטים כאל מלאכים, אשרי וטוב לו. אבל הגדלות והתיטרון שלהם טמונה ככך שהם בני אדם. לאתר שארם ישב שנה במעצר, לשופט יש בלוק מנטלי לומר לו: טליחה, לך הביתה, טעינו. ויש גם תהליך ותכ יותר. הציכור מאמין שהמימסר והמערכות האוכפות את החוק מייצגים את הצדק. כשעוצרים ארם ושמו מתפרסם בעיתון, יש תחילה הלם כללי. לא מאמינים אחרי כן אומרים: רגע אחר, אם עצרו אותו ער תום ההליכים סימן שיש כזה משהו. ואז מחחילים להתגלגל סיפורים שהאיש כבר גנב בובות אצל הגננת חדווה, ובכלל היו עוד סימנים שתוא נכלה התהליך הזה עובר גם על שופטים אם גם בצורה פחותה. אתי תשעה חורשי מעצר משייכים את החשור למתנה ה'רעים'. קורה גם שאותו תהליך עובר על החשור עצמו. בתא המעצר יש צורך להתמקה כמשהו, ואו

היה מעשה כארם אמיר מאור שוייף השבונית. מס במיליוני דולרים. ככל שהתארך מעצרו הוא פיתה שפה שמעולם לא עשה כה שימוש. סלנג של נית המעצר. אני זוכר שהוא אמר לי: 'תגיד לו שאם הא לא יעוור לי אני ארים לו את המכונית. קימת עוד תגוכה חמורה: אנשים, אתרי מעצר עד תום ההליכים. מסוגלים להודות גם ברצח אימם, היום לא צריך להרים יד כחקירה. ברינמיקה מסויימת אין שום כעו להוציא הוראה. הציבור לא מכין באיזו מידה אפשר להכיא אנשים להודות כמה שלא עשו. עצורים מניפים לעתים למצב של חוראה, מתוך רצון היסטרי לצאה מבית המעצר, והאשלייה שבסופו של רבר יוכית כאילו דרכים הוצאה מפיהם החודאה. קרהת. זו שמות ...עברו עלי הרבה שנים של חררה, של סיוטים...

המעצר עד תום ההליכים."

על כך מוסיף עו"ד יצחק מוריק: ארם שנעצו בנושא תופש הפרט רמסנו כל חלקה טובה."

מסואץ

לינה, והכל כלי שום תמורה".

לעצם את החיים בשטויות כאלה".

בן, צבל על זה אני לא מרבר".

ואחרי הנה"ל, מה אתה עושה במילואים?

אוריכך נסעת שוב לחו"ל.

.נם על זה אני לא מדבר".

א על מה אנחנו יכולים לרבר?

ועכשיו אתה כותב משהוץ

תצקיח להרכה אנשים.

אתו. אך בקיצור זה ככה: אחרי הכגרות רציתי לנסוע למקילארץ. עשו אסיפה כגרעין שלי, בשומר הצעיר, ורנו צם לאשר או לא והאם אני יכול לנסוע או חייב

להישאר איתם. בסוף הם החליטו שאני נשאר, אבל

אי, יום אחרי הכנרות, נסעתי. עם עוד חבר. טיול

מרופה בכל מיני מרינות. קצת טיילתי לבד, קצת

אתו. כשהורתי הצטרפתי לגרעין אחר. עובתי את

אלה של קרית־גת והלכתי עם אנשים שהכרתי

התרכה, מכל מיני מיפגשים בכאר-שבע, בתל-אביב.

ים חלק מהם אני חבר ער היום. אחדים הופיעו בטרט:

תיווש, עמוס שוסטק, גיורא ארליך, כולם בני הגרעין

כלי. הלקם חי היום כנגב, בגרופית ובסמר שבסביבתם

צלמוו את הסרט. הם עודו לנו המון. נתנו ציוד, אוכל,

הסיפור שלך עם השומר-הצעיר כמעט קלאסי.

ענון, וכשאני שומע וויכוחים כאלה היום, בדרך

אין לי שום החלטה. אני כנארם נזיל. אין לי

עון נרכילות. מה אני אספר לך, על ענייני

א נאטונום, זה נשמע לי פאתטי, איך אנשים הורסים

הנפשי של העצור. "אנשים לא יודעים להעריך מפניק מה קורה לאדם שעוקרים אותו מסביבתר, אומר עוד ויינרוט. "כרי לתפקד בצורה גורמלית אנו וקוקים לעוגן, לשיגרה – הבית, המשפחה, העבורה, השכן ממול, הצרות. כאשר נשלפים מהעוגנים הללו שמענט את המשמעות, האדם מאכד את המרכזים הקיומיים

נם אם יש צורך כמקרים מסויימים לכלוא אנשים שעריין חפים מפשע, מרוע לעשות זאת בצורה

בעיית המעצר הממושך משפיעה לדעת עוד

גליה: "אז למה את מתנגדת לנישואיוז" רורה כמו קפאה והסתגרה בתוך עצמה: אה לא נניינך". היתה שתיקה ארוכה. אחרייכן החלה לדכר, לאט־לאט, פניה מופנים לחלון, עדיין מציכה מחיצות שרק כהמשך החלו להתמוטט. היא דיברוז בקול עמום, במלים קרועות שלא תמיך התחברו בקשר הניוני. גליה הרגישה שהיא שומעת זעקת כאב עזה, עגומה, הכינה שאלה מלים המושמעות לראשונה, דכרים שהאשה שיושבת מולה לא העזה קורם־לכן להעלות על דל שפתיה. עכשיו, רחוק מהכפר שלה ובחברת

כדי לפתור את הבעיה במלואה יש לנקום כטווח הארוך צריך ליצור פרוצרורת המאפשרו. משמט רצוף, מהיר וללא רחיות. בטווה הקצר: ל

ער מום ההליכים, משפטו חייב להתחיל בתקופה הקבועה בחוק. אם לא יתחיל, ישתחרר העצור אוטומטית. לא יתכן שחופש האזרת יחיה שורנו לאדמיניטטרציה מטורבלת. אם התביעה כיקשה לעצור לפיצויים, סכום רציני שינתן לו כאופן אוטומסי על כל יום מעצר. אני מאמין שאנו מדינת חוק למרות שכומן האתרון נוצר הרושם שאנהנו מדינת חוקים כי

אין עוד מנוס מצרעת זו לעולם."

מיפגש במדבר עם משקיף או"ם מת: ביקשו מים קיבלו ויסקי.

על קולנוע, על הסרט, על המוסיקה שלו, על זוכרים את כל המלים. אז הנה יש לך גם מוטו מרכזי השחקנים וצוות שעבר איתי". השיאים בסרט, כשהחייל המצרי שנספח לפטרול הישראלי מתוך רחמים, שומע אותו בטרנויסטור ופתאום מנהיג לצליליו את הסיור כמו במצעד.

-כן, גם זה סיפור מתקופת השומר־הצעיר, מכיתה ר'. אגי זוכר חבורה של ילדים בני עשר שרה אותו בשרות לכיש, באכסטוה, בצערה לעבר השקיעה. שרים שנשאר איתי, וכשהלכתי לצלם את הסרט, ישבנו עם את הסרט הזה." דני רוט שגם הוא היה כשומר הצעיר, וראינו שאנחנו

לכתבה: איך אנשים צועדים ושרים משהו כלי להכין בוא נדבר על השיר "אוונטי פופולו", שהוא אחד כלום. איך עושים מלחמות ומעלים סמלים לא ברורים. הרגל האדום, נצתון המהפכה, מה זה משנה? קומוניזם, סוציאליום – הכל אותו זכל".

אתה נשמע פסימי. בכלל לא. אני בנאדם מאר אופטימי. רק בנאדם אופטימי יכול לעשות סרט כזה, כי זו מין צרחה, צעקה לשנות. ואם לא הייתי מאמין שרברים יכולים את השיר הזה באיטלקית ולא מבינים אף מלה. זה דבר להשתנות, שאנשים יכולים להשתנות, לא הייתי עושה

עירית שמגר

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורטמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי גשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

המשטרה מורידה בכוח

לפי הוראה איגור הימאים ישוטרים, בראשות שלושה קציי מגלים השובתים התנגדות פסי־ נים. החל כ-12.15 בדורות צרי | כית. 65 שוטרים נאלצים להוריר ות השובתים מסיפון האניה את הימאים לסירות, בעוד שהש־ אר מרוכזים בחרטום האניה. איש משני המחנות אינו משתמש כא־ לות, מכות או אגרופנים והמשטד

"ישראל

להצטרפות

"ניו יודק טיימס" מודים

מסארים, שממשלת ישראי

מוכנח לבוא בברית הננה על

עצמות המערביות הגדולות

ותורכיה, אך ורק בתנאים מסוי

הצורך בחוזה התנה ריאליסטי

בשביל המזרח התוכונמטרו לי

לתרום צבא פוטנציאלי בן מאתיי

ים אלף איש, וותיקי קרבות ופי

עולות מחתרת, כסיסים על ארי

מת ישראל ויכולת הייצור

התעשיתית של הארץ.

תובעים

יציאת

הבריטים

מקפריסיו

חורת האי לינון.

הארכינישוף מאקאריום

מקפריסין שלח אתמול לאנים מברק האומר, כי כני קמריסין רו־

צים כחיסול הממכר חבריטי ובה

גרי או"ב

שינקין 16

אל צבור לקוחוחים וידירים אור

מודיקים בוה כי שם הנסק שלנו

נקרא מעתח

בלי או"ם

שינקין 15

בומקודר אברחבי

רובינשמין שביעון

חנה ויעקב ברשד אסתר ושלמה אושרוב

יהודית וחגי ברשד

מודיקים בשמחור אין דולדות הכן אתנכן מקם הכנטתו לברותו של אתכיה תקיים ביום בי זגבי בשנת 11 צפוחים, בביתנו רחוב מוסקרים 12 בחבות

ירוצקל אחרי

נמסר להם כי ישראל יכולה

. דיעת המרינאים המערביים

לפיקוד"

18 ימאים איטלקיים הגיעו הבוקר ללוד במטום של חברת מסרה תנאיה התעופה האיטלקית לשרות בא־ ניות "שהם". הימאים שהוכאו בדרך האויר כולם נוצרים וגויסו

רה מגלה התאפקות מרובה.

בול באזור זה בהתאם לבעלות | יימצאו היום כשטח ישראל ואילו

תביעה לבטל את הפיקוח ן לה לשתפם בייצור הליפוח קונד

על הייבות מעולה דושמעה היי | פקציה מאריגים שנוערו לייצוא |

שכתוצאה מחוסר עכודה בענד החייטות, בעקבות הקיצוב בחלבי

שה, נאלצו חייטים מעולים לער

החייטים ביקשו מאת הממשר

הממשלה השמרנית של מר

וינסטון צירצייל זכתח אמש

להבעת האיכון היאשונה שלה,

עת דחה בית הנבחרים ב-192

קולות נגר 183 את הסתיינות:

הלייבור מכוונה הממשלה לבי

טל את החלאמה של תעשיית

חמשת הצירים הליכרלים

שחיו נוכחים בישיכת הפרלמנט

אתמול, הצביעו עם השמרנים.

זוב את הארץ.

היאלמאר שאכט כשרה ת תעומה כלוד

חלוקת שטח בגבול הלבנון

קרקעות שהיו שייכים או לכע־ לים לכנוניים יישארו היום כש־

חליפות לתיירים חמורת משבע | המפלגה נכחרו ה. בן־בוריון, ר.

ירובר החייטים טר שיין מסר. | קשה, ברוגמת הרשיונות שהוצאו | בש, כ. טל, י. כסה, מ. נמיר ומ.

חברת החשונל לארץ ישראל בע"מן לאחר ביטול התנכלות בתפשה ופטובה, השקאה והצפקה מים. אין לפי שנה אפשרה לפשות הפלות גיברות בתנכלות לטובי פוכנות אחרים.

בדירות מגורים

ב כישול ואפיה במכשורים משמליום לצובי בישול ואמיה, חקיינון חגורים, כי

ב דורד כבוכות מהור לתפקיל רק משקה 20-00 עד למתרת ב דורד כבוכות מהור לתפקיל רק משקה 20-00 עד למתרת

א לשורמום או לצרשי הארת חלונות ראוה וחויתות של בניים מותר להפתמש בחשמ PT שורי שיה 20.30 הדריום ברדיאמורים יופכשורים אחרים לחימום הדריום הדריאמורים יופכשורים אחרים להימום הדריום

הישראלית־הלבנונית דנה אתי הקרקעות שהיו שייכים בימי

מול בראש הנקרה בגורל שטח | הסכם סייקסיפיקו (הסכם בריטיי המרובה של 75 חרונם שעל הגר | צרפתי בסוף מלחמת העולם בול. נקבע עקרון על ציון כן חגי | הראשונה) לכעלים פלשתינאים

מרכז מפא"י בתר אמש פה אחר במ. ארגוב כמוכיר תכללי ום במסיפת עתונאים שיי נציג אבל ללא תוצאה. הם דורשים של המפלגה. ארגון וחייטים שליד מרכז בער | שהממשלה תאפשר להם לתפור | למוכירות המצומצמת של

לכמה בתי מסחר.

בקשר צם נטר הקופה שצון הקרי, מודיפה כזה החברה, כי באשור הרשות המוסברה, יכנם לתוקפו הואל מחיצו בנובמבר 1991, בישים אי בי אים בי אי ב

בבל מרמסה, מקנה, אן הזר שידות אתר בריות - לא יותר מ-60 (נ אחרי השקה 10.00 אין הבלה כל חשימוש בחשמל למשור.

דים. פירים, שמקומים, מכונות לקליות קמה זהיינו באלה, מותרים. להשתמש רק כשנות ולקמן : בנוקר הצוררים ועד למנות ערכ - משתה 1,000 עד 1,000 בינותר

בשנה מסיר בבוקר. למחרת השעה 200 בנוקר מחור מהשנה וע משנה 200 פר למחרת השעה 200 בנוקר המער 200 פר בנוקר בנוקר בנוקר בנוקר בנוקר בנוקר בנוקר שנין בנוקר בנוק

במקומות אספקת אחרים

מעריב

שאכט, יועץ היטלר, בלור

ד'רות כוקטום

2 חדרים רעב חדרים

(בין רח' הירטן ימאה שם

למכירה ברח. נחביח 18, היא

לפנית במקום בשעות

ביצורים וו לפנורים בשעית הערב ביו פ-2 חשב

דיר היאלמר שאבט, משה הכספים הגרמני הנודע הוא סורו של הישלר, חופיע המע על ארמת ישראל בררכו חורה מאינדונזיה לגרמניה בליווי

בואו של ר"ר שאכט עורו סנסציה גדולה כשרה התעופה אנשים רכים החרכוו סכיבו חוך הבעת פליאה.

אחר ממפקרי משפרת הדי סים והגבולות הסכיר, כי שאבני לא נעצר כלור, כי שמו לא היה ברשימה של מושעי מלחמה המבוקשים על־ידי תממשלה ומשום שאין בכלל רשיטה כוו.

נתחדשו

מבודפשט נתחרש גירושם של יהודים מבודמשט ומערים כנכול ומער

בי של המדינה - גיור, שופון וסומבאטהלי - לפי יריעה שהתסבלו בועהים של אגורת ישראל בלונדון. מגורשי בורמשט מקבלים

מיים מראש הורעתקינוי, שאת מציינת את משם מגוריום

תוך חודש תציע גרמפ את סכום ושילומים

נורע כי חנד חו יורשוים דעריע גרמנית ל היחדים כחו חסכים חמש של שולובים פורה ל בינו בכנייכו עם נציגי ן

י סערת הוחות מראח מפנים נ הנרמני שעו שור מר ריכטר, ציר הניאר גאבים כי נרמניה נמצאת עוות במוף מלחמה עם ישראל זכל השלח כטמים לישראל ייחשב כמשחו מעולה עם ושויוני.

1821) 22 Kong Only 19279

Trains norms are comme
The state of the range
The s

בעידן המהירות, כו הזמן שווה כטף רב, נהפכים הרצל 92 ה"א לפר הנפין. הקורסים לקריאוז מוזירוז לצורך וזיוני, יעיל ומועיל! אלפי סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים, תוסכים שעות יקרות בקריאה מהירה, יעילה ושוטפת. * תוצאות הקורט מדהימות: קוראים מהר ומבינים יורגר !!!

מאת אייל בר

ביוב המדינות המפותחות לומדים שראת המחירה" כבר בבתי הספר משריים. בארץ, אולי בגלל בעיות חקציב, עדיין לא הנהיגר את הקריאה תמארה כמקצועיחובה במערכת החינוך, לשיות הכולצות הבווכחים.

מגרי המכללה לכריאה מהירה של ציו מיליה זוכים ליתרון משמעותי על פני כל האחרים. הם לומדים לנצל את פונ היכולת הממונה כהם. לומדים למרוא מציות עצומות של חומר כחוב ביעילות, מיכוו מלא ומבלי להתעייף. כיצד עושים את זהז איר לומרים

לוסוד מאמץ מיותר והרכה זמן יקרן מכתבה של בוגרת אחד הקורמים של מילה זהבית תלמי, מורה בתיכוז מקיף קייתינה, ממשר את הסיפור כולו. המכתב חפרסם כלשונו.

מטרת בואי לקורס חיומה לתצליח לון־טוף ולחתמודד עם "מבול" הצנחום שעלי לבדוק בתקופה של שמע נכל מחזור בחינות. בנוסף לכך לי לקרוא חומר עיוני רב. תמיד ולהמתי עם חשעון, תמיד נשארתי

כשתגעתי לקורס קיוויתי שאצליח לקרוא מחר יותר אבל לא האמנה שיכולת החבנה שלי תשתפר, שכושר הדיכוז וחזכרון ישתפרו אף חם. התוצאות חיו למעלת מן חמשוער. בתל"אביב: בטמינר הקיבוצים, דרך חיפה 149 בירושלים: מכללת מיל"ח, אגריפס 10

הקורס המהנה (מרתק אפילו) שיפר את דרכי עבודתי ללא הכר. אני מצליחה לקרוא, להבין ולזכור כפויות גדולות מאוד של מבחנים, ספרים וחומר עיוני. חכל בכחירות וביעילות. לסיכום רציתי לומר: אהיח שגרירח נאמנת של תקריאת המתירת בכל מקום אליו אלך, זהו קורס יעיל – חובה לכל מי שמעוניין וצריך לשפר את דרכי

בעידן המחירות, בו המחירים חם

חמצליחים, זוכים בוגרי חמבללת לכריאת

יירה ליתרון וזעוב ומשמעותי.

בפתח־תקיחו סמינר שיין, קפלי 42 . בנתניח: בית לינת נשים, מקדונלר 5 ברמת עון בבית חורבות, קרעיבי 4 ו בבאך שבעו מכללת מילא, רמבים 10 למכללה לקריאה מהירה של מכון מיל"ה יש כבר 40,000 שגרירים נאמנים" חולון: בית יו לבנים, שוי קונל 11 כמו זהבית תלמי. קריור אונה מרכז קחילתי, צהל 104 (111)40,000 מנהלים, מנהלים, באשקלון: פתנ"ס ע"ש וולוטברנ גרופר (שכי שמשון) בקדרת: המכללה האארית שכומו רמב"ס רופאים, עתונאים, מורים, מרצים, פרסומאים, מהנדסים, עורכיידין, בנקאים, צמולה: מועצת הפועלים יהושע עצמאיים, בעלי־עסקים, רואי־חשבון, בקריות שמצנת: מתניס עיש איולשטיין, דת' תרצל בערד: מתנים ערד, אליעור בן יאיר 2 פקירים בכירים ושאינם בכירים... הרשימה

מול"ה – המות ללו לקור אות מותיות בשנות נטיון ל 40 אלף תלמידים ל פיקוח אקדמי

ITTIMI TRIDITI

צישונה מיקונות כל יום במתו"ס ביום בי 24.11 וביום תי 27.11 בשעת 5 בערב ביום כי 11.45 וביום תי 11.75 כשנת 7 כערם ביום כי 24.11 וכיום ווי 27.11 בשעוו 7 בערב

IJอGn

לחרשמה ולקבלת ציוד לימודי חקדם ובוא 10 דקות לפני פתיתת הקורט. שכר הלימוד למשחקף 150 שקלים חדשים. לפרטים נופסים 185 617 03 12093

חדש! – "הקורס המיחד":

למנהלים ולעובדים בכירים בלבד!

אחד הקורטים המדוברים ביותר בישראל עומד להיפתח בתחילת החודש חבא,

באוירת נעימה ורוגעת, עם כוס ספה ועונה, יישבו מנחלים, עצמאים ועובדים

זקריאה המהירה תאפשר למנהלים ולבכירים לחתייעל ולחסוך הרבה זמו יסר

הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים:

מיום אי 11.23 וביום די 11.61 בשעה 5 בערב

בעם בי 24.11 וכיום חי 27.11 בשעת 5 בערב

בשנה אי 11,55 וביום די 26.11 בשנה 7 בערב

כיום אי 23.11 וכיום די 26.11 בשיח 5 בערב

ביום א' 11,33 וביום ר' 3,351 בשעת 5 בערב

מיום אי 11.23 וביום ד' 26.11 בשעה 5 בערו

בעם בי 11.51 וביום הי 11.52 בשעת 5 בערב

ביום בי 21.11 וביום חי 27.11 בשנה 5 בער

בקום אך בבנג ובקום די 24.11 בשעה 5 בערב

כיום אי זנ.33 וביום די 26.11 בשעה 7 בערו

ביום בי 24.11 ובטם חי 11.75 בטעה 5 בערב

ביום כי 11.12 וביום חי 17.11 בשעת 7 בערכ

מלון ימית בתל־אביב. יהיה זה הקורס המיוחד של מיל"ת לקריאה מהירה.

בכירים וילמדו לקרוא כמויות חומר אדירות, במהירות וביעילות.

פרטים נוספים בטלפון: 912774-03. מספר המקומות מונבל.

תל"אביב: בית ציתי אמריסה, אבן גבירול 26

בחיפח: בבית ארדשטיין, י.ל. פרץ 20, הדר

בחרצליח: בכיחים התיכון, חרב קוק 30 בכפר שבא: בחקוליב עיש אלון, כלר 6

כקריתיחיים (מורחית): בבית וקהסתדרות, שו

ברחובות: בבית החמשה, נולדברג 6 ועיי הרבנות)

בפורום כילם מצאם:

הסורטים המיוחדים ייפתחו בשלושה מועדים: ב־1.12, 1.7, וב־14.12.

כאן, ממש כאן П"Ш 99-1

מוכל לחעביר 4 ימים ו-4 לילות של חופשה מחנה שעליה חלמת

במכון הוכידיי טבריה פועדון לילח מפואר ושלל תכניות מגוונות, בריכת שחיח, משת מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח

עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים. מלל דמי שירות, לא כולל מע"מ "טלפון: 3-21901 067-21901

תמבצע עד 15.3.87 trumu stranija Transcent

בקרובווו

לאדם ללילה בחדר זוגי מצוקי דרגות

במחיר מיוחד של 62.50 ש"ח

★ 8 ימים בלונדון, כולל מלון וארוחת בוקר, סיורים בלונדון, הצגות תיאטרון, מלוות ישראלי. תאריכי היציאה: 11.05

ז יום פריז ולונדון. ז ימים בפריז ר׳7 ★

בלונדון, כולל מלון ארוחות בוקר, טיורים מרדוכים בשני ערים. טיסה לפאריו חורה

מלונדון. תאריכי יציאה: 24.11, באלונדון

לילות בצריך, ארוחת בוקר, כרטים רכבות

חופשי בשוויץ ל־8 ימים. תאריכי יציאה:

א אדה"ב. 19 יום מחוף לחוף. טיסה לטורנטו ומשם זרך מפלי הניאגרה לטורנטו ומשם זרך מפלי הניאגרה לוושינגטון, אורלנדו, סוי פרנציסקו,

יוסמיטי פארק, לוס־אנג'לס, לאס־ווגאס,

ניר־יורק, תאריכי יציאה: 1.12, 22,12 (בחנ החנוכה) 1.61, 1.63,162.

10 לילות בלונדון בהדרכת

שחקן התיאטרון הקאמרי

אודי לוי.

תאריך החופשה:

(חגוכה) 26.12 – 5.1

5 מההצגות הטובות בעיר ★

שיור מאחורי הקלעים של התיאטרון הלאומי ★ מלון במרכז לונדון,

דוגיגות כדורגל

4 ממשחקי הצמרת בליגה האנגלית בימי חג המולד והשנה החדשה. בהדרכת אבי מלר,

פרשן הכדורגל האירופי של "מעריב".

ווימבלדון – 10 ווסטתאם – ווימבלדון 🛧

אפשרות לחזות במשחק נוסף בלונדון אחת"ג.

תאריך החופשה: 5.1 – 26.12.

28.12 לוטון – לוטון

ארסול - ארסול 3.1 ★

★ מלון במרכז לונדון+ארוחת בוקר ★ לראשונה: סיור מודרך בהיכל הכדורגל

★ 1.1 צ'לסי – ק.פ.ר.

(משחק בוקר)

סיור באוקטפורד ★

ארוחת בוקר

ובסטראטפורד

★ 10 ימים בשוויץ. ז לילות במלון "אדלווים" בסגט. על בטים חצי פסיון ושני

.25,1.87 (חבוכה) 28,12

(חנוכה) 1.1.87.

- ימי טיול ברכב מדברי ★ תאריכי יציאה: 13.12, 13.12. המחיר: 33 ש"ח לאדם כולל ארוחת
 - צהרים בשטח. ל קורם גלישה ★ .11-13.12 תאריך

טיול משפחתי חופשת חנוכה לצעירים בחנוכה לחרמון 1-3.1.87

28-30.12.86 ז ימי טיול במסלול: עכו, המצפים התדשים, אתר החרמון, קלעת נמרוד, ראש

במצוקי דרגות

שני ימי טיול ברכב מדברי, לילה בכפר הנופש, ולילה

dolde allei illiele

"מועדון מטיילי מעריב" וחברת "נאות הככר ממשיכים במסורת הטיולים למצרים. א 8 ימינו לקרויר לוקטור ואטואן

הלינה במלונות בדרגת דה־לוקס. המחיר: 475 \$. תאריכי היציאה: 26.12; 27.12; 11.1 א פימים לקרויר לוקטור ואסואן 🖈

הלינה במלונות בדרגה ראשונה. המחיר: 415 תאריכי היציאה: 7.12; 26.12; 27.12; 1.51

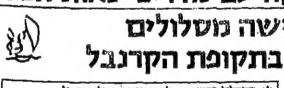
א 6 ימים למצוים תחתית

המחיר: 235 \$. תאריך היציאה: 28.12

כל הטיולים כוללים: נסיעה הלוך ושוב באוטוכוסים, חצי פנסיון מלונות ע"פ רמת הטיול, כניטות לאחרים וההדרכה המעולה של

לדרום אמריקה עם מדריכי גאות הככר זומישה משלולים

🖈 המסלול הדרומי – לארגנטינה, ציילי וברזיל 3-2 STRING א המשלול המקיף א' – לארגנטינה, בוליביה. שרו וברזיל 4.1 สามาชา 25 יום סיום בקרובל – רמת לינות משופרת 🖈 חמשלול המקיף ב' – ברויל, פרו, בוליביה וארגנטינה 14.2 STK*Y* 14 יום פתיחה כקרנבל – רמת לינות עממית טובה.

> וו יום מהאמוונס לממעלי האינון אסו. דומסלול האטלגטי הקצר - 15 יום לארנגטינה וכרויל עם סיום בקרנבל בריו.

חנוכה בלונדון ופריט

10 ימים כלונדון ובפריס כולל מלונות בדרגת תיירות וארוחת בוקר, סיורי חיכרות בערים, מלווה

29 בדצמבר - 7 בינואר 1987

מקצועי וטיסה בחברה סדירה.

מתיר החבילה: \$ 595 למבוגר בחדר זוגי

ההצעה בתוקף: 15 בנובמכר – 28 בפברואר טיול ושבת חברה לציבור הדתי שנת בירושלים ושבת ★

סריגים

לנשים גברים וילדים

מחמם מים בין רגע

ב-4 תשלומים ללא ריבית

במלון זוהר בחנוכה 3.1.87-1 ל יום כיף בחמת גדר ושבת בקיבוץ לביא 16-1.1.87 פ, 10-1.87

טבע, ציפורים וארכיאולוגיה טיול וסופשבוע ארוך בזכרון יעקב

(חנוכה) 1-3.1.87 : ימי טיול במסלול: מגידו, עמק השלום, מוחוקה, תצפית ציפורים במעגן מיכאל, תל דור, רמת הנדיב

★ נקונבלים בברזיל 23.2 618737

יציארה 20.2

ביצוע: "אברתורס"

שרות נוסף ללקוחות המשביר לצרכן 12תשלומים קניה באשראי עד

סימנס

פרטים בבתי הכל בו

הצעה מיוחדת

מוצרים חדשים מלונדון בחנות סנט מייקל בקניון אילון